

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Pořad 23. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 23. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 23. listopadu 2018

Obsah:

Strana:

23. listopadu 2018

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 399).

1. Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	5
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	8
Řeč poslance Ivana Bartoše	15

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	17
---	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	19
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	21

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Bělobrádka	22
Řeč poslance Miroslava Kalouska	24
Řeč poslance Jana Farského	24

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	26
Řeč poslance Petra Gazdíka	28
Řeč poslance Miroslava Kalouska	28
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	28
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	29
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	29
Řeč poslance Radima Fialy	29
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	30

Řeč poslance Jana Birkeho	30
Řeč poslance Josefa Hájka	30
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	31
Řeč poslance Jana Chvojky	34

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Mariana Jurečky	36
Řeč poslance Pavla Blažka	37
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	37
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	38
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	38
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	38
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	39
Řeč poslance Marka Výborného	39
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	40
Řeč poslance Jana Bartoška	40
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	41
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	43
Řeč poslance Petra Třešňáka	44
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	45
Řeč poslance Víta Rakušana	45
Řeč poslance Mariana Jurečky	47
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	47
Řeč poslance Mariana Jurečky	48
Řeč poslance Jana Lipavského	50
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	52

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	54
Řeč poslance Pavla Blažka	55
Řeč poslance Jiřího Miholy	58
Řeč poslance Jana Bauera	59
Řeč poslance Marka Výborného	59
Řeč poslance Františka Kopřivy	61
Řeč poslance Davida Kasala	64
Řeč poslance Jana Skopečka	64
Řeč poslance Milana Ferance	64
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	64
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	67
Řeč poslance Jana Skopečka	67
Řeč poslance Pavla Blažka	68
Řeč poslance Mariana Jurečky	68
Řeč poslance Mikuláše Peksy	69
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	69
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	69
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	70

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Skopečka	70
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	71

Řeč poslance Pavla Blažka	71
Řeč poslance Miroslava Kalouska	72
Řeč poslance Marka Výborného	72
Řeč poslance Jakuba Michálka	72
Řeč poslankyně Heleny Válkové	76
Řeč poslance Davida Kasala	76
Řeč poslance Patrika Nachera	76
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	77
Řeč poslance Mariana Jurečky	78
Řeč poslance Marka Výborného	78
Řeč poslance Milana Ferance	78
Řeč poslance Davida Kasala	78
Řeč poslankyně Heleny Válkové	79
Řeč poslance Petra Třešňáka	79
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	79
Řeč poslance Jakuba Michálka	81
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	81
Řeč poslance Mariana Jurečky	81
Řeč poslance Ondřeje Profanta	82
Řeč poslance Pavla Žáčka	82
Řeč poslance Mikuláše Peksy	83
Řeč poslance Bohuslava Svobody	84
Řeč poslance Martina Kupky	84

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Mariana Jurečky	85
Řeč poslankyně Jany Černochové	91
Řeč poslankyně Jany Černochové	91

Závěrečná řeč předsedy PSP Radka Vondráčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
23. listopadu 2018
Přítomno: 192 poslanců

(Schůze zahájena v 9.06 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 23. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám.

Schůzi jsem svolal podle § 84 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Pozvánka vám byla rozeslána i rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů v pondělí dne 19. listopadu.

Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech a přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo žádá o vydání karty náhradní. V tuto chvíli mám poznámku, že pan poslanec Výborný hlasuje s náhradní kartou číslo 7, a pan poslanec Munzar mi nahlásil náhradní kartu číslo 5.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Stanislava Berkovce a poslankyni Janu Černochovou. Má někdo jiný návrh? Jestliže tomu tak není, budeme o zapisovatelích hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro předložený návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. Přihlášeno 182, pro 176. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 23. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Stanislava Berkovce a poslankyni Janu Černochovou.

S náhradní kartou číslo 15 hlasuje pan poslanec Bauer.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Jiří Běhounek ze zdravotních důvodů, Milan Chovanec bez udání důvodu, Pavel Juříček – zahraniční cesta, Vladimír Koniček – zdravotní důvody, Lenka Kozlová – zdravotní důvody, pan poslanec Králíček zrušil svoji omluvu, pan poslanec Kubíček zrušil svoji omluvu a pan poslanec Řehounek je tedy omluven z důvodu zahraniční cesty. To je vše pro tuto chvíli.

V souladu s článkem 72 odst. 2 Ústavy České republiky můžeme nyní přistoupit k projednání jediného bodu 23. schůze a tím je

1.

Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Skupina 92 poslanců využila svého práva a podle § 84 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, podala návrh na vyslovení nedůvěry vládě. Po dohodě stran, kterou jsme učinili před chvílí, poprosím, aby se slova ujal předseda strany, Občanské demokratické strany pan místopředseda Petr Fiala. Poté budou hovořit ostatní, kteří mají přednostní právo, tak jak jsme učinili předběžnou dohodu. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já zde nyní zdůvodním náš návrh na vyslovení nedůvěry vládě.

Možná vás překvapím, ale jsem si jist, že dnes zde vlastně nerozhodujeme o vládě ani o politické orientaci vlády. Ani dnes nebudeme hlasovat o úspěších a neúspěších této vlády, podle toho, jak to kdo z nás vidí a hodnotí. Ale musím říct, musím říct, že takový předmět

rozhodování, takové hlasování, by mě těšily mnohem více než to, co zde bude následovat dnes nyní. Bohužel ale o tomto dnešním hlasování nebude.

Ve skutečnosti zde dokonce nehlasujeme ani o konkrétní osobě. Rozhodujeme zde o pokračování nebo ukončení jedné velmi konkrétní situace. Neudržitelného stavu, ve kterém se ocitla ústavní funkce předsedy vlády. Ústavní funkce (s důrazem) předsedy vlády a s tím i celá republika. Proto by bylo pro naši debatu účelné, pro naši debatu a naše rozhodování, velmi účelné představit si například, že premiér se pro dnešek nejmenuje Andrej Babiš, ale že se třeba jmenuje Jan Novák, já se omlouvám všem Janům Novákům, ale je to prostě obvyklé jméno, nebo nějak podobně. Je podle mě totiž účelné oprostít se od kontroverzní emoce, pozitivní nebo negativní emoce, kterou vyvolává osoba současného premiéra. Na tom by naše rozhodnutí nemělo stát a padat a to pokládám za velmi důležité.

Stejně tak pokládám za důležité, abychom místo opakování známých důvodů a známých faktů kolem osoby předsedy vlády, abychom si místo toho odpověděli dnes především na následující otázku. A ta zní takto: V případě, že dnes nevyslovíme nedůvěru vládě, v případě, že zůstane ve funkci současný předseda vlády, jak si vlastně představujeme, že budou věci dál fungovat? A opravdu chceme převzít odpovědnost za všechny důsledky, které jsou s tímto stavem spojeny?

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci máme tu co do činění z nejdůkladnějším, největším střetem zájmu, jaký jsme si donedávna nedovedli představit ani teoreticky, který bychom možná očekávali v nějaké rozvojové zemi, nad jejíž demokratičností a vyspělostí ohrnujeme nos a nestojí nám ani za řeč. Máme zde příběh se zápletkou, kterou by nedokázal napsat mnohý autor detektivek nebo politických thrillerů. A naší ústavní povinností je chránit integritu ústavní funkce předsedy vlády. A v tomto případě je naší povinností chránit ústavní funkci předsedy vlády před ním samotným.

Možná bych začal tím, že pokud zůstane předseda vlády ve funkci, v žádné chvíli nebudeme vědět, kdo k nám vlastně mluví, jak jedná a proč tak jedná, zda je to obviněný, zda to je spoluobviněný, zda to je otec, hlava rodiny, předseda vlády, je to doktor Jekyll, nebo mistr Hyde. Zda jde o vystupování a jednání obviněného člověka, který chce minimalizovat pravděpodobnost svého odsouzení, což je oprávněný zájem každého obviněného, ale už to není legitimní jednání předsedy vlády, nebo jde o jednání otce, který chrání své obviněné děti, což je přirozené jednání každého otce, a každý z nás má pro to pochopení. Zde jde navíc o děti, které jsou s ním obviněny ve stejné kauze. Bylo by pochopitelné a logické, kdyby je otec chránil, ale už toto samo znemožňuje výkon funkce předsedy vlády v souladu s Ústavou. Nebudeme ani vědět, zda se v jednání předsedy vlády s těmito problémy neprojeví ještě nějaké další společné zájmy rodiny, jejichž několik členů čelí trestnímu stíhání, když už dnes samotné spojení předsedy vlády a rodiny vyvolává řadu nežádoucích asociací, nebo zda jde v té dané chvíli přece jenom o vystupování v ústavní pozici předsedy vlády, o takové vystupování a jednání, které nemá vůbec nic společného s osobní situací předsedy vlády.

Já myslím, že každý z nás rozumí, ať už to přiznáte, nebo nepřiznáte, každý z vás rozumí tomu, že není v lidských silách oddělit tyto úkoly, už i proto, že každá z těchto úloh, být obviněný, být otcem obviněných dětí a být premiérem, každá z nich je sama o sobě ohromně těžká a zatěžující. A to říkám bez ironie, to říkám s maximálním pochopením. Ale stejně tak jako každý rozumíme tomu, jak je to těžké, tak stejně tak každý rozumíme tomu, a opět ať to přiznáme, nebo nepřiznáme, každý rozumíte tomu, jaká se s tím pojí rizika.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jednou z důležitých povinností každého premiéra při výkonu funkce je také chránit ústavní pozici předsedy vlády před jejím možným ohrožením, před nátlakem, vydíráním, před útoky na integritu této funkce a podobně, ať už by se to dělo prostřednictvím jeho samého, nebo jeho nejbližších. A premiér také musí být chráněn a sám chránit svoji funkci před takovým druhem nátlaku, vydírání či selhání, které by souviselo třeba s jeho rodinou. Ale my jsme se dostali do situace, že toto předseda vlády dělat

nemůže. Nemůže to dělat, protože premiér nechrání ústavní funkci předsedy vlády, on ji naopak soustavně vystavuje nebezpečí a sám dnes představuje pro ústavní funkci předsedy vlády bezpečnostní riziko.

Proto říkám, a říkám to jasně, jsme to my, Poslanecká sněmovna, která má dnes ústavní povinnost chránit ústavní pozici předsedy vlády před ním samotným.

Máme tu co do činění se situací, která je postavena na hlavu a která staví do neřešitelné situace i další ústavní nebo další státní instituce. Odpovězme si například na otázku, jak mohou příslušné státní instituce chránit předsedu vlády, což je jejich povinnost, pokud jeho rodinný příslušník ve společnosti jeho zaměstnance, ruského občana, navštěvuje Krym. A v tomto kontextu, dámy a pánové, je zcela vedlejší, do jaké míry dobrovolně nebo nedobrovolně. Jak za této situace mohou státní orgány chránit funkci předsedy vlády? Odpovězte si sami. Jak mají orgány státu předsedu vlády zároveň vyšetřovat jako soukromou osobu a zároveň chránit ústavní funkci a její integritu? A k tomu přidejme fakt, že jeho rodina neumí, nemůže nebo nechce přijmout a respektovat pravidla, která prostě musí umět přijmout a respektovat rodina premiéra. Umíte si někdo z vás opravdu představit, jak je možné chránit integritu ústavní funkce předsedy vlády, tedy fakticky nejsilnější exekutivní pozici v České republice, jak je to za těchto okolností možné?

A tím se, dámy a pánové, dostávám k třetímu souboru otázek, které před nás tato neúnosná situace staví. Právníci říkají, že každý soudní proces nebo soudní rozhodnutí musí být nejen nestranné a objektivní, ale že se musí takovým i jevit. Myslím, že toto je důležitá zásada. Toto je důležitá zásada, která se dá zobecnit a dá se zobecnit i pro naši úlohu a pro naše povinnosti. Lidé mají právo na to, aby mohli důvěřovat státu, a my máme povinnost rozhodovat tak, aby lidé státu skutečně důvěřovali a důvěřovat mohli.

Položme si otázku, kolik lidí v této republice uvěří, že kterékoli policejní vyšetřování a rozhodnutí státních zástupců a možná pak i soudů, že ta rozhodnutí budou nestranná, že nebyla nikým a ničím ovlivněna v případě, v němž jde o předsedu vlády, který je jedním z nejbohatších lidí v této zemi a současně zastává exekutivně nejsilnější funkci. Může zde zůstat zachováno přesvědčení o nestrannosti, objektivitě a vládě právního státu? Nebo je pravděpodobnější, nebo je mnohem pravděpodobnější, že se tady rozšíří pochybnosti, a to prosím pochybnosti bez ohledu na to, jak toto rozhodování státních orgánů a soudů nakonec skončí, ať už osvobozením, nebo odsouzením. Ty pochybnosti tu budou.

Sám předseda vlády nám od počátku říká, a tady ho budu citovat, že je to účelovka a že to je kampaň. Dámy a pánové, podotýkám, že předseda vlády tady mluví o policejním vyšetřování, o řízení státních zástupců, o trestním stíhání ze strany orgánů republiky. A ptejme se znovu a se vším pochopením, ale ptejme se znovu: sděluje nám to obviněný, to lze pochopit, anebo nám to říká pan premiér jako premiér? A to pak samozřejmě v každém z nás musí vzbudit vážné obavy o stav našeho státu a vzbuzuje je to i u veřejnosti.

Dámy a pánové, uvědomujeme si opravdu všichni vážnost situace, to, s čím si zde hrajeme, jaké devastující účinky takováto situace může mít? Ne na vládu, ale na vnímání lidí, na víru v právní stát, na důvěru ve státní instituce, na to všechno, co je pro demokracii a pro naši republiku tak nesmírně důležité. A kdo z té větší části lidí, kteří předsedovi vlády nedůvěřují, uvěří tomu, že to všechno bylo podle pravidel, když dojde v kterékoli instanci k zastavení stíhání nebo k osvobozujícímu rozsudku? Kdo? Toto chceme riskovat? Toto všechno, tuto všechnu nedůvěru chceme riskovat? A to máme, dámy a pánové, dnes v rukách a o tom budeme rozhodovat. A kolik lidí v naší republice a za našimi hranicemi uvěří, že šlo prostě jenom o nevinnou náhodu, pokud se rodinný příslušník předsedy vlády odjel rekreovat právě na Krym a náhodou ve společnosti ruského státního občana, protože nikdo vhodnější po ruce nebyl, a pak už tam nebyl ani on a kdo ví, zda tam vlastně byl a kdo tam vlastně byl a proč tam vlastně byl? A mohou občané například věřit řádnému a ničím neovlivněnému

výběru policejního prezidenta vládou, v jejímž čele stojí premiér s takovýmto konfliktem zájmů? Mohou tomu občané věřit?

Opakuji znovu, já mám velké pochopení pro životní komplikace, mám velké pochopení i pro složité situace, do kterých se člověk může dostat v rámci své rodiny. A určitě jste si všimli, dámy a pánové, že se tady záměrně vyhýbám jménům, protože my tady dnes nebudeme hlasovat o jménech, ani o zdravotním stavu rodinných příslušníků, ani o maření nebo nemaření vyšetřování. O tom všem nebudeme hlasovat. Budeme hlasovat o ústavní pozici předsedy vlády. To je vážná věc. Dnes rozhodujeme o tom, zda připustíme, zda v nastalé situaci osobních a rodinných problémů a pochybností a otazníků jde o novou přípustnou normu pro ústavní funkci předsedy vlády, že tyto podivné propletence vztahů a osob a tento fantastický svět střetů zájmů považujeme za tolerovatelnou výbavu pro předsedu vlády České republiky. A já jsem přesvědčen, že naší povinností je říci ne, nepovažujeme něco takového za přijatelnou výbavu, nepovažujeme něco takového za normu. Toto se nesmí stát normou pro ústavní pozici předsedy vlády v České republice.

Je absurdní, aby Českou republiku vedl premiér s takovým množstvím problémů. Je nepřijatelné, aby měl takový člověk jakýkoli vliv na chod orgánů činných v trestním řízení. Je nepochopitelné, že toto nevádí koaličním partnerům. Je naivní si myslet, že předseda vlády s těmito osobními tlaky a rodinnými problémy rozumí tomu, v každé situaci, jaký má problém, a že pro něj bude na prvním místě vždy Česká republika a nikoliv stíhaná rodina. Je zbabělé říkat, že za tu situaci může část opozice nebo celá opozice. Je smutné, že se v této věci začínáme podobat některým zemím třetího světa, a je nešťastné, že už rok a půl stále dokola řešíme osobní a trestní problémy premiéra a jeho rodiny.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, to jsou hlavní důvody, proč jsme vyzvali předsedu vlády k demisi a proč jsme připraveni vyslovit vládě nedůvěru. Jsme si jisti, že za dané situace je to jediné možné a odpovědné jednání ve prospěch našeho státu. Jediné možné a odpovědné jednání ve prospěch našeho státu, abychom chránili ústavní instituce, abychom udrželi důvěru v právní stát a abychom místo osobních problémů předsedy vlády mohli konečně společně řešit problémy naší země.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Podle informací paní poslankyně Kozlová, jejíž omluvu jsem četl, je přítomna, takže ruší svou omluvu. Omlouvá se paní ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková, neboť zastupuje premiéra na konferenci Digitální Česko za účasti estonského premiéra.

Ještě jsem neotevřel rozpravu a nyní po dohodě vystoupí zástupci jednotlivých poslaneckých klubů podle velikosti, ale s přednostním právem jako první se přihlásil pan premiér Babiš, takže tomu dám slovo. Poté by následovala ta jednotlivá přednostní práva.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, předem děkuji, že mi věnujete svůj čas a pozornost. Pochopili jste, co se tady za poslední dva týdny stalo? Pochopili jste, že se tady dva novináři pokusili shodit vládu na základě reportáže, která zneužila mého nemocného syna? Lhali, neověřovali, podsouvali, zamlčovali důležitá fakta, ublížili mé rodině. A někteří z vás na to skočili a skoro dva týdny s nimi rádi tu hru hráli. Nejen vy, ale i média, veřejnoprávní, komerční, všechny možné servery. Novináři mě naháněli jako lovnou zvěř, jako zločince, jako člověka, který nechal unést svého syna. Vzpomeňte si ještě, jakým titulkem byla uvedena celá ta reportáž v pondělí 12. listopadu 2018. Vzpomenete si na to? Slonková a Kubík vypátrali zmizelého Babišova syna. Na svém twitteru tihle nájemní žoldáci kampaně proti Babišovi zase psali, že syn premiéra Babiše hovoří o svém nedobrovolném držení na Krymu. Zmizelého? Jak zmizelého? Česká policie přece věděla, věděla o něm, Interpol o něm věděl. A já jsem za ním byl na

návštěvě. A můj syn Andrej Babiš, švýcarský občan – ano, má občanství Švýcarska déle než deset let – byl se svou matkou doma, v bytě, kde žije. Tak jaké nedobrovolné držení? Nedobrovolné držení – to fakt někdo myslí vážně? Doufám, že dnes už všichni chápete, že můj syn byl na Krymu na výletě, kde navíc poznal svou přítelkyni. I to je asi pro někoho problém. Přítelkyni, se kterou je momentálně zasnoubený, a já jsem tomu strašně rád.

Tak já bych chtěl proto na úvod, pokud všichni dobře posloucháte, si položit otázku: jak pracují ti takzvaní investigativní novináři? Já jsem včera poskytl rozhovor Českému rozhlasu a ten rozhovor byl krácen, sestříhán. A proč? No protože takzvaný investigativní novinář Janek Kroupa, který na základě smyšlené reportáže dostal komisařku Věru Jourovou do vězení – a mimochodem bohužel taky její dcera skončila u psychiatra – tak to je přece v pořádku, to že někdo zničí rodinu. Takže zmizelý syn? Lež! Nedobrovolné držení? Taky lež! Jenže tyhle lži to celé udělaly. A tyhle lži měly od začátku jasný cíl – pád vlády. Nepřijde vám to strašné, že se něco takového u nás může stát? Navíc v době, kdy jsem byl na zahraniční cestě v Palermu, čtyři dny jsem byl na cestách a nemohl jsem se hned bránit. I to mi vyčítali. Skandál, reagoval až o 18 hodin později. Proto jsem to celé nazval "puč Palermo".

Načasované. Schválně před 17. listopad, aby se už tak vyhrocená atmosféra proti mně a naší vládě ještě vyhrotila. To těmhle dvěma takzvaným novinářům můžeme děkovat za to, že se na Národní třídě vyhazovaly květiny z pietního místa do koše. Všechna média v jednom šiku. Všichni měli jasno. Všichni Babiše zase bleskově odsoudili a chtěli po něm, aby odstoupil. A víte, proč jsem to neudělal? Ano, protože pravda je na mé straně a já doufám, že už to chápe většina z vás. Proto vás nebudu obtěžovat celým tím dlouhým příběhem, který už jste tolikrát slyšeli. Řeknu jen to podstatné a odpovím na zásadní otázky.

První. Je můj syn nemocný? Kdo tady začal tu debatu o mých dětech? Já jsem to rozhodně nebyl. (Smích zprava.) A samozřejmě ano, byli to ti novináři. A ti, kteří byli z mandátového a imunitního výboru – nevím, proč se smějete, ve spisu, tak to dobře věděli. A věděli to i novináři, kteří začali zpochybňovat. A o tom samozřejmě se mi nemluví lehce, ale já o tom musím mluvit, protože jsem neměl jinou možnost, bohužel.

Já jsem novinářům popisoval, jak 17. července 2015 mi telefonovala policie, že mého syna Andreje Babiše mladšího zajistili v autě na D1 a nechali ho převézt na psychiatrii v Havlíčkově Brodě. Vzpomeňte si, jak jeho přítel, respektive, de facto, díky tomu, že se o něj staral jak vlastní bratr, jak Protopopov říkal, že tenkrát můj syn policistům vyprávěl, že má v autě bombu a jmenuje se George Clooney. Pamatujete si na to? Samozřejmě mu nikdo nevěřil, zpochybňovali ho. Přitom to tehdy bylo poprvé, kdy se nemoc našeho syna zásadně projevila. Tady někdo zpochybňuje tu nemoc. Víte, kolik lidí má to neštěstí? A jeden z našich bývalých kolegů mi napsal ten největší extrém této choroby. Má manželku, má s ní čtyři děti, a když manželka bohužel dostala tuhle chorobu, tak řekla, že nemá žádné děti ani manžela. Takže tenkrát mi pomohl i pan profesor Höschl, aby mého syna převezli do ústavu NUDZ. Já jsem přišel do toho ústavu za synem a setkal jsem se s ošetřující lékařkou, která mu byla přidělena, paní Protopopovou. Dneska se to komentuje samozřejmě zkresleně. A podle pana profesora Höschla se jedná o spolehlivou a dobrou lékařku. Ale ani přesto novináři nevěřili.

Včera server iRozhlas otiskl rozhodnutí soudu o převzetí do ústavní péče, které si vyžádal aktivista Tomáš Pecina. Nevím, kdo to je. Byl jsem z toho v šoku a věřte mi, že se mi to nečetlo vůbec dobře. Nikdo z vás by o svém synovi takové věci nechtěl číst. A světe div se, tohle poslední rozhodnutí slovo od slova potvrzuje to, co jsem říkal já nebo pan Protopopov. I moji odpůrci na sociálních sítích to jeden po druhém museli přiznat. Strašná věc pro ně, že jsem řekl pravdu. A musím říct, že nemoc mého syna Andreje je těžká. Můj syn trpí schizofrenií a snad jste se i vy novináři teď trošku dovzdělali, když k tomu v posledních dnech vyšlo tolik článků a rozhovorů psychiatrů, a snad už víte, co to obnáší.

Druhá otázka. Jsou pan Protopopov a jeho žena agenti? Absurdní. Ano, i takovéto absurdní otázky se objevovaly. Opět mi nikdo nevěřil. Ošetřující lékařka Dita Protopopová

nám moc pomohla a ještě jednou jí za všechno moc děkuji. Léčila mého syna a doporučila nám najít si opatrovníka, aby mu pomohl s návratem do společnosti, protože ona prosazuje reformu naší psychiatrické péče tak, jak je to ve Velké Británii. Ne zavírat pacienty do Bohnic a do ústavů, ale léčit je a snažit se v jejich běžném životě, v jejich každodenním životě a pomoci. Léčila mého syna a doporučila nám, mně, najít si opatrovníka, který by pomohl s návratem do společnosti. Já jsem nikoho nenašel, protože to není jednoduché. Matka mého syna měla jiné povinnosti, takže jsem ji poprosil a požádal o pomoc jejího manžela. A pan Protopopov se s mým synem skamarádil a já jsem byl za to hrozně rád. Přitom je to on, kdo o tom něco ví, tuší, jak náročné to muselo být. Nechci jít do detailů, ale můj syn s panem Protopopovem pracoval, trávil s ním volný čas, chodili na dovolené, na lyže, na cyklistiku. A že si vyjeli na výlet do Ruska? No a co jako? Tady jsme dělali problém, že pan Vondráček šel do Ruska a paní profesorka Adámková šla do Ruska, protože jsme tam deset let nezařídili pro naše občany, aby tam měli nějakou péči, když mají problém. Ano, pan Protopopov je původem Rus, ruštinu ovládá, vyzná se tam. Vzal mého syna někam, kde se v případě, kdy by bylo potřeba, mohl o něj postarat. Ale samozřejmě, tak se stalo to, přišel leden 2017, začaly ty kauzy. Pamatujeme si na schůzi, daňové podvody ministra financí. Samozřejmě, že žádné nebyly a policie to odložila, protože to je nesmysl.

A pak samozřejmě trestní oznámení na Čapí hnízdo. Někdo si po deseti letech vzpomněl na Čapí hnízdo. Vždyť mé děti, když si koupily firmu a založily tu firmu, to bylo v roce 2007, vážení, 2007. Deset let. A samozřejmě novináři hned začali šílený hon na mě, mou rodinu i na mého syna. Mimochodem, ten hon stále pokračuje. Přestavte si, že včera večer v 19.30 jedna redaktorka ze sekty Respekt bušila na dveře bratra mé manželky, který večerel s rodinou. V 19.30. Novináři mají pocit, že oni můžou všechno. A když začal tenhle šílený hon, všude na něj čekali, pronásledovali ho, tak ten tlak byl enormní. Před domem mého syna několik dní stála Škoda Octavia z redakce Seznamu. Novináři ho zkoušeli všude možně odchytnout. Tak si asi dokážete představit, jaké to pro mého nemocného syna muselo být. Celkem logicky se svým lékařem a opatrovníkem akceptoval, že odjedou z Česka, aby se jeho zdravotní stav nezhoršoval. Myslím, že je to logické. Moskva a pak Krym, a když jim vypršela víza, tak se vrátili. Já jsem samozřejmě nevěděl o každé návštěvě, občas jsem dostal nějakou fotku a až teď jsem se vlastně dozvěděl přesně, jak to všechno fungovalo. Věděl jsem, že si syn našel přítelkyni, a to pro mě byla skvělá zpráva a měl jsem z toho ohromnou radost.

Každopádně když teď někdo mluví o bezpečnostním riziku, protože byli na Krymu, tak se musím jenom usmát.

Zprvė. Asi jste slyšeli, že Bezpečnostní informační služba manžele Protopopovy prověřila a žádné napojení na ruské tajné služby nezjistila. Samozřejmě, logicky. Zadržé. Když tady někdo tvrdí, že odjeli na Krym v době, kdy jsem byl premiérem České republiky, lže, protože tam odjeli v září a říjnu a to jsem nebyl ani ministr, ani premiér.

A za třetí. Každý ví, a to je možná problém těch mých nepřátel, že jsem nezkorumpovatelný a že patříme do struktur NATO, že jsme součástí Evropské unie, že jsme vydali hackera Nikulina do Spojených států, že jsme byli solidární s Velkou Británií v kauze Skripal. A já to říkám pokaždé, když si podávám ruku s evropskými světovými státníky. Tak kdo a jak by tohle chtěl měnit? V čem je tedy to riziko? Já to fakt nechápu, že jsem riziko. Můj syn má 35 let a je slovenský a švýcarský občan. A to je riziko? Já jsem nějaké riziko? Směšné.

Třetí otázka: byl to únos? Podle mě neuvěřitelný dotaz. Kdo si myslí, že já jsem nechal unést svého syna? To se všichni zbláznili? Děti jsou to nejcennější pro rodiče a pro mě určitě ano. A ty různé komentáře. Já jsem nechal něco přepsat, včera ten redaktor se ptal: nechal jste přepsat? To podsouvání, tak už dopředu, aby tam byla ta sugestivní otázka. Neuvěřitelné.

Takže já jenom řeknu, že v době, kdy můj syn napsal o únosu policii dopis, byl pan Protopopov v Praze a můj syn se svou současnou snoubenkou u ní doma na Ukrajině. Takže

vzdálenost mezi domnělým únoscem a uneseným tisíc pět set kilometrů. Opatrovník šel na policii, tam všechno vypověděl a pak mého syna dovezl k matce a policii předložil důkazy. Závěry vyšetřování byly logické a jasné. Únos se nestal. Napsal o tom článek iRozhlas, prosím pěkně, opět iRozhlas. Tomu v téhle naší zemi snad věří všichni. Nebo ne? Cituji z textu článku iRozhlasu vydaného 30. května 2018: "Policie prověřovala únos Babišova syna. Závěry vyšetřování podezření nepotvrdily." A pokračují: "Prošetřováním zjistili, že k žádnému takovému jednání nedošlo." Ale opět to někomu nestačilo. Ale já nemám problém. Ať to speciální útvar znovu prošetří. Může to dělat pořád dokola a pořád dokola pak bude zjišťovat jen a pouze pravdu, že se únos nestal.

Poslední, čtvrtá otázka: co ti dva reportéři? Ano, mluvím o těch, kteří dostali od někoho tip s adresou, kde bydlí moje rodina. Tak to nechám na vás, vážené kolegyně, kolegové, co tím myslím, a každý si k tomu něco domyslí. Mluvím o těch, kteří si na kameru v brýlích nahráli, jak někdo z obyvatel toho domu zadává kód na vstupních dveřích domu, a vkradli se dovnitř. A ještě se s tím chlubí. O těch, kteří s mým nemocným synem vedli ten neuvěřitelný rozhovor, sugestivní otázky, manipulace. A při tom všem si ho tajně natáčeli na dvě kamery. Jedna v brýlích, druhá asi v klopě. Celé to bylo ohavné a všimlo si toho hodně lidí. A dokonce i ti, kteří mě nemají rádi, kteří mě nevolili, mi píšou a říkají: tak to je fakt už moc, to je přes čáru.

A co byl hlavní vzkaz? Co ti dva reportéři ulovili? No nic, nic nového, dámy a pánové. Bohužel jen to, že můj nemocný kluk zopakoval svou verzi příběhu, kterou předtím tvrdil i policii, a dokonce prý jednou napsal mail i do Blesku. To jsem se dozvěděl z Blesku. Verzi příběhu, který dvakrát vyloučila policie, jeho lékařka, jeho opatrovník a já sám.

Právní zástupce mojí první manželky a mého syna včera podal trestní oznámení na paní Slonkovou a pana Kubíka za porušení švýcarských zákonů. V rozporu se švýcarskými zákony natočili s ním rozhovor. Oni mu neřekli, že ho natáčejí. Ano, vážení, ve Švýcarsku je to trestné. Včera bylo podáno trestní oznámení švýcarskému prokurátorovi. A nedivil bych se, kdyby trestní oznámení zvažila i paní doktorka Protopopová. Lidé protestují na náměstích proti ní. A proč? Ona má také dítě. Co ona udělala vlastně? Dáma, na kterou začali všichni útočit, veřejnost, zesměšňovat její práci, její erudici, její odbornost. A na základě toho tlaku odešla z Národního ústavu duševního zdraví. To je fakt strašné, vážení, strašné. A přitom já jí za její práci chci ještě jednou moc poděkovat, protože ona skutečně má velice moderní názory na péči o péči pro pacienty, kteří mají psychické problémy.

Takže dámy a pánové, víte, co jsem v posledních dnech slyšel a co mi někteří lidé říkali? Prý se mezi novináři vědělo, že bude odvysílaná reportáž, která má shodit vládu, ještě předtím. Prý měly být všechny redakce na značkách a okamžitě to rozjet ve velkém. Prý měly dopředu připravené už i reakce politiků, aby neztratily ani minutu. Prý pak na Seznamu na tu práci nasadili celou redakci a ta měla nahánět mě na každém kroku. Já nevím, ale když si to celým dám dohromady, musím prostě mluvit o novinářských hyenách. To se mi snad, vážené dámy a pánové, nemůžete divit. A vy jste potom všem chtěli shodit vládu? Opravdu jste chtěli zneužít takový hyenismus k destabilizaci naší země? Už jsem řekl, že nikdy kvůli celé této pseudoaféře nehodlám odstoupit.

A teď bych vám, kolegové, kolegyně, chtěl říct, proč to nehodlám udělat. Většina z vás můj výrok, který jsem v minulém týdnu pronesl, opět interpretovala tak, že nerespektuji demokratické principy, že snad chci omezit svobodu v naší zemi. Samozřejmě je to věčný nesmysl pro kohokoliv, kdo kdy četl Ústavu, a také dost chabá argumentace mých politických soupeřů, a bohužel se stále lže, tradičních českých politiků, u některých s bohatou korupční historií. Já jsem se včera divil, že někteří mluví o korupci. Ani nevědí, co je to korupce. Nebo mluví o tom, že údajně můj syn se měl vyhýbat dva roky nějakému vyšetřování. Přitom ty výsledky začaly ani ne před rokem. Takže jedna lež za druhou. Takže proto nehodlám rezignovat na základě lživé a hlavně hluboce neetické reportáže portálu Seznam, který patří panu Lukačovičovi.

Ani naše vláda určitě nemá důvod podávat demisi. Myslím si, že můžeme být jednou z nejúspěšnějších vlád v naší novodobé historii, protože my skutečně pracujeme a bylo by dobré, aby všichni, kteří se na nás dívají u televizních obrazovek nebo Facebooku a Twitteru, že my fakt pracujeme. Pracujeme – a teď tu nemluvím za sebe, ale vím, že i kolegové – sedm dní v týdnu. Ano, zítra jedu do Rakouska, mám večeri s rakouským premiérem, je tam koncert České filharmonie ke sto letům založení Československa, v neděli ráno letím do Bruselu na evropský summit o brexitu. A musím se smát, když někdo říká, že nás to poškozují v zahraničí. Ne. Novináři a politici nás poškozují v zahraničí. V životě sem nejezdilo tolik státníků a politiků jako za naší vlády, od francouzského prezidenta, německé kancléřky, estonský premiér je tady. Včera v televizi jeden z našich kolegů říkal neuvěřitelné věci. Česká republika je vidět konečně. Byli jsme vidět v Paříži. Za čtyři dny jsem mluvil s víc politiky než možná všichni někteří opoziční poslanci v životě. A že k nám nikdo nechodí? Fakt, jo? Takže ještě do Vánoc přijde srbská premiérka, korejský prezident, finský premiér, maďarský premiér. A kolik jich přišlo za ten čas? Plno jich přišlo. A Česká republika je slyšet na Evropské radě a v zahraničí. A věřte mi, že nikdo z těch politiků, z těch premiérů a prezidentů, skutečně nemá problém se mnou. Nemá.

Takže já bych chtěl jenom říct, že naší zemi se neskutečně daří. Máme obrovské hodnoty, jsme šestá nejbezpečnější země na světě. To je obrovská hodnota. Sedmá nejklidnější země na světě. Naše hospodářství roste. Jenom letos budeme mít růst HDP o tři procenta. Máme nejnižší nezaměstnanost, investujeme, navyšujeme důchody, navyšujeme platy, předložili jsme skvělý rozpočet. A to je právě ono, že se nám daří, a proto opozice chce zničit naši vládu. ODS a TOP 09, kteří nám tady předvedli rekordně dlouhou a zbytečnou recesi, kteří nás zadlužili, 670 miliard. Já když jsem byl ministr financí, tak jsem snížil dluh o 73 miliard.

Takže my jsme připravili velice dobrý rozpočet a vláda počítá s lepším vývojem státních financí, máme lepší rozpočtový výhled. A my nemůžeme přistoupit na představu opozice, která si naivně myslí, že by měl být rozpočet v přebytku. Ale ve finále je podstatný ten výsledek. A roku 2016 byl přebytek a 2017 byl vyrovnaný. A paní ministryně Schillerová slíbila, že se znovu budeme snažit skončit vyrovnaným rozpočtem. Jsme jedna z nejméně zadlužených zemí v Evropě, to nám každý závidí. Skutečně můžeme jít příkladem pro jiné země.

Takže opozice říká, že jsme v přebytku a že bychom měli masivně škrtat ve státním rozpočtu. Oni, kteří nebyli schopni zlepšit výběr daní a zamezit daňovým únikům. A my jsme zažili v letech 2011 a 2012 za vlády ODS a TOP 09 tu krizi. Oni samozřejmě přinesli stagnaci a pokles ekonomiky, zatímco okolní země se rozvíjely. ODS a TOP 09 si už na to nechtějí pamatovat. Oni říkají, to ne my, to byli ti před námi.

Ale já myslím, že lidi si to pamatují. A já myslím, že velice dobře. Mnozí také určitě ještě nezapomněli na krácení platů v rozpočtové sféře, které tehdejší vláda kvůli své neschopnosti servírovala státním zaměstnancům. Ještě dnes proto řešíme nízké platy například hasičů, jimž byly platy kráceny stejně jako policistům a dalším. Teprve letos se někteří z nich dostanou na původní platy. A až v příštím roce budou brát víc než v roce 2012. Ano, díky tomu, že jsme vybrali ty daně, a dokonce jsme snižovali daně. A taky nezapomínejme na to, že tehdy to vyvolalo i velké stávkové akce. Když odpůrci vlády zaplnili celé Václavské náměstí, nebylo jich tam 30 tisíc, ale bylo jich tam hodně přes 100 tisíc. Tedy rekord, i když bohužel smutný.

Takže milá opozice, vážený Demokratický bloku, vy fakt chcete seškrtat 50 až 70 miliard? Tak se zkusme o tom tedy pobavit. Já nevím. Kde budeme škrtat, kde přesně? V sociálních výdajích, v platech pedagogů nebo jiných státních zaměstnanců? Nebo rovnou odvoláme zvýšení důchodů, nebo zastavíme spoluúcast státního rozpočtu na čerpání evropských fondů, zpomalíme výstavbu infrastruktury? To jsme si zkusili za vašich vlád.

Já si myslím, že my proto z toho nic neuděláme. A to vás tedy můžu o tom ubezpečit a ujistit. My totiž děláme pravý opak. Naše vláda rozhýbala zamrzlé infrastrukturní stavby. Stavíme 176,5 kilometru dálnic a silnic prvních tříd. Připravili jsme 53 kilometrů dálnic a silnic, zahájení v roce 2018 nebo s překryvem do roku 2019. Do roku 2021 postavíme 210 kilometrů nových dálnic.

Ano, my jsme pro zodpovědnou rozpočtovou politiku. My ale nikdy nepřistoupíme na destruktivní hru opozice – čím hůř pro lidi, tím lépe pro některé politiky. Jsme si totiž dobře vědomi své odpovědnosti, a proto také takové dobrodružství prostě nikdy nepřipustíme. Nezničíme to, že se nám tak daří.

Máme nejnižší nezaměstnanost v Evropské unii. Nedostatek pracovních sil nám brání rozvíjet se ještě rychleji. Bohužel naše zdroje – i když se musíme možná podívat na ty lidi, kteří údajně podle médií pracují načerno, 250 tisíc lidí – jsou vyčerpány a hledáme nové pracovní síly ve východní Evropě. Proto naše vláda udělala i opatření pro příchod pracovních sil z Ukrajiny, které zkracujeme z půl roku na necelé tři měsíce.

Naše vláda taky zlepšila život seniorů. Zvýšení starobních penzí v průměru o 900 korun je největší za mnoho, mnoho let. A vyzdvihl bych také především zlepšení situace starších důchodců, kterým naše vláda zvyšuje penzi o tisíc korun po dosažení věku 85 let. A my jsme k tomu našli odvahu, protože si to podle nás tyto lidi zaslouží. Všichni vědí, že ODS a TOP 09 se o seniory nezajímá. Já jsem sám důchodce, takže mám samozřejmě k seniorům velice silný vztah. Zavedli jsme i slevu na dopravu pro lidi starší 65 let a i pro studenty do 26 let. Je to malé zlepšení pro mnohé z těch, kteří dnes mohou bez problémů cestovat za příbuznými nebo si dojet vyřídit potřebné věci.

Naše vláda objela za krátkou dobu svého působení všechny kraje, aby se seznámila se situací přímo v terénu. Všichni se nám smáli, že jsme něco slibovali. Ne. My jsme šli do krajů, abychom získali ty náměty, abychom je potom dali do rozpočtu a vyhověli požadavkům starostů a hejtmanů. Ano, teďka byl program na MMR 600 milionů pro mateřské školky. Vyprodáno za 16 sekund. Teď tam bude dalších 600. A ještě je tam převést dvě a půl miliardy. Chybějící čtyři miliardy do zdravotnictví jsme nakonec našli. Protože jsme hledali v evropských penězích, které jsme neuměli použít, protože byly přiděleny na věci, které jsme ani nechtěli čerpat.

Takže my připravujeme ten dlouhodobý investiční plán na dvanáct let. A chceme ho rozdělit na rok 2020-21 a samozřejmě to bude zásobník, ze kterého můžou čerpat i ty příští vlády. Řešíme také bydlení. Pro mladé lidi do 36 let jsme letos vyčlenili 650 milionů a v příštím roce to bude jedna miliarda. Omezili jsme hazard. Díky nám zmizelo z provozu 9 300 hracích automatů.

Na posílení studia na lékařských fakultách půjde navíc 600 milionů ročně a v příštích jedenácti letech to bude 7 miliard. Vždyť je přece absurdní, aby každý rok dva a půl tisíce studentů udělalo přijímačky a nedostalo se na lékařskou fakultu, když nám chybí lékaři.

Do Parlamentu jsme poslali nové zákony nebo jejich novely. Za nejdůležitější považuji návrh zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury. Od něj očekáváme, že zásadně zrychlí zdlouhavé povolovací řízení pro liniové stavby. A novelizovat chceme i další zákony. Třeba zákon o investičních pobídkách, který plánujeme podstatně omezit, protože my jsme za poslední léta poskytli 53 miliard daňových výhod a my chceme skutečně jenom high-tech. Tento týden jsem s paní ministryní Novákovou navštívil BMW, které chce u nás investovat do okruhu pro autonomní vozidla. A je to skutečně high-tech. A také jsme navštívili továrnu Industry 4.0 v Ambergu Siemensu, nejefektivnější továrnu na světě.

Takže my jsme v situaci, kdy si skutečně můžeme vybírat. Je jasná naše ekonomická strategie. Věda a výzkum a finální výroba. V Bruselu u předsedy Evropské komise jsem

lobboval za to, abychom získali centrum excelence pro umělou inteligenci. To je pro nás strašně důležité.

Novelu zákona o nemocenském pojištění zavedeme od července příštího roku. Zavedeme elektronickou neschopenku, další důležitý krok k elektronizaci zdravotnictví. Také jsme navyšovali platy ve veřejných službách, sociální správě, zdravotnickým pracovníkům, tarify, pedagogickým o 10 %, zdravotníkům o sedm a tak dále.

Poslední věc. Na příští rok jsme se domluvili na minimální mzdě na 13 350 korun. A samozřejmě před námi stojí strašně moc věcí, které potřebujeme udělat.

A taky jsme se vrátili do Evropy. No proto, že jsme aktivní. Protože jsme vlastně za půl roku prosadili, že nebudou kvóty, že nikdo nebude rozhodovat o migraci k nám. Že my budeme rozhodovat, naše firmy, instituce, školy, my budeme rozhodovat, kdo bude v naší zemi pracovat a kdo tady bude žít. A zrušili jsme ty nesmyslné kvóty, a za půl roku, tak jak jsem to slíbil. Takže my jsme dnes v pozici respektovaných účastníků všech jednání na úrovni nejvyššího vedení Evropské unie. Ano, a my určitě nepatříme mezi ty, kteří už dopředu schvalují to, co přijde z Bruselu. Mohl bych uvést řadu příkladů, kde hájíme naše národní zájmy. Čtyři a půl roku jsem prosazoval náš boj za reverse charge. Je to jediný návrh naší země, který byl prosazen.

Takže my bojujeme za naše zájmy, jasně mluvíme, ano, jsme proevropští, ale na druhé straně říkáme nahlas, co se nám líbí a co se nám nelíbí.

Samozřejmě digitalizace je strašně důležitá. Já jsem velice rád, že včera večer přišel estonský premiér, můj přítel Jüri Ratas. A dneska měl oficiální přijetí v 7.30 ráno kvůli tomu, že dnes máme program Sněmovny, důležitý. A právě v této chvíli, v 10 hodin, začíná konference o digitalizaci. Máme vládního zmocněnce, který má podporu vlády, podporu premiéra, a je to skvělé, protože my samozřejmě jsme trochu zaspali dobu v digitalizaci. A dnes na tiskové konferenci to řekl estonský premiér jasně. My taky máme cíl, aby všichni, kdo podávají daňové přiznání, ho podali za dvě minuty, jak to dělá 95 procent obyvatel Estonska.

Takže naše země je skvělá, čeká nás skvělá budoucnost a naše vláda je úspěšná. Proto když tedy opozice nemá nic jiného, jen program antibabiš, chápu dnešní jednání. Já tomu rozumím. Já tomu rozumím, že tady je potřeba tu úspěšnou vládu zničit. A tahle krize, která je samozřejmě organizovaná, protože naše vláda funguje, pracuje, sice zasedáme občas v šest ráno, měli jsme společnou vládu s Polskem, atd., takže tahle krize vyvolaná, skutečně je to neetická a špinavá krize, která zneužívá mého nemocného syna a záměrně zkrsluje všechna fakta. Takže otázka je, kam ještě se dá klesnout.

Vláda je dnes vystavena tlaku těch politických sil, které pořád nejsou ochotny se smířit s výsledky demokratických voleb. Oni by chtěli jiný volební výsledek. Já tomu rozumím. A ti, kteří prohráli volby, radši chtějí uvrhnout naši zemi do hluboké politické krize bez jasného řešení. Přesně podle hesla čím hůř pro lidi, čím hůř pro naši zemi, tím lépe pro naši opozici.

Já nevím, jaký je plán. Jaký je plán B? Když samozřejmě ta strategie, já tomu rozumím, co říká opozice. Když nemůžeme sami vládnout, tak ať nevládne nikdo! To je jediný plán. Dostali jsme se vlastně do situace, kdy část politiků vyzývá společnost k nerespektování výsledků svobodných demokratických voleb. Společnost je rozdělena a opozice na konfliktu uvnitř společnosti parazituje, a dokonce jej prohlubuje. Znovu jsme svědky toho, jak si část politické třídy chce přivlastnit některé státní svátky, aby na ně mohli vzpomínat jen někteří a jiní nemohli. Někdo může položit květiny k památce a někdo jiný nemůže? Uvědomují si ti politici, kteří takové jednání schvalují, že tím znovu rozdělují společnost na ty, co mohou cokoliv, protože jsou majiteli jakési vyšší pravdy, a na druhé straně pak stojí ti, kteří jsou ze společnosti vyháněni, kteří jsou méněcenní? Fakt chceme takovou společnost? A já za sebe říkám, nechci společnost, kde pár vyvolených může cokoliv a většina nemůže nic! Dokonce

ani hlasovat ve volbách snad. Proto budu bojovat ze všech sil proti rozdělování. Proti rozdělování naší společnosti. My se musíme spojit. My se musíme vrátit tam, kde jsme byli. Na špičku Evropy. A my tam postupně jdeme.

Takže já jsem přesvědčen, že rozumní lidé to podpoří. Dostávám tisíce mailů, esemesek a jsem strašně rád a všem děkuji a omlouvám se, že jim nestačím odpovídat. Děkuji všem. Proto za této situace nemám důvod odstupovat. Musíte mě buď odvolat, nebo zkuste nás porazit ve svobodných demokratických volbách. A potom to bude jasné. Takže jinak než na základě většiny naší společnosti, našich občanů, se mě prostě nezbavíte. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní dám prostor zástupcům vždy každého poslaneckého klubu či strany, dohodli jsme se podle velikosti. Shodou okolností teď vystoupí pan předseda Bartoš, který zároveň se i jako první přihlásil v úterý. Takže tady ještě dodržujeme to pořadí. Následně by vystoupili vždy podle velikosti klubů. Připraví se tedy potom pan místopředseda Okamura a poté pan místopředseda Filip. Jak by skončila i tato přednostní práva, kdo bude řídit, otevře rozpravu a budeme postupovat už standardním způsobem.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, občané, kvalita života a demokracie není žebříček úspěšnosti firem. Nestačí, aby zemi vedl ten nejdravější manažer nebo ten, kdo je nejvíce slyšet. V čele vlády by měl stát etický, morální a slušný člověk, který má kredit i před svými politickými oponenty. Já takového člověka v čele současné vlády při nejlepší vůli prostě nevidím.

Z pohledu občana České republiky volby nevyhrává pouze ten, kdo má po sečtení největší procentuální podíl odevzdaných hlasů, ale ten, kdo dokáže sestavit funkční a stabilní vládu. Vládu, která posouvá Českou republiku dál. Vládu, která zdravě soutěží s opozicí. Taková vláda se prostě nemusí bez ustání bát svého pádu. Tato vláda taková ovšem není. Rozdíl mezi tím, co vláda na jedné straně říká, a co ve skutečnosti dělá, je skutečně obrovský. Pro vyslovení nedůvěry existuje celá řada důvodů. Část z nich se jistě týká zásadních střetů zájmů, skandálů a afér okolo osoby premiéra a dalších. Podívejme se však na práci této vlády jako celku.

V naší zemi žije mnoho schopných, chytrých a šikovných lidí. Přesto mají lidé oprávněné obavy jak ze současnosti, tak i z budoucnosti. Jako kdyby se ta naše země zadržovala, místo aby uvolňovala tolik potřebný potenciál, životodárný potenciál lidské svobody a tvořivosti. Máme zastaralé školství a vzdělávací systém, který vychovává lidi spíše k poslušnému opakování než ke kreativě a kritickému myšlení. To je naprosto zásadní problém, který dle našeho názoru vláda ANO, sociálních demokratů s podporou komunistů nikdy řešit nebude, protože to není v zájmu jejich představitelů. Přidání pedagogům, i když se tak nestalo dle slibovaného scénáře, je jistě pozitivním krokem. Otevření školství a celkové zatraktivnění práce pedagogických pracovníků se však nekoná. Nová energie tak naše školství opět nečeká. Přitom vzdělání je samo o sobě zcela zásadní hodnotou a lékem na většinu neduhů, kterými naše země trpí.

Neméně zastaralou máme i veřejnou státní správu a úřady, které jsou vzhledem k nastaveným pravidlům občanům spíše nepřátelské, než aby pro ně vykonávaly služby, za něž je občané platí. Vize digitálního Česka nemá oporu v rozpočtu v roce 2019. Takže na tolik potřebnou revoluci ve veřejné správě nezbyvá vládě, která řeší sebe, své problémy a PR, čas ani finance. Já přesto doufám, že i díky pomoci Pirátů a opozice se podaří rozjet alespoň zákon o právu na digitální službu, který zaváže každou vládu, aby slíbená digitalizace služeb

byla občanům skutečně dodána a nezůstala jen na billboardech a marketingových knížkách současného premiéra.

Smutným faktem je, že navzdory ekonomické konjunktře máme onen deficitní rozpočet a nezanedbatelná část české společnosti se potýká s chudobou, která vychází ze samotného nastavení systému a zákonů. Ostatně žádná jiná země v Evropské unii netrpí legislativou, která dostává lidi do dluhových pastí a exekucí, tolik jako právě Česká republika. Opět jsme to my, Piráti, kdo se tuto situaci snaží napravit v momentě, kdy sama vláda neplní své vlastní programové prohlášení.

Nedůvěra občanů v budoucnost je způsobena i ostentativní přezíravostí, s jakou nejen tato vláda, ale i vlády minulé dosazují do důležitých strategických orgánů a podniků své lidi, a to netransparentně, s důrazem spíše na loajalitu než odbornost. Zde žádná změna nenastala. Pojďme i tuto hru konečně změnit. Je nejvyšší čas, aby státem ovládané podniky zveřejňovaly své smlouvy bez výjimek, které jen kryjí politické zájmy. Je také nejvyšší čas, aby do důležitých orgánů byli nominováni odborníci, a to veřejně a zcela transparentně.

A je také nejvyšší čas, aby tento stát sloužil občanům, nikoliv naopak. V ovzduší, kde stát neslouží, ale arogantně panuje, se společnosti dýchá jen s velkými obtížemi, natož aby skutečně rostla a prospívala. Tato nová politická nekultura, které jsme svědky, a často i vulgarita a chování ústavních činitelů shazují důvěru lidí, ale také vytvářejí nové rány v reputaci naší země a vůči našim partnerům, a to jak v EU, tak v NATO.

Do rodiny pana premiéra mně vsutku nic není. Pokud však dopustil, aby podezření z dotačního podvodu vyšetřovaného policií zahrnovalo i momenty, které by se neztratily v politických thrillerech a které mohou představovat riziko pro bezpečnost České republiky, je namísto se ptát, zda jeho osobní zájem nepřevažuje nad zájmem občanů. Bohužel je zde příliš mnoho indicií, že tomu tak skutečně je. A znovu připomínám, že by bylo skvělé, abychom se tady místo skandálů pana premiéra mohli zabývat a řešit pouze budoucnost a prosperitu České republiky.

Piráti již dvakrát odmítli podpořit vládu s trestně stíhaným premiérem ve střetu zájmů s ministry, jejichž kompetenci jsme zažili již ve vládě minulé. Z dokumentu pirátské povolební strategie, který jsme zveřejnili před minulými volbami, jasně vyplývají podmínky Pirátů pro účast, podporu či toleranci vládě. Minulá i současná vláda skrze osoby na ministerských postech, konkrétně osobu Andreje Babiše v předsednické funkci, ale i díky faktickému opírání se o hlasy protidemokratických stran, tyto podmínky nespĺňovala a dnes je nespĺňuje tím spíš. Poprvé vláda důvěru nezískala. Podruhé s podporu ČSSD a komunistů již ano. A já chci apelovat na poslance i vládních stran, aby zvážili, zda chtějí, aby v České republice, v jejím čele, stála vláda s trestně stíhaným premiérem, kterou kvartál od kvartálu doprovázejí horší a horší skandály i kondice, a toto bude pokračovat.

Pokud panu premiérovi opravdu jde o dobro této země, jak ve svých vystoupeních neustále tvrdí, ať odstoupí. Pokud tak neučiní a bude trvat na tom, že neodstoupí nikdy, rád bych jej upozornil, že on není jediný, kdo má vytrvalost. Ony ty ledy nakonec popraskají. Svět čelí vzestupu populismu a autoritářství. A já bych byl rád, aby tohle bezduchý sobectví neuneslo tuto zemi z lepší cesty k svobodnější budoucnosti. My Piráti budeme dál pracovat na tom, aby se tak nestalo. Víme totiž, že i když se tento boj může v krátkodobém horizontu zdát donkichotský, v tom dlouhodobém se vždy zúročí. Cílem Pirátů je svobodná, vzdělaná a digitálně propojená společnost. Tímto směrem však současná vláda Českou republiku ke prospěchu jejích občanů nevede a podle zkušeností z prvního roku Andreje Babiše na pozici premiéra ani nepovede.

Piráti tedy dnes již potřetí vyjádří ve svém hlasování nedůvěru této vládě s nezlomnou vírou, že změna je skutečně možná. Děkuji. (Potlesk poslanců pirátské strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda Ivan Bartoš. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Ještě než se uchopí slova, pan kolega Onderka má náhradní kartu číslo 16.

Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, poslanci klubu SPD budou hlasovat pro nedůvěru této vládě, kde je ČSSD. Nemůžeme jinak. Tato vláda nejen že vznikla bez naší důvěry, ale prosazuje neustále program v rozporu s programem SPD.

Budu konkrétní. Tato vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM navrhuje od příštího roku zvyšování sociálních dávek nepřizpůsobivým. Odmítla pomoc lidem v dluhové pasti a naopak navíc pomohla novým zákonem vyděračům. Prosazuje navýšení platů politiků. Chce vysílat české vojáky do bojových misí v zahraničí. Odmítá zákon o referendu včetně referenda o členství České republiky v Evropské unii. Přidávají další peníze politickým neziskovým organizacím na úkor zvyšování důchodů. A prosazuje také např. urychlené přijetí Istanbulské úmluvy. Naši důvěru si tato vláda tedy nezískala ani během svého dosavadního funkčního období. Je nutné vyměnit ČSSD a nahradit ji programem SPD. Navíc současná vláda je schizofrenní slepenec složený z lidí zastávajících absolutně protichůdné filozofické i politické názory. Tato vláda v tomto složení vznikla pod masivním tlakem českých tzv. mainstreamových médií a mezinárodní lobby.

Pan premiér možná namítne, že přidal peníze důchodcům a některým dalším lidem. To ano, to je dobře, ale všichni víme, že to bylo také díky hlasům poslanců SPD. Možná si pan premiér také myslí, že přijal doslova a do písmene všechny teze SPD týkající se masové a nelegální migrace. Ale to přece není pravda. Stačí se podívat, jak hlasují v europarlamentu poslanci za hnutí ANO a ČSSD – hlasují pro migraci. A vidíme to všichni.

Na druhou stranu jsme samozřejmě rádi, že poté, co v září hnutí SPD otevřelo ve Sněmovně diskusi o globálním paktu OSN o migraci a jako jediní jsme tehdy žádali vládu, aby ho odmítla, a vláda i Andrej Babiš ho nechtěli odmítnout v hlasování, tak nakonec vláda na náš návrh přistoupila a Česká republika se přidala k zemím, které globální pakt OSN o migraci odmítnou, přestože vládní vyjednávači ještě donedávna s tezemi globálního paktu souhlasili.

Vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM však prosazuje přijetí dalších mezinárodních úmluv, které jsou svou nepřijatelností zcela srovnatelné. Mám na mysli Istanbulskou úmluvu, která náš stát i národ životně ohrožuje, jelikož se jedná o likvidaci tradičních evropských hodnot, bez nichž jako národ a civilizace nepřežijeme. Před pár dny, tento týden, Rada vlády pro rovné příležitosti za přímého předsednictví pana premiéra Andreje Babiše vyzvala k urychlenému podpisu, resp. přijetí Istanbulské úmluvy ve Sněmovně. A toto usnesení rady vlády vysloveně vyzývá, abychom tady tuto úmluvu urychleně přijali – a znovu zdůrazňuji, já jsem se díval i na fotografii, v čele tohoto zasedání přímo za přítomnosti premiéra Andreje Babiše, přímo tam seděl, přímo s tím souhlasil. Istanbulská úmluva výslovně vyzývá signatáře k tomu, aby vymýtili zvyky a tradice, které jsou založeny na stereotypním pojmání rolí mužů a žen. Přijetí této úmluvy je pro SPD zcela nepřijatelné.

Dalším pro SPD nepřijatelným návrhem vládních poslanců, se kterým SPD nesouhlasí, je návrh, který převrací na ruby hodnotové žebříčky a říká, že manželé nejsou muž a žena, a snaží se nás dohnat k tomu, abychom přijali jako standard, že skutečná kompletní rodina není táta a máma, že na svatbě není ženich a nevěsta a že dítě může mít dva otce, dvě matky, a naopak žádnou matku nebo žádného tátu.

Pochopitelně máme tu i problémy v dalších tématech. Vláda, kterou vede Andrej Babiš, v koalici s ČSSD a za podpory KSČM, také odmítá návrh zákona o referendu, které by bylo skutečně funkční. A samozřejmě odmítá, aby lidé mohli v referendu hlasovat o našem členství

v Evropské unii, přestože poslanci z hnutí ANO i ČSSD na semináři k zákonu o referendu slyšeli stoprocentní shodu ústavních právníků, že jediný návrh zákona, který je ve shodě s Ústavou, je návrh SPD, a to právě proto, že dovoluje, jak i předpokládá Ústava, rozhodovat občanům o všem, co Ústavě neodporuje.

Problémem je pro SPD také to, že tato vláda permanentně podráždí nohy živnostníkům a malým a středním podnikatelům. Hnutí SPD naopak takové podnikatele podporuje a prosazuje snížení byrokracie. Tato vláda také odmítá vyřešit nefunkční soudnictví, lichvu, problémy ve školství či zhoršující se dostupnost zdravotní péče. A myslím, že to vidí občané ve svých každodenních životech. Velké problémy jsou také v oblasti dopravní infrastruktury. Podívejme se na kvalitu některých silnic, a to již vládne koalice hnutí ANO a ČSSD pět let.

A je tu ještě jeden velký problém a tím je ČSSD. Zatímco hnutí ANO je do určité míry strana pragmatická, která je ochotna přejímat dobré názory, podívejme se například, jak hnutí ANO přejalo od SPD některé názory na migraci, to je určitě kladné, tak velká část současného vedení ČSSD jsou lidé zasažení neomarxistickou ideologií, která ve jménu takzvaného dobra v uvozovkách chce kácet les hlava nehlava navzdory lidem, demokracii a zdravému rozumu. ČSSD se sice po volebním propadu snažila upozadit strůjce své katastrofy pana Bohuslava Sobotku, ale další vývoj v ČSSD ukázal, že tam mají ve vedení těch Sobotků mnohem více. ČSSD nejde cestou sebereflexe, nedělá politiku prospěšnou pro občany a na základě zdravého rozumu, ale naopak. Ministrem zahraničí za ČSSD je asistent pana Pocheho, zaníceného bruselisty a vítáče migrantů. A tito a další lidé z ČSSD prosazují názor, že evropské národní státy se mají rozpustit v Evropě regionů a že je k tomu potřeba odnárodnit evropské národy nejlépe tím, že je zbavíme jejich tradic, kultury, víry a promícháme rasy a kultury tak, aby Čech, Ital i Němec měli v budoucnu společné předky asi třeba někde v Somálsku.

S údivem musím přidat další důvod, proč nehlasovat pro tuto vládu. Pokud této vládě nevěří a nehlasují pro ni ani koaliční poslanci a ministři z řad ČSSD, a dokonce proti vyslovení nedůvěry nehlasuje ani první místopředseda této vlády za ČSSD, tak je to bezesporu signál, že takto složená vláda si důvěru nejen nezaslouží, ale ani o ni nestojí. ČSSD tímto svým rozhodnutím sama veřejně deklaruje, že tato vláda nestojí ani za jejich hlas. A v tomto směru s tím nelze než souhlasit.

Hnutí SPD je konstruktivní pozitivní silou, která prosazuje program pro lepší životy slušných, řádných a pracujících lidí, více bezpečnosti a spravedlnosti. Proto zároveň s kritikou kroků současné vlády konzistentně nabízíme reálnou vládní alternativu bez ČSSD, a tou je vytvoření vlády odborníků vybraných vítězem voleb, hnutím ANO, která se písemně a s přesným časovým harmonogramem zaváže také k plnění programových bodů hnutí SPD. Je to stabilní varianta pro Českou republiku, která by díky programu SPD přinesla pracujícím a slušným občanům více peněz, bezpečí a spravedlnosti. A vycházíme z faktu, a to je prostě reálný fakt, že prezident Miloš Zeman jasně sdělil, že i napotřetí jmenuje premiérem Andreje Babiše. Jsou tedy dvě cesty. Tu první si vybral takzvaný Demokratický blok s Piráty a ODS, tedy destabilizaci a mediální lynč. Tou druhou cestou je ta, co nabízí SPD, tedy cesta pozitivní práce pro lepší životy občanů, která vychází z dané politické reality. Hnutí SPD neusiluje o místa ve vládě, tedy o teplá vládní korýtka, SPD chce prosadit náš politický program. A platí, že nechceme být přímo součástí vlády, kde je trestně obviněný premiér. Zároveň vyzýváme policii, aby co nejrychleji došetřila kauzu Čapí hnízdo.

Vážené dámy a pánové, současně s výhradami k vládě jsme si vědomi také toho, že dnešní hlasování je také součástí pokusu o převrat, který se bruselským globalistům zčásti povedl na Slovensku. Hyenismus, s jakým jsou média a někteří opoziční politici ochotni fanatizovat a manipulovat davы na ulici, opustil jakékoliv morální standardy. Zastánci zákona o referendu jsou nazýváni fašisty. Na dnešních protivládních akcích nosí lidé plakáty, které přejí smrt prezidentovi. Ředitel teplického gymnázia posílá portréty přímo zvoleného prezidenta do kompostu. A oběťmi probruselské, promigrační a protinárodní manipulace jsou

už děti na základních školách. Když lůza demonstrativně vyhodí z pietního místa do koše květiny položené prezidentem, premiérem a místopředsedou Sněmovny, tak tomu dnes tleská nejen část zfanatizovaného davu, ale najde se dokonce i řada politiků, kteří s tím souhlasí. Doba je skutečně vážná a demokracie, kterou jsme nestačili ani vybudovat, je skutečně ve smrtelném ohrožení, protože zfanatizovaný dav na ulici pod vedením neúspěšných politiků odmítá uznávat výsledky regulérních demokratických voleb. A probruselská média, včetně veřejnoprávní České televize a Českého rozhlasu, manipulují veřejným míněním proti stávajícímu ústavnímu uspořádání.

Vážené dámy a pánové, to všechno jsou důvody, proč navrhujeme hnutí ANO podporu menšinové vlády odborníků, které bychom se sami nezúčastnili, výměnou za podporu a prosazení programových bodů SPD. V čase, kdy takzvané elity zrazují svou zemi, žádáme a prosazujeme takovou vládu, která nebude zrazovat národní zájmy, a naopak vládu, která bude zárukou svobody, demokracie a obrany suverenity naší země.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan místopředseda Filip, který vystoupí jako předseda KSČM. Pane předsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych ve svém vystoupení navázal v podstatě na úvodní slovo pana předsedy ODS a místopředsedy Sněmovny Petra Fialy, který jasně řekl, že dnešní hlasování není o tom, jestli vláda plní nebo neplní program. Já se toho také přidržím a dovolím si nazvat mé vystoupení podle známého a populárního filmu Vrtěti psem, protože o to tady jde. (Důrazně.)

Dovolte mi, abych nejdříve ocitoval přehled mediálních vyjádření, a proč jsem tedy přesvědčen, že nejde ve skutečnosti o to, jestli vláda plní nebo neplní programové prohlášení, jestli pracuje nebo nepracuje, ale že jde o úplně něco jiného.

Jestliže se podíváme na tuto kauzu v konkrétních číslech, tak mi dovoluji, abych citoval, a všechna čísla, která budu uvádět, jsou převzata z mediálního serveru NEWTON Media, který monitoruje téměř dva tisíce mediálních titulů všech skupin, které jsou v České republice vydávány. Nejprve co předcházelo zveřejnění rozhovoru se synem Andreje Babiše.

29. října, během tří dnů, bylo zveřejněno 150 mediálních materiálů o prodloužení životnosti Dukovan až o deset let. Většina z nich zmiňovala, že tento názor zastává premiér Andrej Babiš. Existuje tedy legitimní obava opozice, že by nemusela být při největší investici v České republice v historii.

30. října – ještě vyšší počet mediálních titulů, cca 200, informoval o skutečnosti, že Policie České republiky nebude stíhat Agrofert a. s. za dluhopisy. To je velké rozčarování pravicové opozice, protože to byl jeden z používaných argumentů, který se tedy ztratil, a vyšetřovatelé odložili vyšetřování, protože se nejednalo o trestný čin.

10. listopadu, tedy den předtím, než bylo zveřejněno takzvaně šokující video, bylo publikováno celkem 475 mediálních materiálů, které zmiňovaly předsedu vlády, ale tématem bylo setkání stovky státníků v Paříži. O synovi pana premiéra nebyl ani řádek.

Kauza tedy vypukla 12. listopadu a reportáž Sabiny Slonkové a Jiřího Kubíka se vlastně na začátku příliš nerozjela, následovalo to vlastně až druhý den, protože ten samý den ji mělo jenom 18 mediálních titulů. Titulky jsou ale burcující. Fórum 24 – Děsivé svědectví a Andrej Babiš, že chtěl ze svého syna udělat blázna, aby vyřešil kauzu Čapí hnízdo. Podotýkám, že i ten název a citát je důležitý. CzZpravy.cz – Tohle je Andrej Babiš, člověk, který se nezastaví před ničím, i kdyby měl obětovat své děti. Seznam kromě videospotu připravil tentýž den i

mediální materiál s videoreportážemi pod názvem Reakce na zpověď Babišova syna, politici žádají vysvětlení i demisi. Politici, kteří to žádali, si mohou připomenout, co tehdy doslova řekli na videu Seznam Zprávy. Sami reportéři, resp. Jiří Kubík se pokusil oslovit Andreje Babiše kdesi na pohyblivých schodech, podle vlastních slov ještě před odvysíláním reportáže. To jsou slova Jiřího Kubíka. A položil sugestivní otázku: Pane předsedo, zajímáte se o únos vašeho syna? A sám si na ni odpověděl. Jiří Kubík si sám odpověděl: Nebude odpovídat.

Kauza, která pak vypukla týden před 17. listopadem, se stala zcela nepřekonatelným mediálním hitem až do dnešních dnů. Jen za první tři dny byla informace převzata celkem téměř v 1 800 mediálních materiálech. Ve včerejších zásadních vystoupeních v ČT 1 obvinili nejvyšší představitelé opozice předsedu vlády, že to byl on, kdo do veřejného prostoru zavlekl informace o zdravotním stavu jeho dětí. Informace, které jsem přečetl, svědčí o opaku. Možná by se hodilo, aby ti, kteří to tam zavlekli, se omluvili, ale je to věcí pana premiéra, jestli o to požádá například mandátový a imunitní výbor. Za omluvu by jistě stála slova, která byla prezentována Miroslavem Kalouskem, který řekl, že v jeho očích je rodič prase. Určitě se to nehodí a citoval jsem tedy výrok pana kolegy.

První ale o zdravotním stavu syna premiéra kromě videa, spotu Seznam psaly ve zmiňovaném pondělí 12. 11. oba mnou dříve jmenované internetové tituly Fórum 24 a CzZprávy a dále deník Blesk a jeho internetová mutace Novinky.cz a také internetové zpravodajství, žel, veřejnoprávní televize. Právě web veřejnoprávní ČT 24 zveřejnil nejpodrobnější informaci o zdravotním stavu Andreje Babiše. A mohl bych citovat: Lékařka, která napsala zprávu o jeho zdravotní nezpůsobilosti, kvůli konfliktu s opozicí, do Národního ústavu duševního zdraví, kde se setkal s psychiatrickou Ditou Protopopovou, nyní bere léky a má další lékaře. (?) Není obtížné zjistit, že samotný premiér se vyjádřil o zdravotním stavu svých dětí až následně. V dalších dnech, což bylo především vyvoláno konkrétními dotazy médií i politiků, kteří předvedli voličům neuvěřitelné mediální grilování. V tomto kontextu považují slova některých z vás za opravdu alarmující a dovoluji vám tedy, abych přestal citovat z mediálního souhrnu, který ukazuje, jak ta kauza vznikla.

Ano, nejde o program. Nejde o to, co tady říkal pan předseda Bartoš, který si dovolil obvinít Komunistickou stranu Čech a Moravy, že je to nedemokratická strana. Komunistická strana Čech a Moravy je demokratickou politickou stranou českého politického spektra a pokusy o její zakázání tady předvedli Ivan Langer a jemu podobní a nikdy, nikdy něco takového nebylo vysloveno. Možná, že kdybyste i vy měli tak demokratické stanovky jako my, tak by to rozhodování a rychlé soudy nebyly takové, jak si myslíte.

A proč tedy vrtěti psem? Víte, já jsem nevěřící člověk. Mojí filozofií je dialektický materialismus, historický materialismus a já si ověřuji a já ze sebe nenechám dělat idiota, promiňte mi, opakuji, nenechám ze sebe dělat idiota, když mi něco budou média předkládat. Já si opravdu ověřuji a v tom ověření vidím, že tady jde o mediální kauzu, nikoliv o to, abychom se tady bavili, jestli vláda funguje, nebo nefunguje. A jestli vy ze sebe necháte dělat blázny a budete věřit médiím, která vás chtějí manipulovat, je to váš problém! Ale já se do toho problému nenechám zavléct a se mnou ani poslanci a funkcionáři Komunistické strany Čech a Moravy. Nemám v úmyslu přispívat k destabilizaci této země. Té destabilizace jsme si užili dost, když jste nebyli ochotni jednat tak, abyste respektovali demokratické volby! Každý, každý, kdo chce, se může podílet na moci v České republice. Ústava ČR říká, že každý má právo, a není menší právo voliče té nebo oné politické strany. Jestli vy nerespektujete rovnost občanů před zákonem, je to váš problém, ale já na takovou nerovnost nepřistoupím. Nepřistoupí na ni nikdy Komunistická strana Čech a Moravy, která si váží Ústavy ČR a bude podle ní postupovat. A jestli chceme změnit zákon, od toho je diskuze v Poslanecké sněmovně. A nezlobte se na mě, opravdu, opravdu ze sebe nenechám dělat pitomce některými médii, která si myslí, že mě mohou ovlivnit! Já se ovlivnit nenechám a se mnou ani kolegové z KSČM. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM a hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní vystoupí pan místopředseda vlády Jan Hamáček, tedy jako předseda ČSSD. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, za těch posledních tuším 11 dní od odvysílání oné reportáže na Televizi Seznam se v ČR stalo mnohé. Chci říci, že mám jisté pochopení pro rozhořčení a obavy části veřejnosti, chápu, že kladou otázky a chtějí na ně odpovědi. Čemu se mi ale moc nechce věřit, je ta zuřivost a urputnost opozice, i přesto, že dnes tady probíhají pokusy o státnické projevy. Víte, Tomáš Garrigue Masaryk říkal, že rozčilení není program, a já si myslím, že my jako zvolení zástupci lidu bychom si měli uchovat chladnou hlavu a rozhodovat se na základě rozumu a nepodléhat emocím. A to je to, čím já se řídím během svého působení v politice, to znamená, snažím se vždycky situaci řešit racionálně.

Samozřejmě, že to, co se děje kolem pana předsedy vlády, tu vládu zatěžuje. A já jsem férově a otevřeně řekl na otázku Václava Moravce, že ten tzv. slovenský model, kdy došlo k dohodě a do čela vlády se na stejném půdorysu postavil někdo jiný, by tu zátěž z té vlády sejmul. Nicméně všichni víme, jaká je pozice hnutí ANO, které rozhoduje o tom, koho vyšle do čela vlády, a samozřejmě známe i postoj pana prezidenta. A v této situaci se tedy teď vytváří tlak na sociální demokracii, aby shodila vládu, ve které sama sedí. A je jedno, jestli na těch tiskových konferencích opozice je zástupců opozice šest, nebo pět, ale je evidentní, že ani v té šestistranné konstelaci ta opozice prostě nemá dostatek hlasů na to, aby tu vládu shodila, a tlačí teď na sociální demokracii a někteří už otevřeně říkají, že nás chtějí nahradit.

A já se ptám, co by se stalo vlastně potom, kdyby ta vláda odešla, kdyby ta vláda padla. Vládla by tady nějaká vláda v demisi? Anebo i vzhledem k tomu, jak se k situaci staví prezident republiky, tak by tady byl ústavní pat. Z mého pohledu tedy hlasovat o nedůvěře vládě bez představy, co bude poté, není racionálním řešením. Co je do jisté míry racionální, je to, nechat konat orgány činné v trestním řízení, ať žádají odpovědi na otázky, které tady spousta z vás klade premiérovi a dalším. A já vás chci jako ministr vnitra ujistit, že dokud budu ministrem vnitra, tak policie bude mít maximální podporu pro to, aby se všechny ty kauzy a ty otázky vyřešily, a nebude se cítit pod politickým nátlakem.

Současně také říkám, že racionální ze strany opozice by bylo, když tedy nechce Andreje Babiše v čele vlády, aby se pokusila o to jediné, co zajistí naplnění té její touhy, a to znamená, vyvolat předčasné volby. Ale opozice racionálně nepostupuje. A když poslouchám tu kritiku nejen tady, ale i v médiích, tak mě trochu mrzí, že pak v kuloárech poslouchám od některých svých kolegů z opozice, že doufají, že to dneska zvládneme, protože nevědí, co by přišlo.

Sociální demokracie šla do vlády z jednoho prostého důvodu. Šli jsme tam proto, abychom plnili náš volební program. A všichni se asi shodneme, že podstata a smysl politické strany je usilovat o podíl na vládě a hájit zájmy svých voličů, a to my děláme. Já chápu, že na nás opozice bude útočit. To je její právo. Ale prosím, nechtějte po nás, abychom za vás dělali vaši práci a abychom za vás řešili vaše problémy. Přece si nikdo nemůže myslet, že sociální demokracie se bude řídit nějakými upřímně míněnými radami, ať jsou to rady od Petra Fialy, Miroslava Kalouska nebo Tomia Okamury.

Co se týká těch dobře míněných rad zprava, tak bych chtěl jenom připomenout, že když tady vládla pravice, tak jsme zažívali politiku drastických škrtů, sociálně necitlivých reforem. A to je asi to, kam nám dneska radí, abychom tuhle zemi posunuli. Oni nám radí, abychom ukončili tento vládní projekt, který z mého pohledu je úspěšný. Je to vláda, která prosadila vyšší penze, vyšší příjmy zdravotním sestřám, policistům, hasičům, učitelům, mnohým dalším. Prosadili jsme i naše klíčové priority, jako je obnovení proplácení prvních tří dnů v nemoci, zvýšení minimální mzdy, a velmi slibně posouváme zákon o zálohovaném výživném, což je pomoc samoživitelům a samoživitelkám.

A vy si myslíte, že kdyby ta vláda odešla a tady nás nahradili ti, co nám dneska tak dobře radí, že by to pokračovalo? Ani náhodou. Já chci říci, že vzhledem k tomu, že opozice nemá vizi, jak dál, tak ten dnešek je do jisté míry divadlo. A je to hlasování proti vládě. Ne pro vládu. A i z tohoto důvodu sociální demokracie se závěrečného hlasování nezúčastní. Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a předsedovi České strany sociální demokratické Janu Hamáčkovi. Nyní máme před sebou vystoupení předsedy KDU-ČSL, pana Pavla Bělobrádka. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, KDU-ČSL nevyslovila důvěru této vládě na začátku ze stejného důvodu, jako odmítla bez splnění jednoznačné podmínky, že nebude ve vládě člověk obviněný ze závažného trestného činu vyjednávat o tom, zda do vlády půjdeme nebo ji podpoříme.

Ta situace je stále stejná. Nejde tady skutečně o osobní věc. Není to věc, jestli se daný člověk jmenuje tak nebo onak. Jde o ochranu instituce. Členem vlády bez ohledu na to, jestli to je předseda vlády, nebo jiný člen vlády, člověk, který je obviněn ze závažného trestného činu, být nemá, protože je to gigantický střet zájmů a může to vyvolávat skutečně velmi velkou nejistotu o tom, zda dané trestní řízení probíhá skutečně svobodně, nezávisle, transparentně a spravedlivě. Je jasné, že pokud předseda vlády má ve svých pravomocích mnohé páky, jak vytvářet tlak na orgány činné v trestním řízení, pak je to věc, která vyvolává otázky a nedůvěru občanů v to, zda toto trestní řízení probíhá tak, jak by mělo.

Proto KDU-ČSL bude hlasovat pro nedůvěru této vládě. Je to věc, která je principiální. Je to věc, která je racionální, ale která je také principiální. Protože hovořit o racionalitě se neslučuje s tím hovořit o cynismu. O tom, že tady nejsou žádné hodnoty, že tady nejsou žádná pravidla, že tady není nic navíc než jenom pragmatismus.

Musím říct, že není pravdou, že by v zahraničí nemělo žádný vliv to, co se tady děje, na pohled na Českou republiku. Já mám možnost mnohokrát za rok mluvit se špičkami evropských politiků. Před každou Evropskou radou se stýkám s mnohými premiéry, prezidenty, vicepremiéry, kancléři. A mohu vám říct, že není pravda, že tu situaci nevnímají, že o ní nevědí, že nepoškozuje Českou republiku. Poškozuje. Ptají se, co se vlastně u nás děje. Jak je vůbec možné, že k něčemu takovému v zemi EU dochází. Není tedy pravda, že to nikdo neřeší. Není pravdou, že to nikoho nezajímá. Není pravdou, že nikdo s tím nemá problém a že nikdo nemá problém s tím, že ve vládě je člověk, který je obviněn ze závažného trestného činu.

Je mi velmi líto a musím říct, že moc nerozumím tomu, že celá situace je takto vyhrocená vůči rodině předsedy vlády. Ano, je to velmi nepříjemné, ale tím principem přece je, že celou rodinu do toho zatáhl on sám. Já se divím, že dál je ochoten obětovat i ten klid v rodině právě tomu, že bude sám setrvávat v této situaci. Vždyť ji prohlubuje, vždyť ji částečně i sám způsobuje.

Já osobně považuji za eticky sporné, a můžu říct, že se mi to vůbec nelíbí, že se někdo natáčí skrytou kamerou. Považuji to za hranou toho, co by měli novináři dělat. To nic nemění na tom, že tato vláda neměla naši důvěru na začátku a nemá ji ani nyní.

Chtěl bych upozornit pana předsedu vlády, že demokratický klub již neexistuje mnoho měsíců. Možná by bylo dobré, aby to už konečně zaznamenal, protože skutečně neexistuje.

Co se týká výsledků voleb, my je respektujeme. Respektujeme i to, kdo vyhrál volby. Ale to přeci neznamená, že předsedou vlády může být jenom jediný člověk a nikdo jiný, že všichni ostatní v té straně nebo i nenominanti jsou lůzři, kteří neumějí anglicky.

Jsem přesvědčen, že za hranou je skutečně i to, a nelíbí se mi, že se vyhazují květiny od pomníku. To nic nemění na tom, že rozdělení společnosti, o kterém tady byly řeči, právě nezpůsobuje to, že je velmi nestandardní a že vyvolává velkou reakci veřejnosti skutečně pochybnost o tom, zda trestní řízení bude pokračovat skutečně svobodně, nezávisle a transparentně. Obzvláště v situaci, kdy byl vytlačen ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů ze své funkce, kdy se rozhoduje o novém policejním prezidentovi, a tak bych mohl pokračovat dál.

Také se mi nelíbí, když se v rámci politických názorů po někom házejí lahve, vajíčka nebo třeba i rajčata. Myslím si, že to do politické kultury nepatří. Ovšem nemůžeme se divit, když jsou lidé frustrováni z toho, že je tady takovýto gigantický střet zájmů, kdy je tady takováto situace, která skutečně nejenom budí rozpaky, ale vyvolává oprávněné otázky o tom, zda zde nedochází k ovlivňování celé kauzy. Konečně sám předseda vlády říkal, že je tady možné si objednat politickou kauzu. Tudíž se nedá ani vyloučit, že právě bude ovlivňován i tento proces, i ovlivňováno toto trestní řízení. A v tomto smyslu nejčistší a správné řešení je, aby takový člen vlády, který je trestně stíhán, který je obviněn ze závažného trestného činu, ve vládě nebyl do té doby, než se celá situace vyřeší, než orgány činné v trestním řízení celou záležitost dotáhnou do konce.

Opakuji, racionalita nesmí být cynismus. Racionalita nesmí být zakrývána za oportunismus. Pokud ztratíme hodnoty, pokud ztratíme zodpovědnost, pokud ztratíme zásady, pak se z politiky udělá pouze cynický boj o moc. A já myslím, že tady jde o více než o to, kdo konkrétně je předsedou vlády. Jednáme o hodnotách, o principech, o systému, o institucích.

Nedomnívám se, že pádem vlády by vznikl pat. Přece je tady Ústava, která jasně hovoří, co se v takové situaci stane. Je tady mnoho možností, jak celou situaci vyřešit. Může vzniknout jiná vláda, může vzniknout vláda na stejném půdorysu s jiným předsedou vlády, může vzniknout skutečně situace, kdy se to dotáhne až do předčasných voleb, může tady být nějaká prozatímní vláda. To všechno. Je mnoho možností, které tady existují.

Jsem přesvědčen, že redukovat celou situaci do osobní roviny i za cenu, že to odnáší rodina, je věc, která by se stávat neměla. Je to samozřejmě rozhodnutí každého jednotlivce. Já bych chtěl říci, že útočit na rodinu je velmi nechutné, ale zažilo to už mnoho z nás. Mnoho z nás zažilo útoky od lidí, kteří s námi nesouhlasí, v osobní rovině, i na naše děti. Já osobně jsem to zažil. Je to nepříjemné. Ale mohu říci, že v případě, že bych byl v podobné situaci, dal bych přednost tomu, abych nebyl v takové situaci a v takové vládě bych nebyl.

Jsem přesvědčen, že nyní hlasujeme skutečně o principech, o zásadách, o institucích, o ústavnosti. Důvěra veřejnosti je velmi důležitá. A pokud hovoříme o tom, že bychom měli spojovat, pokud bychom skutečně tohle mysleli vážně, tak musíme odstranit příčiny rozdělení. A příčinou rozdělení je to, že lidé jsou frustrováni, že v zemi Evropské unie, v zemi, která chce být civilizovanou standardní demokracií, je něco takového možné.

To všechno jsou důvody, proč celý klub KDU-ČSL vysloví nedůvěru této vládě. Tak jako jsme nepodpořili důvěru vládě na začátku, je to stejný důvod, proč jsme nechtěli vyjednávat o možné účasti či podpoře vlády bez splnění podmínky, že tam nebude obviněný ze závažného trestného činu. V tomto systému je to jasné. Jsme připraveni jednat o podpoře vlády, jsme připraveni jednat o vládě, ale musí tam být splněna tato základní podmínka.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi KDU-ČSL Pavlu Bělobrádkovi. Nyní vystoupí za TOP 09 pan Miroslav Kalousek, připraví se za STAN pan kolega Farský. Požádám Sněmovnu o klid! Pokud máte jiné debaty, prosím v předsálí, ať mohu udělit panu předsedovi Kalouskovi slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, všichni poslanci klubu TOP 09 připojili své podpisy pod svolání této schůze o vyslovení nedůvěry vládě a všichni tak také budou hlasovat.

Příběh kolem kriminální kauzy pana předsedy vlády začíná připomínat lacinou béčkovou gangsterku. Bohužel to není film, je to realita, která rozežírá jako rakovina principy právního státu. Jak chceme vysvětlit lidem, že tady bude právo platit rovně pro každého, když kterýkoliv z obviněných nebo vyšetřovaných může mít oprávněný pocit, že mu nemůže projít to, co předsedovi vlády, pod kterého jako pod šéfa exekutivy spadají exekutivní útvary, jako je policie a státní zastupitelství?

Nikdy za poslední čtvrtstoletí České republiky nebyl žádný člen vlády v tak obludném konfliktu zájmů. I Miloš Zeman blahé paměti, když byl premiérem a byl obviněn jeho člen vlády, ministr financí Ivo Svoboda, neprodleně navrhl jeho odvolání prezidentovi republiky s odůvodněním, že ve vládě prostě nemůže sedět trestně stíhaná osoba. Zdá se, že pan prezident se za ta léta posunul ve svých názorech, ale k těm principům právního státu ten jeho původní názor skutečně patří.

Tím, že tou trestně stíhanou osobou je premiér, je v onom obludném konfliktu zájmů celá vláda. A jestliže existují důvodná podezření, že navíc maří vyšetřování, maří spravedlnost, tak jsou skutečně ohroženy základní principy právního státu a důvěra veřejnosti ve spravedlnost. Myslím si, že něco takového není možné a že by to Poslanecká sněmovna, které se vláda zodpovídá, neměla připustit. Nechci se obracet na pana premiéra, protože on nám svůj postoj jasně vyjádřil slovy nikdy, nikdy, nikdy. Chci se obrátit na kolegy, zejména na ty, kteří se rozhodli vyjádřit svůj postoj tak, že odejdou, že tady nebudou hlasovat.

Kolegové, všichni jsme skládali poslanecký slib a v Ústavě je napsáno, že máme hlasovat podle svého svědomí. Je skutečně v souladu s vaším svědomím uprchnout před hlasováním do kanceláři či do bufetu a toho hlasování se nezúčastnit?

Všichni my dříve narození, co jsme prožili určitou část svého ekonomicky aktivního života v totalitě, si dobře pamatujeme situace, kdy náš strach přehlušil naše vlastní svědomí. Těch skutečně statečných, kterým se to nikdy nepříhodilo, bylo velmi málo. A já často se studem vzpomínám na situace, kdy jsem raději mlčel, protože jsem měl strach. A tohle je teď situace, které vy se chcete naprosto dobrovolně vystavit, chcete se vystavit situaci, kdy váš strach, vaše obava přehluší vaše vlastní svědomí.

Není totiž pravda, že neexistuje žádný plán B. Plán B existuje a jsou to všechno varianty, které Ústava předpokládá. Je samozřejmé, že v takovém okamžiku by byl první na tahu prezident republiky, a pokud by skutečně znovu jmenoval trestně stíhanou osobu, která maří vyšetřování, byla by to ale jeho odpovědnost a byla by to otázka jeho svědomí, nikoliv naše, nikoliv každého z nás. Samozřejmě, Ústava připouští i všechny možné další scénáře.

Plán A je jednoduchý. Přeje si každý z nás, aby v čele vlády stála trestně stíhaná osoba, která maří vyšetřování? Plán B – každý z nás si to nepřeje. Rozhodujeme podle svého svědomí. Poslanci TOP 09 podle svého svědomí si to nepřejí a budou proto také hlasovat proti důvěře této vládě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Miroslavu Kalouskovi. Nyní pan poslanec Jan Farský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, neřeknu nic nového, když tady oznámím, že tato vláda nemá naši důvěru. Nebudu opakovat argumenty o trestně stíhaném premiérovi v kolosálním konfliktu zájmu, nebudu se utápět v minulosti, jako se v minulosti utápí tahle vláda. Já vám ukážu na pěti konkrétních příkladech, jak by

Česká republika mohla v zájmu svých občanů a své budoucnosti fungovat daleko lépe, kdyby se tato vláda nezmítala v problémech svého předsedy.

Začnu skutečně zemitě, a to takřikajíc od podlahy – půda a voda. Česká půda nezachycuje tolik vody, kolik zachycovala ještě před lety, je v podstatě poničena, zplundrována, je tady obrovská eroze, hospodaří se na desetkrát větších lánech, než se hospodaří na západ od naší země. Tak bych čekal, že vláda přijde s tím, že bude prosazovat místo pesticidů spíše orbu na podzim, že bude podporovat živočišnou výrobu, aby se vracely živiny do půdy, že bude podporovat zmenšování lánů, tak aby eroze nebyla tak tragická. Co se ve skutečnosti děje? Obrovský boj pana Faltýnka proti zastropování dotací, aby náhodou agrokomplexy neutrpěly. Ministr Toman prosadil, že budou opět používány pesticidy na polích, že neukončí to zvěrstvo, které se tady děje, ale prodlouží se tady používání. To jsou věci, které prostě jsou, jsou zločinem na budoucnosti České republiky. A prezident? Ten chce postavit asi jako reakci na to, že tady máme problém s vodou, obrovskou stavbu kanálu Vltava-Labe-Odra.

Školství, druhý problém. Vysokoškolsky vzdělaní učitelé jsou pouze na 56 % průměrného platu vysokoškolsky vzdělaných lidí. Jsme v tom nejhorší v zemích OECD. Studenti, kteří chtějí nastoupit na školy, ale pocházejí z rodin, kde mají oba rodiče jen vyučené, tak jenom 3,7 % z nich má šanci a dostuduje vysokou školu. To jsou skutečné problémy školství, které tady máme, školství, které je tou dálnicí k prosperitě a školství, které rozhoduje o tom, jak se v této zemi budeme mít za dvacet let. Zatím školství funguje jen díky obětavosti učitelů. Jak dlouho bude fungovat? Co bych čekal od úspěšné vlády? Že výrazně přisype peníze do mezd a bude řešit regionální rozdíly. Čeho jsme se dočkali? Levného dojíždění za blbými školami a stojí nás 6 mld. ročně vyhozených miliard.

Třetí situace, kde vláda selhává, je infrastruktura. Jsme uprostřed Evropy. V místech, kde historicky šly komunikace a komunikovalo se, tam byla vždycky prosperita. Po pěti letech vlády ANO na Ministerstvu dopravy letos bude dokončeno 3,7 km dálnic. A snad aby to nebylo tak vidět, tak se vzkazuje, že v roce 2030 bude dokončena dálniční síť. Tomu snad nemůže věřit vůbec nikdo. Realita je bohužel taková, že se staví méně než dvacet kilometrů dálnic ročně a podle zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu nikdy se tak pomalu nestavělo jako v posledních letech. V době konjunktury? Propadli jsme se o 29 míst na 156. místo na světě v tom, když chcete získat stavební povolení. To skutečně není cesta k tomu, aby se investovalo, aby se České republice dařilo. To je prostě jenom stopka dalšího rozvoje.

Čtvrtý bod, důchodová reforma. Už v roce 2015 jsme od tehdejšího ministra financí slyšeli, jak snad do půl roku předloží důchodovou reformu. My ji potřebujeme, potřebujeme ji jak sůl, potřebujeme ji kvůli našim dětem, aby ustály tlak důchodu, který na ně přijde. To, že se důchodcům přidalo pár set korun, prostě důchodovou reformou není, je to jenom odkládáním problému a kupováním si času.

Předluženost. V České republice žije pět set tisíc lidí v dluhové pasti. Pět set tisíc lidí, kteří prostě jsou poživateli dávek, nepřispívají do veřejných rozpočtů, jsou v šedé ekonomice, někdy se posouvají až úplně do té černé ekonomiky, a je to situace, která musí být řešena. Jak k tomu přistoupila vláda? Po původním návrhu ministra Pelikána bohužel vzešel zákon, který jim velkou naději nedává. Ty nejpředluženější, kterým bylo potřeba pomoci, posílá do nejistoty. Tady doufám, že zakročí ještě Senát. A vláda místo aby podporovala aktivní lidi v tom, že se budou snažit, tak zaklekává na firmy, některé z nich i likviduje svým přístupem, a zavádí EET, které je pro slušné lidi pouhou buzerací.

To je pět bodů, které ukazují, že vláda ve stěžejních momentech svého fungování prostě nefunguje. Její problémy ji nutí k tomu, aby si každý den ve funkci pro ochranu své bezpečnosti a svých zájmů kupovala za obrovské náklady, které budeme splácet v budoucnosti. Tato vláda je vládou minulosti. Do minulosti nás vtahuje svými kauzami, svými problémy, vtahuje nás tak ve vnitrostátní politice, vtahuje nás taky v mezinárodním

prostoru. A my chceme, aby tady byla vláda, která nebude vládnout v zájmu jednotlivců a jednotlivých firem, ale která bude vládnout v zájmu občanů České republiky. A tato vláda takovou není, proto naši důvěru nedostane.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak to byl poslední řečník před otevřením rozpravy na základě dohody poslaneckých klubů. Nyní zahajují rozpravu, do které je v tuto chvíli přihlášeno dvanáct poslanců, ale nejprve vystoupí s přednostními právy přihlášení předsedové Faltýnek, Gazdík a Radim Fiala. Pan předseda Faltýnek má nyní slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Já jsem si tentokrát nepřipravil žádný projev, tak se omlouvám, že možná to moje vystoupení bude spíš jenom nějaký krátký komentář k tomu, co tady zaznělo.

Možná úplně na úvod bych poprosil prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Farského, jestli by nemohl třeba nahradit kolegyni Krutákovou v zemědělském výboru, kde by se mohl dozvědět spoustu odborných informací, a možná by potom po nějaké době – ono to chvíli trvá – tady neříkal věci, o kterých neví vůbec nic.

Víte, my se scházíme jako Poslanecká sněmovna, já jsem si udělal takovou kratičkou statistiku, v posledních třech volebních obdobích podvanácté k debatě a následnému hlasování o vyslovení nedůvěry vládě. Nicméně to dnešní jednání je trošku odlišné od těch ostatních. Když jsem si včera studoval jednotlivá vystoupení diskutujících při těch jedenácti pokusech, z nichž jeden byl úspěšný, tak většinou ta schůze byla svolána z nějakého konkrétního důvodu, ale ta debata potom už nebyla o tom konkrétním důvodu, proč ta schůze byla svolána, ale byla o tom, jestli ta vláda funguje nebo nefunguje, jestli dělá moudrá rozhodnutí či nikoliv, jestli šetří nebo vyhazuje peníze, jestli zvyšuje nebo snižuje daně. A byl to celkem racionální střet dvou pohledů, stávající vlády a opozice.

První debata byla 20. června 2007, byl to návrh sociální demokracie na vyslovení nedůvěry vládě ODS, KDU-ČSL a nevím, teď se omlouvám, kdo byl ten třetí subjekt, ale pamětníci si to určitě pamatují, kdy důvodem bylo tzv. korupční podezření ministra pro místní rozvoj a vicepremiéra a předsedy KDU-ČSL Jiřího Čunka. Na této schůzi bylo zajímavé to, že z vládních řad nevystoupil ani jeden člověk. Ani pan premiér, ani pan vicepremiér, ani jeden poslanec. Prostě nikdo. Nikdo.

Druhý pokus na stejné téma byl 5. prosince 2007 kvůli pokračující aféře s údajnou korupcí pana ministra Čunka a ani tento pokus nebyl úspěšný. A všichni dneska víme a pamatujeme si, jak to nakonec vlastně, a pan senátor a hejtman a bývalý starosta Čunek je jeden z neúspěšnějších politiků KDU-ČSL.

A teď bych jenom kratičce přešel k vystoupení Pavla Bělobrádka, stávajícího předsedy KDU-ČSL. Tím jedenáctým pokusem o vyslovení nedůvěry vládě v těch minulých volebních obdobích byl návrh TOP 09, ODS a hnutí Úsvit 26. května 2015. Tehdy, pokud si dobře pamatují, tak v té vládě seděl vicepremiér pro vědu a výzkum Pavel Bělobrádek a seděl tam i ministr financí Andrej Babiš. I tento pokus byl neúspěšný. Bez dalšího komentáře.

Víte, mně se strašně líbil komentář jednoho našeho kolegy, který byl zveřejněn 19. listopadu 2018 na facebooku autora. A já bych si tady dovolil zacitovat jednu větu, za kterou si toho člověka vážím, přestože ho osobně neznám. Nebo potkáváme se tady na chodbě, pozdravíme se, ale nikdy jsme spolu nic konkrétního neřešili. Je to předseda školského výboru pan Václav Klaus mladší, který píše: Nebudu ovšem uvažovat, ani to nečtu, nad novinářskými investigativními kauzami a rodinnými poměry premiéra. Od toho je policie...." a tak dále, a tak dále." A ještě jeden úryvek, který je velmi vtipný, který zní: "Vidět dnes individua typu Kalouska, jak na náměstí řeční o morálce, demokracii a ústavnosti, je podobný zážitek jako

sledovat sňatkového podvodníka hovořit o lásce." Proším kolegy, aby to nikdo nebral osobně, a mě to opravdu pobavilo, tady toto stanovisko jednoho našeho kolegy.

Nicméně, kolegyně, kolegové, my jsme naposledy vedli zhruba desetihodinovou debatu o škodlivosti pana Babiše pro Českou republiku v červenci, kdy jsme hlasovali o důvěře vládě, vzpomínáme si na to všichni, do pozdních nočních hodin. A já se ptám, co se od té doby změnilo. Nic. A strašně mnoho na druhé straně. Z hlediska důvěryhodnosti vlády se nezměnilo vůbec nic. Kauza Čapí hnízdo se stále vyšetřuje, a dokonce i u mě, za minimálního zájmu médií, ale já se tomu nedivím a rozumím tomu, bylo v květnu zrušeno stíhání.

Víte, já bych se tady u toho vteřinku zastavil. Všichni, co tady dneska diskutujeme, jsme tady seděli, když probíhala debata o našem vydání. Ať už to bylo v minulé Sněmovně, anebo záhy po volbách v tomto volebním období. Já jsem tady, ale nejenom tady u tohoto řečnického pultu, ale i na jednání mandátového výboru pokládal na stůl konkrétní důkazy, které byly a jsou, nebo byly založeny ve spise, kdy ten konkrétní vyšetřovatel tam v tom mém obvinění napsal, že můj trestný čin spočívá v tom, že jsem uzavřel fiktivní a účelovou smlouvu na prodej akcií, a ještě za nevýhodnou cenu. A já jsem doložil, že ta smlouva nebyla fiktivní, protože existovala, že byla uhrazena kupní cena dle znaleckého posudku se ziskem pro tu společnost. A přesto to nikoho nezajímalo, ani na výboru, ani ve Sněmovně. A já tomu rozumím. Já jsem to akceptoval a hlasoval jsem pro své vydání, protože jsem říkal: My obecně přece věříme v princip nezávislosti práce policie, státního zástupce a soudů. Tak prosím nás všechny, věřme tomu i nadále a nechme tedy tyto orgány dál dělat svoji práci. Mám v tom postoj stále stejný. Pouze jsem upozornil na jednu konkrétní věc, která byla nepravda, a státní zástupce to vyhodnotil tak, že je to opravdu nepravda. A to je všechno. Víc to nechci komentovat.

Na druhé straně se změnilo strašně moc. A už o tom tady hovořil pan premiér v tom svém vystoupení ve druhé části, kdy hodnotil činnost vlády a její konkrétní výsledky. Rozumím tomu, že to opozici logicky štve. Tomu prostě rozumím. Moc bych prosil, abychom se vrátili, pokud je tady návrh na odvolání vlády nebo na vyjádření nedůvěry vládě, abychom se vrátili do té racionální debaty o tom, co se podařilo, co se nepodařilo, co se udělalo dobře, co se udělalo špatně. Protože když nejsou racionální argumenty, tak potom se bohužel sahá do té osobní roviny a ta debata potom bohužel racionální není.

Takže tolik jenom velmi stručně z mé strany.

Nechci to nějakým způsobem zdržovat, ale přece jenom si neodpustím ještě jednu poznámku. Tu mimořádnou schůzi vyvolalo samozřejmě šest subjektů ve Sněmovně, šest politických stran. Nositelem se stal druhý na pásce, ODS, která skončila ve volbách druhá se ziskem 25 mandátů. Tady je potřeba jenom oživit paměť naší veřejnosti, že ODS nám předvedla za těch osm, respektive sedm let, jak se vládne v naší zemi, kdy i při hospodářském růstu v řádu jednotek procent dramatickým způsobem dále zadlužovala naši zemi v řádu stovek miliard korun. Stovek miliard korun. A místo svého programu, který deklarovala ve volbách, že bude snižovat daně, tak daně zvyšovala. Na to si pamatujeme přece všichni. Jenom pro vaši informaci, jedna nebo dvě z těch mimořádných schůzí k nedůvěře vládě, kterou vyvolala sociální demokracie, byla právě kvůli tomu, kvůli práci vlády v daňové oblasti, kdy se zvyšovalo třeba DPH na potraviny a spousta dalších věcí.

Takže rozumím tomu, že když opozice nemá konkrétní program, konkrétní plán, jak ty věci dělat lépe, tak se uchyluje k této formě. Ale já bych prosil, pojďme, pokud je to jenom trochu možné, tu debatu vést v racionální rovině, co ta vláda dělá špatně a co lze dělat podle názoru opozice lépe. Ale bohužel, bohužel, myslím si, že se nám to úplně nepodaří, protože jsem si napsal první větu pana předsedy Fialy, který řekl ve svém úvodním projevu – cituji: "Nejde o činnost vlády, ale o osobu premiéra."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Gazdík, po něm pan předseda Radim Fiala, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, vážený pane premiére. Já se pokusím vést debatu tak, jak nás vyzval pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek, skutečně v té věcné rovině.

Řekněme si tedy, proč tady dnes jsme. Z mého pohledu jsme tady dnes proto, protože jsme svědky, jak se posouvají všechny myslitelné hranice politické kultury. My si na ně bohužel zvykáme. To, co ještě před deseti lety nebylo možné, dnes možné je. Jenom si vezměte to sousloví trestně stíhaný premiér. I to nás dnes nechává chladnými. Nějak jsme si na to postupně zvykli. Máme trestně stíhaného premiéra. Cítíte ten posun? Bylo by to možné v době, kdy, jak současný pan premiér ji označil kdysi za Palermo a kterou přišel, jak sám říká, napravit? Tehdy odstupovali ministři za pouhá podezření, třeba pro odklon peněz v době rozvodu a pro jiné věci.

Ten problém není osobní, není to v tom, že někdo se nám líbí víc nebo míň. Není ten problém v tom, že opozice musí kritizovat za každou cenu, ale ten problém je v tom, že člověk, který čelí takovému problému a je ve vládě, tak je vydíratelný, svůj čas nemůže plně věnovat svému resortu či jako premiér všem ministerstvům a této zemi a přirozeně se stará více o svou rodinu, o své trestní stíhání a o další věci. Proto to tak funguje ve většině klasických západoevropských demokracií. Proto by lidé, kteří mají tento problém, měli ze svých funkcí odstupovat. Už jsme ale slyšeli, že toto pan premiér neudělá. Nikdy neudělá. Nikdy. A místo sebereflexe slyšíme, že se máme dobře, že se budeme mít ještě lépe a že celá kauza je vykonstruovaná, že ji způsobily novinářské hyeny. Ale to, že kauza není, že nikdo nic neukradl, to přece musíme slyšet od policie, od státních zástupců, nebo až poté od soudu. Výroky všech ostatních, nejméně pak trestně stíhaného premiéra, jsou nepodstatné, žijeme-li tedy v právním státě. A pokud nežijeme v právní státě, tak se bohužel nemáme dobře.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte, abych stručně zareagoval na předřečníka pana kolegu Faltýnka. Možná kolegové z ANO, když kritizujete bývalou vládu ODS a TOP 09, tak byste se měli dohodnout, kterým směrem tu kritiku zaměříte. Pan premiér tady kritizoval naše úsporná opatření v době krize, pan kolega Faltýnek kritizoval vysoké zadlužení. No, ono to nejde spolu. Pokud by nebyla ta úsporná opatření, bylo by to zadlužení ještě větší. Pokud padla kritika na zvýšení DPH, bylo uzákoněno na tři roky s účinností k 1. 1. 2016. Vy jste tohle časové omezení zrušili a ty vyšší daně jste si ponechali takzvaně na jeden furt. Máte výjimečnou příležitost. Předložil jsem pozměňující návrh na to, abychom vrátili daň DPH na úroveň roku 2010, protože ty důvody pominuly, jak časové, tak s penzijní reformou, to jste všechno zrušili. Takže můžeme je tam společně vrátit. Nebo si ty sazby chcete ponechat a chcete jenom kritizovat?

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan předseda Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Nechci se dostat do nějakého odborného sporu s bývalým ministrem financí Miroslavem Kalouskem, protože já zdaleka nedosahuji jeho kvalit, protože

jsem pouhým předsedou zemědělského výboru. Nicméně minulá vláda i ta stávající dokázala, že lze snižovat daně a současně je lépe vybírat. A to se vám, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, nikdy nepodařilo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezké ještě dopoledne. Vážený pane Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste si opravdu nevšiml toho, že porovnáváte období, kdy opravdu probíhala světová hospodářská krize, která měla dopady i na Českou republiku, a že teď, a to není vaše zásluha, hospodaříte v období velkého hospodářského růstu, který opět není vaší zásluhou? A ta situace opravdu byla naprosto rozdílná. Nebylo by fér alespoň to připustit?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Faltýnek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Určitě kdyby to byla pravda, tak by to bylo fér, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího. Ale zkuste si prosím nastudovat ta konkrétní čísla, jaký byl v těch daných letech růst HDP a jaký byl propad státního schodku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v rozpravě pan předseda Radim Fiala, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, hnutí Svoboda a přímá demokracie nepodpořilo tuto vládu při jejím vzniku. Odmítli jsme koncept vlády, kde součástí koalice je sociální demokracie. Od samého počátku jsme považovali takovou vládu za popření výsledku voleb a za vládu, kterou bude provázet trvalá nestabilita. Trvalá nestabilita provází tuto vládu pořád a myslím, že všichni to vidíme a cítíme. Ještě nedávno jsme neměli obsazené místo ministra zahraničí a okolnosti jeho jmenování byly skutečně trapným příběhem. Dnes jsme svědky jiného, obdobného příběhu. Sociální demokracie není schopna podporovat ani vlastní vládu. Je schopna jen sedět v ministerských křeslech. Takovou vládu, kterou nehájí ani její koaliční partner, nikdo přece nemůže brát vážně. Taková vláda bude prožívat permanentní agónii. Je samozřejmě odpovědností hnutí ANO, jakého koaličního partnera si zvolilo.

Naše hnutí samozřejmě znepokojuje, že dosud není vyřešena a dořešena kauza Čapího hnízda. Ale naše hnutí znepokojují i jiné kauzy. Lidé se přece nedočkali spravedlnosti v kauze OKD, lidé netrpělivě čekají, jestli někdo ponese odpovědnost za stamilionové problémy v hospodaření ministerstev práce a sociálních věcí nebo školství, kde byli ministři ze sociální demokracie a zůstaly zde kauzy přesahující mnohonásobně velikost kauzy Čapího hnízda. Účast sociálních demokratů ve vládě není ani žádnou garancí objektivního prošetření kauzy obviněného premiéra. V poslední době to vypadá, že je to spíše naopak, protože za 15 měsíců se v této kauze neudálo téměř vůbec nic.

Současná situace vyžaduje změnu. My jsme od počátku nabízeli a nabízíme dosud hnutí ANO jako vítězi voleb reálný politický projekt. Projekt vlády odborníků nominovaných hnutím ANO, podporovaný naším hnutím na základě dohody o společných programových bodech, který by respektoval přání voličů a výsledky voleb. Otázka premiéra je politickou odpovědností prezidenta republiky. A osobně jsem přesvědčen, že pan prezident je schopen tuto odpovědnost přesně vnímat.

Z dnešního jednání Poslanecké sněmovny vedou jen dvě cesty. První cesta bez ohledu na výsledek dnešního hlasování bude směřovat k rekonstrukci vlády a výsledkem může být koncept vlády bez sociální demokracie, o které jsem hovořil. Jsem přesvědčený o tom, že by tento koncept vlády podpořila většina občanů České republiky. Druhá cesta je pokračování současné vlády a pokračování této agónie. Bude to vláda, kde sedí ministři politické strany, která dnes nemá jiný význam než jen to, aby tam mohli její ministři ještě chvíli sedět.

Na závěr opakuji – nikdy jsme nepodpořili vládu se sociální demokracií a ani dnes tato vláda nezíská důvěru hnutí SPD. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Reaguji na předřečníka faktickou poznámkou, co se týká Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Co se týká tamní kauzy takzvaných sportovních dotací, tak byly obviněny úřední osoby, byly obviněny osoby mimo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a nebyl obviněn ani jeden sociální demokrat nebo sociální demokratka a věc se vyšetřuje.

A co se týká mě jako bývalé ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, zastavila jsem všechno financování. To znamená, žádné finanční prostředky neinvestiční nebo investiční neodešly, programy byly zastaveny. Domnívám se, že ten přírůstek tedy není na

místě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Birke, po něm pan poslanec Hájek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, pane předsedající. Dovolte mi, abych reagoval na předřečníka, předpředřečníka, pana Radima Fialu vašim prostřednictvím. Pane předsedo, já si vás vážím jako předsedy hospodářského výboru, máme spolu poměrně lidsky slušný vztah. Ale v této věci mi dovolte dvě poznámky. Za prvé rozumím tomu, že vy SPD jste v blocích dneska připraveni, v momentě jak zavravorá sociální demokracie, okamžitě skočit a nahradit, aby tady byla lepší, kvalitnější vláda s vaší účastí. Ale já vám jenom chci říci, to tady už přece jednou bylo. Úplně na začátku, když pan premiér Babiš tenkrát formoval vyjednávání. Ale já mám pocit, že vás do té vlády hnutí ANO tenkrát nechtělo. Takže je otázka, jestli je dobré se dobývat dvakrát do zavřených dveří.

Děkuji, tot' vše.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Hájek s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych taky tady navázal na slova pana kolegy Fialy, který se zmiňoval o kauze OKD. Mrzí mě, že paní Slonková s panem Kubíkem, když byli v tom Švýcarsku, si nenašli čas nebo sponzory k tomu, aby navštívili pana Bakalu, který se skrývá ve Švýcarsku a nechce vypovídat. A nechce vypovídat proto, protože prohlásil, že nevěří v nestrannost parlamentní vyšetřovací komise, v níž je zastoupeno všech devět subjektů. (Zvyšuje hlas.) Nikdo se neozval proti těmhle nehorázným slovům, že zákonodárná moc je nějakým způsobem ovlivňována. To je špatně. Vzpomenu si na rok 2012, kauza CASA. Vzpomeňte si, tenkrát ministr financí útočil hrubě na

vyšetřovatele pana Mazánka, kterému třikrát volal, útočil na policejního prezidenta, který byl měsíc nato odvolán.

Já jsem dneska strašně rád, že máme nezávislou policii, že máme nezávislé vyšetřovací orgány, jak se ukázalo tady v případě našeho kolegy pana Faltýnka. Mají moji plnou důvěru a jsem rád, že nejsme v roce 2012. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura s přednostním právem, po něm pan předseda Chvojka. Prosím máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak intenzitou hlasu se určitě nevyrovnám svému předřečníkovi.

Náš pan předseda ve svém úvodním vystoupení shrnul důvody, pro které jsme nejprve vyzvali premiéra k demisi, a když tu výzvu nevyslyšel, poté jsme svolali tuto schůzi. A já bych chtěl teď mluvit ke kolegům se sociální demokracie, protože se mě osobně dotkla některá slova jejich předsedy, a já je označím a pak ukážu – předsedy strany, ne předsedy klubu pro pana předsedu Chvojku – ukážu, jak jsou pokrytecká a licoměrná.

Mrzí mě, že momentálně není přítomen vicepremiér a ministr vnitra Jan Hamáček, protože budu velmi často citovat jeho slova, ať už z médií jeho podepsaný komentář, nebo jeho vystupování zde v Poslanecké sněmovně. Bohužel tady vidím jenom torzo poslaneckého klubu ČSSD, pokud se nepletu, čtyři. Ale to nevadí.

Včera jsem si přečetl, jako mnozí z nás, rozhovor Jana Hamáčka na serveru Novinky.cz. A já vyberu několik tezí, které řekl, a pak mám několik otázek ke každé z těchto tezí. Doufám, že mě pan ministr poslouchá někde jinde, máme technické možnosti, a pak mi odpoví.

Cituji Jana Hamáčka ze včerejška: "Opozice se pokouší vyslovit nedůvěru vládě. Povinností opozice je zajistit si 101 hlasů. Je evidentní, že je nemá, a tak se pokusila odstřelit vládu prostřednictvím socdem a donutit nás, abychom z vlády odešli. Opozice nemá žádný plán B, jen se snaží vládu odvolat. Rozhodně nebudeme iniciovat rozpuštění Poslanecké sněmovny." Pak se dostanu na závěr, kdy popírá tyto své věty.

"A kdo tady plácá do vody, je opozice. Opozice vybízí vládu k demisi, ale nemá prostředky, jak toho dosáhnout. Snaží se toho dosáhnout jediným možným způsobem, že do toho zatáhne sociální demokraty. My jenom říkáme, že to, co předvádí opozice, je nezodpovědnost, protože nenabízí žádné řešení." Několikrát tuhle tezi opakuje. "Jsme připraveni dodat našich 15 hlasů pro rozpuštění Sněmovny. Ale ten, kdo má ty hlasy shánět, je opozice místo toho, aby předváděla divadlo ve Sněmovně." To je oblíbené sousloví Jana Hamáčka, divadlo ve Sněmovně.

Ted' vám ocituji názor publikovaný Janem Hamáčkem 12. května 2017. Než to začnu citovat, tak Jan Hamáček se rozčiluje a říká: "Nebudete nám radit, co máme dělat." Já s tím souhlasím, my vám neradíme, co máte dělat. Ale on se toho úplně nedržel ve své politické praxi.

Ten komentář, který napsal Jan Hamáček a který vyšel 12. května loňského roku po mimořádné schůzi k Čapímu hnízdu – už tehdy prokázala mimořádnou, v uvozovkách, odvahu sociální demokracie. Aby se vyhnuli hlasování, tak tu schůzi přerušili a k hlasování už nikdy nedošlo. Místo aby v hlasování vyjádřili svůj názor buď pro, nebo proti. To je podle mě legitimní a nikdo nemůže nikomu vyčítat, jak hlasoval.

Ten článek od Jana Hamáčka, který tak nemá rád, když mu někdo radí, se jmenuje Pane Babiši, ukončete tuhle trapnost. Musím říct, že když jsem si ho včera četl, tak jsou to mimořádně ostrá slova na adresu Andreje Babiše. Tak teď bych prosil pana premiéra, než vyskočí a začne se mnou polemizovat, aby si uvědomil, že to jsou slova Jana Hamáčka.

Cituji: "Ovšem představení, které se odehrálo tento týden se současným ministrem financí a šéfem hnutí ANO v hlavní tragikomické roli, bylo už pro diváky hodně silnou kávou. Tato země a její občané potřebují stabilní vládu, která bude vládnout a bude napomáhat růstu mezd, rozvíjet zdravotnictví, bude řešit bytovou problematiku nebo počty policistů v ulicích a nebude se utápět v problémech svého ministra financí.

Průběh mimořádné schůze byl svým způsobem předvídatelný. Ministr financí říkal, že je to účelová kampaň a on nic neprovedl. Pak přiznal, že přece jen něco udělal, ale bylo to na něj nastražené, nebo, v uvozovkách, nevěděl. Je to jeho oblíbená rétorika, která se obehrává jako písnička z flašinetu," dodává Jan Hamáček. "Ostatní se bláhově domnívali, že se v šéfovi ANO nebo alespoň v některém členu jeho hnutí probudí byť jeden záblesk sebereflexe. Ta nepřišla ani poté, co se tisícovky lidí shromáždily na náměstích a dávaly najevo svůj názor. Role byly rozdané, jen se improvizovalo," pokračuje Jan Hamáček.

"Ministr si sám škodí, aniž by si to uvědomoval. On by mohl s koblihami a pětistovými bankovkami v kapse zase sbírat politické body u stanic metra a dělat ze sebe mučedníka," píše Jan Hamáček.

"Především by jeho včasná rezignace prospěla společnosti... Nejsme v banánové republice," napsal Jan Hamáček, "a politici musí být připraveni převzít politickou odpovědnost. Podezření jsou tak závažná, že by jakýkoliv jiný politik už dávno složil funkci. O zahraniční reputaci České republiky nemluvě," pokračuje Jan Hamáček. "Když jezdím na zahraniční cesty za svými kolegy z jiných parlamentů nebo se setkávám se zahraničními politiky u nás, vždy si cením toho, že jsme se v dobách, kdy to tu jiskřilo, dokázali vyhnout ozbrojenému konfliktu a prokázali jsme vysokou politickou kulturu... To, co předvádí majitel ANO," říká Jan Hamáček, ale tuhle reputaci dokonale vynulovalo. Proto znovu opakují," ne já, ale Jan Hamáček, "pane Babiši, odejděte! Pomůžete tak nejen České republice, ale i sobě. Každým dnem své agónie situaci jenom zhoršujete. Tato země si zaslouží stabilitu, ekonomický růst, občané naší země si zaslouží politiky, kteří jim do očí nelžou." Tolik k tomu, jak Jan Hamáček radí v tomto případě Andreji Babišovi.

Mnozí z mých předřečníků říkali, že za těch 15 měsíců se v rámci vyšetřování nic nezměnilo. Nemám důvod s tím polemizovat. Nebo skoro nic nezměnilo, abych citoval přesně své předřečníky. Co se ale změnilo, je evidentně názor Jana Hamáčka. Pojdme se podívat, jak expert na plány B Jan Hamáček a jeho sociální demokracie postupovali v jiných případech.

Pan předseda Faltýnek už tady citoval některá hlasování o důvěře. Zřejmě jsme čerpali ze stejných zdrojů. Já jsem se zaměřil na šesté volební období Poslanecké sněmovny, což byly roky 2010 až 2013, kdy jsme vládli my a sociální demokraté byli nejsilnější opoziční stranou. Kolikrát sociální demokracie vyvolala hlasování o nedůvěře? Pětkrát. Pětkrát. A já vzpomenu hned první hlasování o důvěře a pak sami posuďte, vy, členové sociální demokracie, jak se posunula společenská situace a posuzování chování politiků. Jak vy jste změnil ten pohled, milé kolegyně a milí kolegové.

Ta schůze proběhla 21. prosince roku 2010, zhruba šest měsíců po volbách. Svolala ji sociální demokracie. Plně podporuji právo opozice kdykoli vyvolat toto hlasování. To je naprosto v pořádku. Je to jeden z mála nástrojů, které opozice má podle jednacího řádu. Důvodem bylo podezření na údajnou korupční kauzu na Státním fondu životního prostředí. Podezření na údajnou korupční kauzu. Proto jste vyvolali hlasování o nedůvěře. Náš kolega, bývalý ministr životního prostředí Pavel Drobil, podal demisi na post ministra, posléze policejní vyšetřování prokázalo, že byl nevinný. Nebyl ani obviněn a je očištěn. Přesto podal demisi, odešel. A vy jste vyvolali hlasování o nedůvěře. Jaký byl plán B Jana Hamáčka, kdyby to vyšlo v prosinci 2010? Jak to měli vymyšlené sociální demokraté? Tehdy měla vláda, jestli se nepletu, buď 114, nebo 118 členů většinové vládní koalice. Taky jsme byli s Radimem Fialou členy této vládní koalice. Tehdy ještě v jednom stranickém dresu.

Jaký byl výsledek hlasování? Osmdesát čtyři poslanců vyslovilo vládě nedůvěru, hlasovalo pro návrh, a 113 bylo proti. Neutekli jsme ze sálu, stáli jsme za vlastní vládou a hlasovali jsme pro vlastní vládu. Kde je ten plán B?

Pak se to zopakovalo ještě čtyřikrát. Výsledky byly mnohdy podobné, 84 pro, 114 proti. Co to bylo za divadlo? Co jste to tady hráli? Proč jste nemluvíli o předčasných volbách? Nebo jste změnili názor jenom proto, že sedíte ve vládních lavicích? Přesně tak to je. Po nás chcete plán B, C, D – já vám ho hned řeknu. Nejdřív se musí splnit plán A, aby premiérem nebyla trestně stíhaná osoba. Plán B, například, pokračování stávající koalice bez současného premiéra. Plán C, pokud vám plán B nestačí, například většinová koalice bez komunistů. Minimálně KDU a STAN, omlouvám se kolegům, že je cituji, říkali po volbách: Když nebude premiérem stávající premiér, jsme připraveni do takové vlády vstoupit a vytvořit většinovou vládu. A plán D, kdyby nevyšel ani plán B, ani plán C – předčasné volby.

Kdo vám věří, že ty volby chcete? Já ne. Přesvědčte svého koaličního partnera, hnutí ANO, přijďte s konceptem předčasných voleb a já s radostí budu hlasovat pro. Ale vy to navrhuje a pevně doufáte, že to nevyjde. Tak za nás jasně říkám: Když si přesvědčíte své vládní kolegy, ať už v předsáli, nebo uvnitř, to nechám na vás, tak my jsme připraveni to podpořit a rádi do těch voleb půjdeme. Aby bylo jasno.

A potom nejlepší plán B, který sociální demokracie předvedla, kdy byl Jan Hamáček předsedou zahraničního výboru, to bylo v 5. volebním období. Shodili jste vládu uprostřed předsednictví České republiky Evropské unii. Měli jste 101 pro vytvoření jiné vlády? No neměli! Lovili jste tehdy mezi poslanci ODS a Strany zelených? No lovili! Tak co nám vlastně vyčítáte? Místo abyste řekli politicky jasně například "my za touto vládou stojíme, my jsme její součástí", tak vykládáte takové silácké prohlášení typu: pane Babiši, ukončete tuhle trapnost! A vinu shazujete na opozici. Za své vlastní selhání.

Měl pravdu Jan Hamáček v květnu 2017, nebo v listopadu 2018? Kdo tady změnil názor o 180 stupňů? Opozice, nebo sociální demokraté? Tolik k plánu B. Vy jste se do toho zamilovali a jeden za druhým to opakujete: Opozice nemá plán B. Máme! Plán B, plán C, plán D. Ale vy chcete být ve vládě. Já to respektuji. Je to vaše rozhodnutí. Proč se za to stydíte? Co na té chodbě budete dělat, až budeme hlasovat?

Nepoužiji stejně nefér taktiku, jakou použil Jan Hamáček, který tady říká tak tajemně a tajuplně: Chodí za mnou někteří členové opozice a říkají mi v těch kuloárech: Prosím vás, hlavně ať ta vláda nepadne, my nevíme, co s tím. Tohle je nefér a sprostý útok, pokud nejmenujete. Já nepoužiji stejnou taktiku a nebudu říkat na mikrofon, co nám například Jan Hamáček říkal v interním jednání minulý týden. Takhle se totiž politika nedělá.

Další teze, se kterou vystoupil Jan Hamáček opakovaně v posledních dnech, říká: Já jsem garantem nezávislého vyšetřování této kauzy. Já jako ministr vnitra vám to garantuji. Současně slyšíme z mnoha vystoupení, že se nic nezměnilo. No, není to úplně pravda. Poprvé jsme o té kauze jednali někdy v srpnu, nebo v srpnu loňského roku přišla první žádost o vydání poslanců v této kauze. Co se od té doby změnilo? Je pryč šéf pražské policie. Je pryč policejní prezident. Je pryč ředitel GIBS. To se přece změnilo. A to je fakt, tečka. To se změnilo. Garant nezávislého vyšetřování ministr vnitra mj. říká: Já rozhodnu, kdo bude nový policejní prezident.

No, já jsem si našel článek z 22. května letošního roku, kdy sociální demokraté ještě nebyli ve vládě. To se shodujeme. V nezávislých Lidových novinách, jen tak čistou náhodou patří do holdingu Agrofert, který nemá s panem premiérem nic společného. Článek, který se zabýval problematikou budoucího policejního prezidenta, v té době se ještě nevědělo, že ten minulý skončí, a kde jsem se v tom květnu dočetl, že favoritem na příštího policejního prezidenta je plk. Jan Švejdar. A nyní přesně cituji z Lidových novin: "Právě jeho jméno údajně putuje v okolí premiéra v demisi Andreje Babiše." A jak říká Andrej Babiš, noviny

jsem koupil proto, aby psaly pravdu. Z této logiky věci Lidové noviny v květnu 2018 napsaly pravdu, i když to zjemovaly tím slůvkem údajně.

V této souvislosti mám několik dotazů na ministra vnitra. Kdy se Andrej Babiš poprvé sešel s plk. Švejdarem? Kdo tu schůzku zorganizoval a jaká byla agenda tohoto jednání? Za druhé, kolikrát se premiér sešel s plk. Švejdarem? Za třetí, stane se plk. Švejdar policejním prezidentem? Pokud ne, jaký je plán B nebo C? Pokud ano, kdo ho ve skutečnosti vybral? Asi ne Lidové noviny, na tom bychom se mohli shodnout.

Poslední teze, velmi oblíbená: Nebudu stát po boku Petra Fialy. Nebudu na jedné lodi s Petrem Fialou. V mnoha obdobích. No, to je logické. Kdybychom chtěli, aby sociální demokraté stáli po našem boku v každém případě, to je úplný nesmysl. Máme jiné politické názory, takže v otázkách daní, penzijní reformy logicky nemůžeme stát bok po boku a říkat jsme na jedné lodi. Ale když se hlasuje o misích, tak jste velmi rádi, že stojíme po vašem boku. Vzpomeňte si, jak tehdejší dvojministr zahraničí a vnitra nám děkoval za to, že díky opozici prošly mise. A to vám nevadilo, Jane Hamáček prostřednictvím pana místopředsedy, že jste stál po boku Petra Fialy a ostatních poslankyň a poslanců Občanské demokratické strany?

Vrátím se k těm pěti hlasováním o nedůvěře. Kdybychom postupovali ve stejné logice jako sociální demokraté a nebyla svolána tato schůze, tak po zprávě tento týden, že policie prošetřuje něco na Ministerstvu pro místní rozvoj, kdybychom se chovali stejně jako vy, tak svoláme schůzi k nedůvěře vládě. Takhle jste postupovali vy. Tehdy, neříkám, že poprvé, ale tehdy stál Jan Hamáček v jedné řadě s Vojtěchem Filipem a Miroslavem Grebeníčkem. Stejně tak jako v dalších hlasováních o nedůvěře naší vládě stál po boku Vojtěcha Filipa a Miroslava Grebeníčka. Legitimní volba. Já si myslím, že si každý má rozhodnout a může se rozhodnout svobodně, kdo stojí po jeho boku nebo po koho boku stojí on sám. Ale nesvádějte to na nás. Neutíkejte z toho hlasování. Nebud'te alibisté.

Ted' bych to chtěl shrnout – použiji název oblíbeného českého filmu s mírnou modifikací, který jistě znáte. Postoj sociálních demokratů bych shrnul do věty: Díky za každé nové ráno, v závorce: v ministerské funkci s ministerskou limuzínou. Nestojíme v řadě s Petrem Fialou, ale stojíme v řadě s Andrejem Babišem a Vojtěchem Filipem. Tímto jste definitivně uzavřeli a potvrdili svou účast v čepí koalici. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, na galerii pro hosty nás nyní přišla navštívit delegace Ústavněprávního výboru Národní rady Slovenské republiky vedená předsedou Róbertem Madejem. Vážení přátelé, my vás tady srdečně vítáme. (Poslanci vstávají a tleskají směrem ke galerii, odkud je potleskem hosté též zdraví.) Děkuji.

A budeme pokračovat v rozpravě. Na řadě je s přednostním právem pan předseda Chvojka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hezké skoro poledne. Já bych se chtěl za poslanecký klub ČSSD také vyjádřit k některým věcem. A přiznávám se, že už nebudu mít poté tendenci vystupovat, protože už nebude podle mého názoru co dalšího či co nového říci. Budu reagovat např. na pana kolegu Stanjuru, ale na některé další kolegy, snad si je budu všechny pamatovat.

Tak na pana kolegu Stanjuru prostřednictvím pana místopředsedy. Já mám na pana kolegoví rád jednu věc. Já jsem asi na to líný, on ne nebo má lepší aparát než já. On se hrozně rád v dobrém slova smyslu hrabe v tom, kdo co řekl v roce 2009, 2010 a 2006 a jak to všechno bylo. Já mu budu říkat badatel nebo archivář, protože je to většinou tak, ano, přesně jak říká.

Nicméně zaznělo tady hodněkrát od pana předsedy Stanjury, že my neustále říkáme – a řekl to i pan předseda Kalousek – něco o tom plánu B, to jste, pane předsedo, zopakoval, prostřednictvím pana místopředsedy, několikrát. A my opravdu máme názor takový, že vyvolat a odhlasovat vyslovení nedůvěry této vládě je mediálně působivé, ale Petr Fiala, pan předseda Stanjura, Miroslav Kalousek či další ten plán B nemají. A i když pan předseda Kalousek říkal prostřednictvím pana místopředsedy, že plány B jsou přece jasné, že je dává Ústava, no tak za normálních okolností by je Ústava dávala, nebo je dává, samozřejmě všichni poslanci by Ústavu alespoň rámcově měli znát. Ale my už přece víme, jaký ten plán B případně bude nebo jaký plán B nastane, protože my tady máme prezidenta, který jasně deklaroval, že pokud padne tato vláda a tím pádem premiér je v demisi atd., tak že znovu jmenuje Andreje Babiše předsedou nové vlády. To znamená, vy ten plán B máte, nemáte, můžete mít, ale já myslím, že ten plán B je jasný. Plán B je jasný, protože ho řekl pan prezident. Pokud prostě padne tato vláda, tak další, kdo dostane pověření na to, aby vládu sestavil, nebo bude jmenován předsedou další vlády, je Andrej Babiš, což jaksi z pohledu pana prezidenta logiku má, je tam zřejmě nějaký blízký vztah, ale logiku to nemá politickou v tom, že zboříme tuto vládu v čele s premiérem Babišem a potom necháme jmenovat další vládu panem prezidentem v čele s premiérem Babišem.

My jsme deklarovali – a vím, že možná zejména pro tu opozici, já chápu, že opozice tady není kvůli tomu, aby nás chválila, není tady opozice kvůli tomu, aby chválila ČSSD, a nebylo to tak třeba v těch letech 2010 až 2013, my jsme nechválili tehdejší koalici – ale my jsme deklarovali, že odejdeme dnes v pátek ze sálu, když se bude hlasovat o nedůvěře této vládě, protože to hlasování nic nevyřeší. Je to hlasování o kauzách Andreje Babiše a je to hlasování bez představy, co bude dál. Je to jen divadlo opozice a ČSSD u toho být nemusí. Respektive já tu představu jsem předestřel, co bude dál, případně bude jmenován znovu Andrej Babiš. Naše kauzy to nejsou, je to kauza Andreje Babiše, ale my nebudeme přece hlasovat proti vládě, kde máme svých pět ministrů, to by přece nemělo politickou logiku a byl by to nesmysl. Ale tímto se alespoň symbolicky od jeho kauz distancujeme a tím odchodem budeme deklarovat, že se nám nelíbí tyto jeho kauzy či případné kauzy či pseudokauzy, to ať si každý říká tomu, jak chce, a samozřejmě čekáme, že si je vyřeší. My jsme tuto krizi nezavinili, zavinil ji premiér Andrej Babiš a je na něm, aby tyto své problémy vysvětlil. Já vím, že ČSSD nešla do vlády řešit kauzy Andreje Babiše, ale chceme prosazovat náš program a myslím, že se nám to daří, že veřejnost a naši voliči zejména by měli být spokojeni.

My jsme před týdnem prosadili zvýšení minimální mzdy. Pravice tady za těch sedm let zvýšila minimální mzdu, tuším, o 45 nebo 75 korun, o nějaké drobné, za které si koupil za ten měsíc ten, kdo je na minimální mzdě, jedno máslo navíc. My jsme tady za těch několik let minimální mzdu zvýšili velmi zásadně. Já si myslím, že je to pozitivní, že je to věc, kterou ocení občané České republiky. Zařídili jsme nárůst platů především učitelům, sestřám nebo policistům. Konečně snad od příštího roku odpadne to, proti čemu jsme bojovali od roku 2008, kdy tenkrát v rámci toho Topolánkova batohu byla schválena takzvaná karenční doba, zjednodušeně řečeno první tři dny nemoci zdarma. To je něco, co jsme chtěli prosadit deset let, aby se to vrátilo zpátky, a konečně se nám to taky podařilo. Zvýšení důchodů – zásadní věc. Za pravicových vlád se důchody taky zrovna moc nezvyšovaly. Na dobré cestě je taky zálohované výživné.

To znamená, my ve vládě prosazujeme to, co jsme slíbili voličům, a proto jsme koneckonců také do té vlády šli. Kdyby tedy vláda dneska padla, jaký je ten plán B? Premiér bude opět Andrej Babiš, akorát že ČSSD s největší pravděpodobností ať už formální účastí, nebo nějakou tolerancí bude podporovat SPD a to bych opravdu této republice nepřál.

My jsme samozřejmě, a já jsem to sám už říkal před malou chvílíčkou, řekli, že ty osobní problémy pana premiéra zatěžují vládu. Předseda Hamáček přece říkal, že nejlepším řešením podle nás by byl ten slovenský model, nebo model Pellegrini, to znamená odchod premiéra a náhrada jeho osoby někým jiným za jeho hnutí. Ale to, víte, že ANO rezolutně

odmítlo a Andrej Babiš i prezident Zeman trvají na současném premiérovi v případě pádu vlády. Tudíž alternativou pro tuto vládu je opravdu jen nahrazení ČSSD SPD. Anebo další alternativou při dnešní vládní krizi, nebo politické krizi, ne vládní, při současném rozložení sil jsou předčasné volby, o kterých jsme mluvili, tím myslím ČSSD, ve středu na našem předsednictvu. Tedy v případě, že se premiérovi nepodaří vysvětlit své problémy a nebude ochoten se nechat vystřídat, my můžeme jako suverénní Sněmovna si k tomu říci své, to znamená 120 hlasy tuto Sněmovnu rozpustit, znovu rozdat karty, věřit, že volby dopadnou jinak, než dopadly před rokem, a můžeme přeformátovat vládu po dalších volbách. To znamená, platí to, co jsme řekli, pokud se ve stávající Sněmovně najde 105 hlasů, tak ČSSD velmi ráda dodá zbylých 15 hlasů pro to, aby se Sněmovna rozpustila, a pojďme zkusit ve volbách uspět více, některé z těch stran, než jsme uspěli minule a třeba to bude lepší.

Já bych chtěl ještě zmínit na závěr poslední věc. Už jsem o ní mluvil včera v Událostech, komentářích. Pro mě jsou nyní, bohužel, a některé požadavky opozice, těm rozumím, jsou srozumitelné, i když s nimi nesouhlasím, zčásti požadavky opozice ne úplně srozumitelné. Ten minulý týden, tuším, že to bylo v úterý, byla tisková konference, kde jste, a to byla pro mě skoro bizarní směsice stran, vyzývali k rezignaci celou vládu od ODS, KDU-ČSL po Piráty a SPD. Byl tam i pan Okamura, který ovšem o den později zase podpořil pana Babiše, tudíž pro mě je to úsměvné.

Potom jsem také tento týden zaznamenal, že opozice řekla, že jí vadí pan premiér Babiš a že by neměl být premiérem, ale že pokud se vymění premiér, tak vláda nevadí. Tak já myslel, že opozici vláda vadí programově, ideově, a ne že je problém s postavou premiéra, a pokud se vymění, tak už vláda nevadí a získá u všech zákonů od opozice podporu, protože se změní premiér. Takže co se změnilo od minulého týdne, když už nevadí vláda jako celek, ale jenom premiér Babiš?

Zeptám se možná opozičního bloku, aby to řekl férově, protože já jsem úplně z médií jejich názor nezaznamenal. Jaký vůbec mají postoj k hlasování o rozpuštění Sněmovny? Mají vůbec na něj odvalu? Je tady odvala toho bloku, těch šesti stran, těch 92 hlasů hlasovat o případném rozpuštění Sněmovny? Jestli by konkrétní strany, které jsou nyní pro to, aby vláda padla, byly pro to, aby se případně Sněmovna rozpustila, protože jak jsme řekli, ČSSD je připravena dodat těch patnáct hlasů, takže to řešení by mohlo být relativně jednoduché.

Takže na závěr za ČSSD. Já jsem řekl všechno podstatné. Nemůžu mluvit za pana vicepremiéra Hamáčka, který tady už vlastně i sedí, ale resumé je jasné. My tím, že odejdeme, dáváme najevo distanc od problémů pana premiéra. My věříme, že se mu podaří ve velmi blízké budoucnosti své problémy vysvětlit a možná některé věci konkretizovat, ale není řešením to, co navrhuje opozice. Ten plán B nemají, protože plán B je... Pan předseda Stanjura se směje. Ale plán B je, že prostě pan prezident Zeman, pokud padne tato vláda, je připraven jmenovat pana premiéra Babiše znovu, takže plán B je jasný.

Děkuji za pozornost. (Potlesk dvou poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Chvojka. Přeji hezké poledne. Nyní se tedy zeptám. Pan poslanec Bartošek – jste do obecné, nebo s faktickou? Ale mám tady pět faktických, takže přečtu poslance na faktické, abyste měli přehled, protože to nevidíte na tabuli. Je to pan poslanec Jurečka, ten vystoupí jako první. Dále pan poslanec Blažek, pan poslanec Stanjura, dále pan ministr Hamáček a dále pan poslanec Ferjenčík. Takže v tomto pořadí. S přednostním právem do obecné máme pana předsedu Bartoška a potom pořadí. Takže pan poslanec Jurečka, vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré poledne. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vládo, dovoluji mi fakticky zareagovat na pana poslance a předsedu poslaneckého klubu ČSSD Chvojku.

Několik faktů. Za prvé, já jsem si analyzoval vystoupení pana prezidenta Zemana a on vždy mluvil v posledních dvou týdnech o tom, že pokud by dnes byla vyslovena nedůvěra této vládě, že pověří sestavením příští vlády Andreje Babiše. Nemluvil ani jednou o tom, že ho jmenuje premiérem příští vlády. Abychom byli korektní i pro diváky a pro veřejnost, je potřeba připomenout, že v minulosti tento model tady nastal. Václav Havel po takzvaném sarajevském atentátu tehdy pověřil sestavením vlády Josefa Luxe, ale ten se nestal premiérem a navrhl a domluvil dohodu na tehdejší vládě a premiérem byl jmenován někdo jiný. Takže ten model tady byl a je potřeba se na to dívat také i touto optikou.

Nicméně vy jste v té vaší obhajobě, poté co tady bylo od předsedů jiných opozičních stran – a ten minulý týden tady nestála, jak jste řekl vy vašimi slovy, prostřednictvím pana předsedajícího, nějaká směsice podivných stran, stáli tam tehdy všichni představitelé regulární opozice v této Poslanecké sněmovně. A dnes všichni jasně popsali, jaké jsou ty další možnosti. Ale vy jste ve vašem projevu prezentoval dnešní sociální demokracii a vaše rozhodné charakterní sociálně demokratické možná. Děkujeme za to, že to víme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy vyzývám pana poslance Pavla Blažka s faktickou a připraví se pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo.

Mě vždycky fascinuje, jak je v nějaké době frekventované nějaké slovo, tak teď je to slovo plán. To je teď strašně časté slovo. Tak jenom připomenu, že po Mnichovské dohodě Edvard Beneš řekl, že má plán, ujistil národ a následně odletěl. A lidé tehdy říkali "má plán – aeroplán". A jaký plán má dnes ČSSD? Mají plán – aeroplán. Na rozdíl ale od Edvarda Beneše, který odletěl a budoval novou, jinou politickou strukturu, ČSSD má dneska plán – aeroplán v té vládě zůstat, což si troufám říct, že je v podstatě minimálně evropská rarita.

A po nás chtějí neustále nějaké plány B, C. Já vás ujišťuji, že my máme plán B, pracovní se jmenuje Blažek – Benda, ať to máte tedy celé. Ten plán je zatím neveřejný, ale ujišťuji vás o jedné věci: nebude ani zbabělý, ani pokrytecký! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se pan ministr Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: K panu předsedovi Chvojkovi vaším prostřednictvím. Kdybyste mě poslouchal, tak odpověď občanských demokratů k otázce předčasných voleb jste jasně slyšel bez vytáček. Já jenom říkám bez vytáček. Ale přemluvte své vládní partnery – komunisty a hnutí ANO. Vy moc dobře víte, že bez hnutí ANO předčasné volby být nemohou. Taková je jednoduchá matematika.

Ale já jsem se přihlásil kvůli něčemu jinému. Ta jednoduchá a oblíbená politická figura: problém neexistuje, ale někdo ho vymyslí a pak bojuje proti tomu problému. Ten problém, který si vymysleli sociální demokraté, je podpora SPD případně příští vládě. Slyšeli jsme od premiéra, že o SPD neuvažuje. Ale chtěl jsem dát původně – znáte takové ty oblíbené obrázky, najdete pět rozdílů. To by bylo opravdu, pane předsedo Chvojko, moc těžké, prostřednictvím pana místopředsedy. Najděte mi a pojmenujte mi na mikrofon tři rozdíly v zahraniční politice SPD a KSČM. Tři, nepotřebuji pět! Shodují se v otázce NATO, shodují se v otázce EU, což je podle našeho názoru ostře proti našim národním zájmům, a jedni vám nevdí, s těmi vládnete, a před těmi druhými zachraňujete stát. Tak mi ty tři rozdíly v zahraniční politice KSČM a SPD pojmenujte tady na mikrofon, abychom viděli, co vlastně zachraňujete! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy pan ministr vnitra Hamáček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já bych se chtěl omluvit za chvilkovou nepřítomnost v sále, ale já jsem pečlivě slyšel díky moderní technice, kterou tady máme, vystoupení pana předsedy Stanjury.

Já jsem čekal, že sociální demokracie tady bude hlavním cílem útoků opozice, protože jsme prostě s vámi do toho nešli. Já to respektuji. Je to legitimní, jsme politici, musíme nést odpovědnost za svá rozhodnutí a musíme být připraveni také čelit těm argumentům.

Pokud tady zmiňujete některé kroky sociální demokracie v minulosti, já si vzpomínám na tu dobu, kdy se odvolávala vláda během předsednictví, a vzpomínám si na tu diskuzi o plánech B, a padalo tady to téma tzv. konstruktivní nedůvěry. Tehdy s tím přišla opozice, tedy vlastně vláda ODS, a vždycky vlastně se to téma vrací. Já jsem pro, abychom se k tomu v klidu na půdě komise pro Ústavu vrátili, můžeme o tom diskutovat a jsem připraven snést další útoky a argumenty, protože to je politický boj.

Co mě nepřijde fér, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, je tahat do toho policii. Vy jste tady zmínil tři jména – dvě policejní, jedno mimo policii – a na tom jste dokladoval, že nemůžu garantovat nezávislost vyšetřování, protože tam došlo ke změnám. Pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, já nebudu komentovat GIBS, protože to není v gesci ministra vnitra. Já znám důvody, proč pan generál Trojánek odešel do Jihlavy, ale netroufám si je veřejně diskutovat tady na plénu Poslanecké sněmovny. Já jsem s panem policejním prezidentem Tuhým hovořil x-krát během našeho společného působení a já znám jeho důvody, pro které se rozhodl využít tuto nabídku a odejít do Bratislavy. Ale nemyslím si, že bychom to měli používat v politickém boji. A to nejhorší je naznačovat, že v situaci, kdy tady běží výběrové řízení na policejního prezidenta (upozornění na čas), včera byly uzavřeny přihlášky, tak naznačovat, že to celé výběrové řízení je nějaké cinknuté! To opravdu není fér!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní s faktickou pan poslanec Ferjenčík a připraví se pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl jen stručně reagovat na předřečníka pana Chvojku vaším prostřednictvím, a to že bohužel je potřeba dopočítat se až do těch 120 ohledně předčasných voleb, protože 92 + 15 je 107, což na rozpuštění této ctěné Sněmovny nestačí. Takže ta vaše nabídka je z tohoto důvodu zcela irelevantní a jenom je to taková kouřová clona k tomu, že vy jste se rozhodli, abyste si udrželi svoje vládní křesla, tak z tohoto důvodu jste se rozhodli tolerovat, že pan premiér je podezřelý z maření vyšetřování svého dotačního podvodu. A vy to tolerujete a zbaběle se schováváte za SPD. To je vaše volba. Ale logicky my si o vás myslíme své. Nicméně v jedné věci musím souhlasit a panem Hamáčkem, ten problém skutečně je na straně pana Andreje Babiše primárně, nicméně to, že vy ho v té funkci držíte, tak tím získáváte část té odpovědnosti za jeho skandály. To je vaše rozhodnutí. (Potlesk poslanců klubu Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Ferjenčík. Já jenom, protože tady byl dotaz od poslanců, zdali bude polední pauza, tak jenom upozorním, že polední pauzu vyhlásím ve 13 hodin na jednu hodinu do 14 hodin. A nyní pan poslanec Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych vaším prostřednictvím poprosil pana ministra vnitra, aby nepřekládal má slova z češtiny do češtiny, nic takového jsem neřekl. Já jsem

konstatoval fakta, co se změnilo za ty tři měsíce, a citoval jsem z Lidových novin z května, kdy jste, pane ministře, ještě ve funkci nebyl. A já se ptám, jak se někdo stane favoritem na policejního prezidenta. A položil jsem vám tři konkrétní dotazy a nic jsem nenaznačoval. Očekávám odpovědi a podle těch odpovědí si já učiním názor. A není pravda, že útok na ČSSD, a není to ani útok, prostě stanovisko, se kterým jsem vystoupil, je kvůli tomu, jak jste se rozhodli, kvůli tomu, jak nefér argumentujete a přehazujete odpovědnost za vlastní rozhodnutí na opozici s vašimi plány B, C a D. Poslanecká sněmovna je suverén a ta rozhoduje, která vláda dostane důvěru, nebo ne! Tak se zase nevymlouvejte na pana prezidenta nebo někoho dalšího!

A co mně v té debatě skutečně chybí, a mluvil o tom pan předseda Fiala na začátku a vy se tomu úplně vyhýbáte, odvádíte pozornost, tak jsou také nějaké hodnoty. Já jsem citoval váš článek, pane ministře, a ptal jsem se, co se změnilo od května 2017, kdy jste radil a napsal jste: pane Babiši, ukončete tu trapnost, a citoval jsem vaše tvrdá slova, se kterými v zásadě souhlasím. Ale vy s nimi nesouhlasíte po 15 měsících! A to je ten problém, na který já jsem poukázal. To byla vaše slova, která jsem tady četl, ne moje. To nebyl žádný útok opozice. To bylo jenom konstatování toho, co jste řekl nebo napsal. A to jste nám nezdůvodnil. Už tehdy jste říkal, potřebujeme vládu bez Andreje Babiše, aby byla vláda úspěšná, aby udělala mzdy, prostředí, zdravotnictví, to, co jste opakoval dneska. Jenom jste změnil názor. To je legitimní, ale neříkejte, že za změnu vašeho názoru může opozice! To prostě není pravda! A já jsem jasně říkal pro pana předsedu Chvojku, že tady jsou strany, které deklarovaly, že jsou ochotny vytvořit koalici bez Andreje Babiše. A nejsou to komunisté! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Slovo má ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já bych také poprosil, abychom si nepřekládali vzájemně slova z češtiny do češtiny. Já jsem neřekl nikdy, že za změnou názoru stojí opozice. Můžeme se bavit o tom, jaká byla tehdy politická realita, situace atd., ale o tom mluvit nechci. Já se chci pokusit odpovědět vám na ty otázky, které tady padly.

Já nevím, nemám diář pana předsedy vlády a nevím, jestli on se scházel s řediteli jednotlivých policejních ředitelství. Já vám mohu říci, že jsem za dobu svého působení na rezortu mluvil se všemi, a to několikrát, a mám velmi slušnou představu o tom, jaké jsou jejich kvality a kdo z nich by mohl být policejním prezidentem. A to výběrové řízení běží, je jmenována komise, její složení bude zveřejněno. Ta komise posoudí došlé přihlášky a potom navrhne ministrovi vnitra další postup. Já pouze říkám, že není fér to teď zatahovat do té velmi ostré politické diskuze. Zeptejte se pana premiéra na jeho diář, to je asi legitimní otázka na něj, a on vám asi odpoví. Ale to rozhodnutí, zda se přihlásit, či nepřihlásit do toho výběrového řízení, je na jednotlivých policistech. Já samozřejmě můžu mít svůj názor, můžu mít možná i svého favorita, ale znovu říkám, není vhodné v takto vypjaté atmosféře jakkoliv zpochybňovat běžící výběrové řízení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tady mám ještě dvě faktické poznámky, takže pan poslanec Bartošek bude muset chvíli počkat. Takže Marek Výborný. Pan poslanec Marek Výborný, prosím, a připraví se pan poslanec Stanjura. Takže zatím dvě faktické jsou tady přihlášeny, aby byl přehled. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Dobré poledne, dámy a pánové. Já jsem chtěl vaším prostřednictvím na pana kolegu Chvojku. Tak já myslím, že i právník velmi dobře zná Ústavu. A ví, že tady nebudeme hlasovat skutečně o Andreji Babišovi. My budeme hlasovat o důvěře, resp. nedůvěře vládě jako celku. A je to vláda ANO a sociální demokracie. Čili podsouvat to, že budeme hlasovat o Andreji Babišovi, prostě není pravda. To je přesně ta

rétorika, kterou tady zvolil i pan premiér. A ze strany sociální demokracie je to naprostý alibismus, už to tady opakovaně zaznělo. A opravdu, bude se hlasovat o nedůvěře vládě jako celku, nikoli o Andreji Babišovi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že si pan předseda sociální demokracie a celá sociální demokracie protiřečí. Na jedné straně nám tady vykládají, jak vidí velký problém premiéra, a je to jeho kauza, a současně říkají, že to nemá žádný vliv na orgány činné v trestním řízení. To prostě není pravda. To prostě není pravda.

My jsme vyzývali hned po volbách personální zdrženlivostí. A ty otázky jsou podle mě legitimní. Mně nevadí favorit ministra vnitra. Já naopak vítám, že ministr vnitra mluví s jednotlivými řediteli. To je součást jeho práce. To bych nikdy nekritizoval. Mně je jenom divné, že Lidové noviny z holdingu Agrofert čirou náhodou před půl rokem věděly, kdo s největší pravděpodobností to výběrové řízení vyhraje. Není vám to podezřelé, pane ministře? Není to divné? Mně to takhle přijde. A to je všechno. Nemám žádnou tendenci vám radit, kdo to má být nebo nemá být. Jenom jsem položil konkrétní dotazy.

A když už jste mluvil s těmi krajskými řediteli, tak jste se jich možná vy sám mohl zeptat, jestli s nimi komunikuje premiér a v jaké agendě. To je přece legitimní dotaz. To není agenda ministra vnitra.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní tedy s přednostním právem pan poslanec Bartošek do obecné rozpravy. Prosím, máte konečně slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení ministři, ministryně, dámy a pánové, nepřítomný pane premiére. Sešli jsme se dnes v Poslanecké sněmovně na mimořádné schůzi, abychom se poněkolkrát věnovali osobním problémům premiéra této země.

Každá vláda má nějaké jméno, nějak se označuje. Vzhledem k tomu, že problémy premiéra České republiky přesáhly hranice naší republiky, myslím si, že tuto vládu můžeme směle označit za vládu mezinárodní ostudy.

Tato země je ochromena osobními problémy a potížemi jediného člověka a tím je premiér. A premiér v rámci zachování sama sebe se neštítí do této kauzy zatáhnout i vlastní rodinu. V zemích, kam vzhlížíme, kde si bereme vzor, je něco takového nemyslitelné. Stejně tak jako i role nejvyššího ústavního činitele, prezidenta, který místo toho, aby hledal řešení a stabilizoval situaci v České republice, tak to vypadá, že je spíš prezidentem pro několik málo vyvolených.

Na druhou stranu já tomu rozumím. Andrej Babiš se brání tomu, aby odstoupil. Ona totiž každá demokratická strana má svůj vnitřní pud sebezáchovy. Zažily to všechny strany. ODS, KDU-ČSL, sociální demokracie. A jestliže máte problém s člověkem v tak vysoké funkci, ať už je tam korupční kauza, nebo jakákoliv jiná, nezbyvá, než aby každá demokratická strana v rámci svých vnitřních mechanismů se s tím vypořádala, protože to je velmi důležité, aby stranu nereprezentovali lidé spojení s korupčními kauzami. U hnutí ANO tomu tak nemůže být, protože je třeba si uvědomit, že odchodem Andreje Babiše z čela hnutí ANO končí hnutí ANO. A končí s vnitřním chaosem. Končí tím, že ztratí svého majitele... (Smích z řad ANO.) Teď se smějete. A já si moc rád počkám na tu dobu, až v čele hnutí ANO nebude stát Andrej Babiš.

Ale protože hnutí ANO není standardní demokratická strana, tak si ani nemůže dovolit, aby Andrej Babiš skončil v pozici premiéra, případně skončil v pozici předsedy tohoto hnutí, protože ta strana by se uvrhla do vnitřního chaosu. Takhle máte svého šéfa. Ten vám říká, co je dobře, co je špatně. Když někdo zvedne hlas a nesouhlasí, tak se stane to, co se stalo teď, že v podstatě řada kritiků byla vymazána a do druhého volebního období se nedostala. Já vám rozumím, že změna není možná pro vás, protože by vás to všechny ohrozilo.

Velice legrační je situace kolem sociální demokracie. Všichni tady tvrdí v rámci koalice, a je třeba říct, že i komunisti jsou součástí této koalice, byť tajní, říkáte, jak je vláda úspěšná. A já nechápu jednu věc. Jak je možné, že když je vláda natolik úspěšná, tak sociální demokracie se k ní nechce veřejně přiznat tím, že vládu podpoří. Přece když jste úspěšní, tak není nad to říct, daří se nám, jsme úspěšní a jsme u toho a je to díky nám. Mně to v současné době připomíná spíš situaci, kdy spolu chodí a žijí dva lidé a jeden z partnerů se za toho druhého natolik stydí, že ho ani nepředstavuje svým kamarádům. To je situace sociální demokracie.

Je potřeba si uvědomit, že jsme svědky toho, s jakou lehkostí se překreslily hranice toho, co je možné. To, co bylo před pěti lety nemyslitelné, je dnes standard. A to, co před pěti lety kácelo vládu, je dneska vnímáno jako banální historka. Je potřeba celou záležitost ukončit, vrátit vládě a České republice důstojnost. A souhlasím s ministrem vnitra, že je třeba nechat pracovat policii, o níž skutečně můžeme říct, že pracuje. A nikoliv, jak slýcháme, že se domníváme, že již pracuje.

Obracím se proto na vás, vážené poslankyně, vážení poslanci, kolegové, vy, kteří neodejdete ze sálu, až se bude hlasovat, a zůstanete. Až budeme hlasovat o nedůvěře, jste opravdu přesvědčeni, že tak jak to je, tak to má být, že takto se mají věci řešit a že premiér této země s tím vším, co je s ním spojené, má zůstat v čele vlády? Jste přesvědčeni, že stojíte za těmi správnými hodnotami, že to všechno stojí za to? Zvažte si celou situaci a zvažte ji ještě několikrát, protože nic netrvá věčně. Jednoho dne se budeme zodpovídat svým blízkým a svým dětem a svým voličům. Ale to, co je nejzásadnější, svému svědomí. Víc než v kterékoliv jiné situaci zde platí, že minulost dožene každého. A premiér vám o tom, co vás čeká, měl říct dopředu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní tady mám jednu faktickou poznámku. Pan ministr kultury Antonín Staněk. No, jste přihlášen na faktickou, ale chcete s přednostním. Takže to vám dám také hned prostor, protože s přednostním právem jste v podstatě jediný. Tak, prosím. A následně, pakliže nebudou další přednostní práva či faktické, tak by se připravila paní poslankyně Pekarová. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Vážený pane předsedající, paní poslankyně a páni poslanci, v úvodním slově pana předsedy Občanské demokratické strany, ve kterém objasnil důvody, které navrhovatele vedou k hlasování o vyslovení nedůvěry vládě, se hovořilo o tom, co si občané této země zasluhují. Ochranu základních demokratických pravidel, ústavní integrity a nezávislosti vysokých ústavních funkcí. Všechny tyto požadavky jsou naprosto legitimní. Nicméně jsem přesvědčen, že nic z toho nebylo, není a nebude ohroženo, když navrhovatelé z Občanské demokratické strany, KDU-ČSL, TOP 09, STAN neuspějí se svým návrhem na vyslovení nedůvěry vládě. Tyto hodnoty nebudou ohroženy, ani když neuspějí navrhovatelé z SPD. Co by ale mohlo být nezodpovědným odstraněním funkční a úspěšné vlády ohroženo, je správa věci veřejných.

Občané chtějí funkční vládu a chtějí efektivní správu věcí veřejných. A oni si ji i zasluhují. Nezodpovědné odstranění této vlády vůbec negarantuje zrychlení vyšetřování. Naopak, jsem přesvědčen, že tato vláda je připravena ke konstruktivní spolupráci s opozicí, a tak zajistit nezávislost všech orgánů podílejících se na vyšetřování nejen jedné mediální

kauzy, ale všech kauz všech našich občanů. Pravidlo padni komu padni, spravedlnost musí být slepá a musí být prosazována bez ohledu na funkce a peníze. Právo na tento postup má premiér stejně jako poslední občan v této zemi.

Jsem přesvědčen, že při stávajícím složení vlády je možné tuto spravedlnost zajistit. A také předpokládám, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bude prostřednictvím svých nástrojů celou problematiku aktivně dozorovat.

Hovořit o trvalé nestabilitě vlády, jak naznačoval pan předseda Fiala z SPD, není postaveno na žádném konkrétním faktu. Vážený pane předsedo Fialo z SPD prostřednictvím pana předsedajícího, Česká strana sociálně demokratická právě díky svému působení ve vládě může prosazovat svůj volební program, program pro občany této země, a sociální demokracie může být v tomto velmi úspěšná. A právě možnost úspěchu vlády může být trnem v oku jejím kritikům.

Vážený pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, nízké a populistické argumenty o ministerských postech s limuzínou jsou nehodné vaší osoby. Byl jste ministrem a těchto výhod jste rovněž využíval. Limuzíny mají mnozí další ústavní činitelé i další funkcionáři. Rozumím, že vystavovat dehonestaci dnešní ministry je lepší, nicméně podejme návrh a zrušme si limuzíny.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na závěr mi dovoluji, abych vyjádřil svůj postoj k hlasování o vyjádření nedůvěry vládě. Vládě jsem vyslovil důvěru při jejím vzniku. A protože na základě osobních zkušeností s praktickým vládnutím a konstruktivní pracovní atmosférou vládě i nadále důvěřuji, že i přes všechny problémy, které ji budou doprovázet – a myslím si, že druhá vláda, to znamená to volební období, o kterém tady nebyla řeč, a bylo to období pana ministerského předsedy... no, už si nevzpomenu, omlouvám se, po panu ministerském předsedovi, který čelil pěti hlasováním o nedůvěře, pak další pravicové vlády čelily dokonce šesti hlasováním o nedůvěře, prostě je to požadavek Poslanecké sněmovny, a já jsem přesvědčen, že přes tyto problémy – a tím naznačuji, že se dá očekávat, že ten institut hlasování o vyslovení nedůvěry vládě se tady bude opakovat, a v našem politickém systému to není nic nenormálního – tak přes všechny tyto problémy, které tuto vládu mohou pronásledovat, jsem přesvědčen, že má tato vláda schopnost plnit své programové prohlášení, a proto nepovažuji za smysluplné hlasovat o vyslovení nedůvěry vládě.

A možná poznámka na vystoupení pana poslance Jurečky prostřednictvím pana předsedajícího. Máme sice své sociálně demokratické možnosti, které vám vadí, ale je to jasné a srozumitelné ve vztahu k dalšímu pokračování vlády. A my rozhodně jako menší koaliční partner – a je třeba říci, že si sociální demokracie musí zvykat na tento post – nejenže nebudeme okopávat svému partnerovi kotníky, jak to dělali trpaslíci v jiných koaličních vládách, ale nebudeme s koaličním partnerem ani kupčit o nějaké posty a další výhody, s čímž také mají trpaslíci své zkušenosti. Oč budeme usilovat a s čím budeme pracovat, to bude program České strany sociálně demokratické. A možná proto je také dnes Česká strana sociálně demokratická vedle problému ministerského předsedy hlavním tématem dnešní diskuse, protože už od dob Kubiceho zprávy tu je tendence zlikvidovat sociální demokracii, protože je to jediná silná levicová alternativa pravicovým politickým subjektům. A na tomto bohužel i s naší nešikovností se pracuje velmi intenzivně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan ministr Antonín Staněk a nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Adamovou Pekarovou. Připraví se pan poslanec Karel Schwarzenberg. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi také přidat názor, který k této věci mám. Myslím si, že je to velmi smutný obraz toho, k čemu jsme se dostali, že tady řešíme místo problémů této země problémy pana premiéra a místo toho, abychom se zabývali skutečně důležitými věcmi, které jsou pro naši republiku a její budoucnost klíčové, tak tady opakovaně vlivem toho, že jste trvali na tom, že trestně stíhaný člověk má být ve funkci premiéra, v takovémto obrovském konfliktu zájmů, tak se k tomu opět dostáváme. Všude jinde, a jsem si jista, že nejenom na západ, ale i na východ od nás, by už dávno sám rezignoval na funkci premiéra. Při takovéto kauze, která tady vyvstala, tak by to bylo prostě neúnosné a i jeho vlastní strana by jasně dala najevo, že něco takového je pro ni nepřijatelné. Já jsem si tím téměř na sto procent jista, nedovedu si představit, že by tomu tak nebylo, když vidíme, že v zahraničí se odstupuje za mnohem bagatelnější věci.

My tady stojíme před velmi závažnou kauzou, která otevřela celou řadu, řekněme, otazníků, nebo vyvstala celá řada otázek, na které nemáme jasné odpovědi. Dochází tady velice pravděpodobně k maření vyšetřování. Je to veliké ohrožení právního státu v České republice a já jsem přesvědčená, že se nám to do budoucna velmi vymstí.

Andrej Babiš tady opakovaně mluvil o tom, že jeho děti jsou pro něj to nejdůležitější stejně jako pro jakéhokoliv jiného rodiče. Že by za ně byl ochoten i položit život už řekl v minulosti, v několika rozhovorech to zopakoval, a přesto potom tvrdí, že nikdy, nikdy se nevzdá funkce premiéra a neodstoupí. Vyplývá mi z toho, že tedy funkce premiéra je pro něj to nejdůležitější, dokonce přednější než jeho děti, protože jinak se to vysvětlit dle mého názoru nedá.

Už před mnoha lety, v roce 2013 konkrétně, tady na své vlastní děti a vnučky přísahal. Řekl tehdy – budu ho citovat: "Já můžu tady veřejně prohlásit na zdraví svých čtyř dětí a dvou vnuček, že já v žádném případě nebudu nikdy zasahovat do práce redaktorů v Mafře." To tady zaznělo, byla jsem tady u toho přítomna, takže si velice dobře pamatuji, že první, kdo začal mluvit o svých dětech v souvislosti s touto kauzou, s kauzou Čapího hnízda, byl přímo sám Andrej Babiš. Tak ať, prosím pěkně, tady v současné době nelže, že to je někdo další, kdo děti do toho zatahoval.

Víte, tento podivný výrok, že do toho taháte své děti, není jediný. Je tady celá řada dalších. Jak jsem říkala, otevřela se celá řada dalších otázek v souvislosti s bezpečnostním rizikem, protože já místo toho, abych to nazývala vládou mezinárodní ostudy jako kolega, což si myslím, že je velice trefné rovněž, tak je také tato vláda vládou bezpečnostního rizika. Jestliže se nachází syn premiéra země Evropské unie na tomto území, na území Krymu, který určitě je v hledáčku tajných služeb Ruské federace, tak určitě je celá řada aspektů, pro které premiér, předseda Bezpečnostní rady státu, a tedy člověk, který má přístup k celé řadě i utajovaných informací ze své funkce, tak se nedomnívám, že je to věc, která by měla být zanedbatelná, měli bychom ji tady bagatelizovat tím, že na Krymu je přece pěkně. Je to určitě věc, které bychom měli věnovat svoji pozornost a která by neměla jen tak přejít.

Myslím si, že je tam celá řada dalších aspektů, které už tady mnozí kolegové zmínili, konflikt zájmů je ohromný a pan Babiš není schopen celou řadu těch věcí důvěryhodně vysvětlit. Neustále opakuje, že se jedná o kampaň. Chtěla bych se tedy Andreje Babiše zeptat, kdo si tu kampaň podle vás objednal. Když o tom takto opakovaně hovoříte, doložte, kdo je ten, kdo za tím stojí. Když je to tak, jak říkáte, určitě pro to nějaká fakta, nějaké podklady už musíte mít. Říkáte to neustále.

Zároveň se chci na tomto místě jasně ohradit vůči útokům na novináře, které tady zaznívají. Už tady sice není slovenská delegace, která nějakou chvíli sledovala naše jednání, ale já bych byla velice nerada, abychom dopadli tak jako právě naši sousedi na Slovensku, aby se museli novináři bát o svůj život. Není to vůbec věc, která by měla být přípustná, aby takto vysoce postavení lidé, jako je premiér země, útočili takovýmto způsobem na novináře a

označovali je slovy, jako že jsou to hyeny apod. Je to naprosto nepřijatelné a myslím si, že v demokratické zemi, ve které novináři samozřejmě hrají svoji velice důležitou úlohu, je to něco za čarou.

Chtěla bych apelovat, a už je to tedy z mé strany opakovaně, na poslance nejenom ČSSD, kteří se rozhodli se k tomu postavit velice alibisticky, ale i na poslance hnutí ANO. Už před několika měsíci jsem z tohoto místa k vám hovořila s tím, že Andrej Babiš představuje ve své koncentraci moci, kterou má, ve svém vlastnictví médií a významných firem a zároveň s trestním stíháním, které na něj teď probíhá, a na jeho blízké i jeho rodinu samozřejmě, je člověkem, který vnesl do politiky to, vůči čemu jsme se častokrát v minulosti vymezovali, jakési praktiky kmotrovství. Říkali jsme vždycky, že kmotři tady jsou ti, kteří tahají za ty nitky, a ohrazovali jste se vůči tomu i vy, kolegyně a kolegové. A dnes tady praktiky, které k této, řekněme, mafii patří, máme i na té nejvyšší úrovni, protože jestliže tady dochází k maření vyšetřování tím, že je syn a jeden spoluobviněný a zároveň svědek odveden na území jiného státu, zřejmě tedy proti své vůli, jak sám tvrdí, tak se nejedná o nic jiného než o praktiky, které jsou blízké právě těmto kruhům. Ano, nelíbí se vám to, ale potvrzuje se to právě těmito posledními událostmi, že tady tato slova jsou platná a že jsme toho svědky. A teď bohužel, a je mi z toho velmi smutno, to tak je.

Měli bychom tady řešit úplně jiné věci. Měli bychom tady řešit důchodovou reformu, to, že vůbec nejsme připraveni na budoucí ekonomické krize, které určitě mohou přijít, že nejsme připraveni ani na výzvy, které přináší třeba Průmysl 4.0, že našemu vzdělávání ujíždí vlak a že ho řešíme velmi laxně, a obávám se, že už opravdu je to za pět minut dvanáct v této oblasti. Měli bychom tu řešit celou řadu věcí a místo toho se zase zabýváme problémy pana premiéra. Máme možnost dnes vyslovit nedůvěru a máme možnost tomuto dát zadost a učinit vlastně konec těmto debat, protože pokud tak neučiníme, tak jsem si jista, že velmi brzy tady budeme muset tento problém řešit opět, protože vyvstanou další souvislosti.

Děkuji vám za pozornost a velice doufám, že v souvislosti nebo v souladu se svým slibem, který jsme tady všichni před rokem skládali, se dnes i zachováte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla paní poslankyně Adamová. Mám tady jednu faktickou, takže pan poslanec Petr Třešňák a připraví se pan poslanec Karel Schwarzenberg. Pane poslanče, okamžiček, máme ještě jednu faktickou poznámku pana poslance Třešňáka. Tak, pane poslanče – okamžiček – prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Třešňák: Hezké poledne, vážení kolegové. Já bych chtěl jenom v rychlosti formou faktické doplnit tu předchozí řeč paní poslankyně Adamové Pekarové, která mluvila o útocích na novináře v posledních týdnech a vlastně i zmínila to, jak se Andrej Babiš kdysi vyjadřoval k tomu, že neovlivňuje redaktory Mafry, a dokonce na to přísahal. Já jsem si vzal k ruce vydání Mladé fronty Dnes z pátku 16. listopadu, kde tedy vidím karikaturu Ivo Lukačoviče, což chápu, že karikatury jsou běžná součást politické kultury a politické satiry, nicméně ta karikatura mě tak nezarazila jako to, co je napsáno pod ní: "Patnáctý nejbohatší Čech v nové roli. Televize Seznam zabrousila do rodinného zázemí premiéra, dokonce do chorobopisu jeho syna. Tím se její vlastník Ivo Lukačovič zařadil mezi magnáty podezříváné z toho, že svá média zneužívá pro vlastní byznysové zájmy." Důležitá je teď ta poslední věta: "A muž, který si dosud přísně střežil své soukromí, musí počítat s tím, že i to už bude pro příště věc veřejná."

Chápu, že toto možná pan premiér neovlivnil, anebo by se k tomu vyjádřil, že s tímto nemá nic společného a že jde pouze o kreativitu a servilitu redaktorů Mafry, nicméně na tomto sloupku je vidět, že i Mladá fronta Dnes se účastní takovéto veřejné výhrůžky a vyhrožování vůči vlastníku jiného média. Jenom to jsem chtěl krátce doplnit k předřečníci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, dobře. Já přečtu ještě jednu omluvu. Pan místopředseda Sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá od 12.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Tak pan poslanec Karel Schwarzenberg. Máte slovo, prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, pane nepřítomný premiére, já musím říci, že když sleduji události a zprávy posledních týdnů, tak bych se k tomu nerad vyjadřoval, neboť nejsem vyšetřovatel, nejsem soudce a nejsem ani psychiatr, abych posoudil všechny kauzy v jejich složitosti, abych rozhodl, jestli váš syn, vaše dcera nebo vy sám potřebujete lékařskou péči ohledně duševního zdraví. To není můj úkol. Já nejsem soudce, nejsem vyšetřovatel. Ale jsem už starý muž, který se v politice pohybuje snad 60 let, v zahraniční politice především, který byl dvakrát ministr zahraničí této republiky, a tudíž má spoustu známých a přátel po celé Evropě. Při posledních výjezdech ven a setkáních jak se zahraničními politiky, novináři, korespondenty z České republiky zjišťují všude zděšení z toho, co se u nás děje. Nechápu, jak takové okolnosti můžou u nás panovat, že nevdí, je-li (nesrozumitelné) trestně stíhaný, nevdí výlet na Krym, který, jak známo, je v ruském obsazení. To všechno, že se na mě dívají někdy s útrpným úsměvem, někdy se zděšením, někdy taky s čistou škodolibostí a říkají: co se u vás děje, co se stalo z této země, která před dvaceti lety byla nejrespektovanější v Evropě?

Jak říkám, nejsem soudce. Ale vy, pane premiére, jste v této zemi dostal nejdříve občanství, pak jste tady nabyt ohromné jmění, stal jste se dokonce premiérem. Byl by důkaz minimálně vděčnosti, kdybyste teď odstoupil a nebyl zátěž pro naši diplomacii, nebyl břímě celé České republiky a tou ostudou v celé Evropě a po celém světě. Vy netušíte, jak o nás mluví.

Ano, vy jste tady uvedl, kolik zahraničních politiků se s vámi stýká, zdraví vás, zvou vás. Já jsem byl příliš dlouho v zahraniční politice, abych nevěděl, že bohužel zahraniční politika má mnoho podobností s nejstarším řemeslem, co existuje. A jeden důkaz toho je, že jak v tomto řemesle, tak v zahraniční politice si nemůžeme vybrat partnera, s kterým mluvíme. Musíme někdy, i mně se to stalo, že jsem mluvil, jednal s lidmi, o jejichž kvalifikaci bych raději nemluvil, o kterých jsem věděl, že mají krev na rukou. To se každému ministru zahraničí projevuje, stále. Jako důkaz, že jste všude respektován, nebo že to neškodí České republice, je z tohoto prostého důvodu chybný.

Ještě jednou. Prosím vás, pane premiére, osvobod'te tuto zemi a odstupte. Děkuji mnohokrát. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám k vystoupení dalšího poslance a je to poslanec Vít Rakušan. Jenom upozorňuji, že podle plánu, dohody, by měla být ve 13 hodin přestávka. Nebudu vás přerušovat, jenom na to upozorňuji. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Pane předsedající, paní ministryně, páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové. Děkuji vám za udělené slovo.

Už když jsme se tady dvakrát scházeli kvůli tomu, abychom první a druhé vládě Andreje Babiše vyjadřovali nebo nevyjadřovali svou důvěru, jsem se zamýšlel nad tím, co to slovo důvěra znamená. Jde především o to, že když ve chvíli, když někomu důvěřujeme, vyjadřujeme mu svou důvěru, tak v té chvíli na něj spoléháme. V té chvíli od něj máme nějaká očekávání a máme na takového člověka samozřejmě i své nároky. Chceme, aby to byl člověk s morální integritou, chceme, aby to byl člověk nějakých morálních zásad, chceme, aby to byl člověk, jehož slovo platí, jehož slovo neprochází neustálou změnou a významy

jeho slov a vět se nikam neposouvají. V tomto kontextu musím říct, že se nic nemění na tom, že Andrej Babiš jako premiér vlády České republiky tyto podmínky jednoznačně nesplňuje.

Je potřeba si uvědomit kontext celé naší dnešní debaty. Mnohokrát jsme slyšeli, že bychom v té naší slovutné Sněmovně měli hovořit o vážných věcech, měli bychom řešit problémy, a v podstatě nám bylo naznačováno, že opozice snad jako by zdržovala tím, že se snaží vládě České republiky dnes vyjádřit nedůvěru, že tady vedeme zbytečné diskuse. Ono to tak není. A především je potřeba si uvědomit, kdo toto herní pole nalinkoval, kdo postavil mantinely současné politické situaci. A tady je odpověď jednoznačná. Jsou to všechny strany a hnutí, které vyslovily existující vládě v České republice svou důvěru. Jsou to strany a hnutí, které se jednoduše smířily s tím, že máme premiéra s významným osobním problémem, premiéra s trestním stíháním, premiéra, u kterého zásadním způsobem hrozí při výkonu jeho mandátu střet zájmů.

Slyšeli jsme z vystoupení koaličních politiků jednu větu, proč opět hovoříme o důvěře vládě, když se vlastně za tu dobu nic nezměnilo. Vy máte velkou pravdu. Ono se od té doby nic nezměnilo. A proto dnes opět hovoříme o nedůvěře vládě České republiky, protože ten problém, který tady byl, tak tady je stále, ten problém přetrvává, na ten problém se pouze nabalují nejrůznější další vrstvy, které občas působí jako z nějakého dobrodružného kriminálního filmu. Ale ten problém tady vytváří jedna konkrétní osoba, kterou je premiér vlády České republiky se svým osobním problémem, který zatěžuje celou naši společnost.

Rovněž jsme z úst vládních představitelů slyšeli, že dochází k dělení společnosti, k hloubení příkopů. A já si troufám říci, že nikdo za těch 29 let od sametové revoluce nevykopal v naší společnosti hlubší příkop, který by dělil jednotlivé společenské vrstvy, než právě premiér, který má problém trestního stíhání. Naše společnost je rozdělená a prorůstá jí zhoubná choroba, která mění normy, která mění způsoby chování a uvažování, která mění uvažování lidí, kteří jsou ochotni se smířit s tím, že trestní stíhání u premiéra prostě není problém, něco, co by ještě nedávno bylo nepřijatelné. A ta zhoubná choroba každému, koho potká, říká: já nikdy, nikdy neodejdu. Ale přesto ten, který je postižen zhoubnou chorobou, se s ní snaží bojovat a snaží se s ní bojovat všemi legitimními prostředky, které existují. A o to se dnes pokoušíme i my jako opoziční poslanci. A i kdyby nám tento boj nevyšel, tak ten souboj s tou zhoubnou chorobou jako u pacientů, kteří ji mají, se prostě vzdát nemůže nikdy.

My tady dnes nemluvíme, a myslím, že ta celá debata je toho důkazem, o zdravotním stavu premiéra vlády České republiky. My tady mluvíme o něčem úplně jiném. My tady mluvíme o zdravotním stavu České republiky. My tady mluvíme o tom, že naše společnost je nemocná, a aby se mohla uzdravit, tak musí si tu nemoc uvědomit i ten, kdo ji způsobil, a tím člověkem je premiér vlády České republiky, pan Andrej Babiš. Vždyť ten jeho problém má konkrétní konsekvence a dopady do fungování naší společnosti.

Chtěl jsem hovořit, ale už o tom hovořil pan předřečník Karel Schwarzenberg, o tom, že pověst České republiky pro každého, kdo umí číst zahraniční tisk, je opravdu výrazně touto kauzou dotčena. Samozřejmě že se o to zajímají zahraniční média a samozřejmě jsou naší kauzy plná.

Ty konsekvence a dopady se ale projevují i v něčem jiném. Všimli jsme si mnoha změn v orgánech, které mají na starost bezpečnost České republiky. Třeba se během toho posledního půlroku vybralo pár skvělých odborníků, třeba skutečně prošli rovným výběrovým řízením a třeba svou funkci budou opravdu zastávat skvěle. Ale na nich v této chvíli leží ten polibek smrti toho, že nastupují do svých funkcí v době, kdy budou automaticky podezříváni částí společnosti z toho, že přicházejí na zakázku a jsou splnit něčí poptávku.

Dámy a pánové, myslím si, že je na čase se dívat do budoucnosti naší země a opravdu se vrátit k debatě o řadě problémů. Naše země jich má mnoho a jejich řešení je velmi aktuální. Ale není možné tak činit ve chvíli, kdy je společnost rozdělena, kdy je společenská atmosféra asi nejhorší, jaká za 29 let byla. A ještě jednou si řekněme, co je dřev a absolutní základ toho

problému, který se nedá nijak relativizovat. Základem tohoto problému je a vždycky bude trestní kauza premiéra České republiky, který je v jednoznačném střetu zájmů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já jsem nyní zaznamenal novou dohodu poslaneckých klubů, a to že vynecháme polední pauzu a pojedeme tedy v projednávání dnešního bodu pořadu schůze kontinuálně. Takže pauza tím pádem nebude a postupně vyzvu další přihlášené do obecné rozpravy. Jako dalšího vyzývám pana poslance Mariana Jurečku a připraví se poslanec Jan Lipavský. Takže pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, kolegové, členové vlády, vážení hosté, prosím pěkně, než začnu se svým příspěvkem, ve kterém mám i konkrétní, myslím si, regulérní dotazy na pana premiéra a ministra vnitra, tak já dovolím dát procedurální návrh, abychom toto jednání přerušili do doby přítomnosti pana premiéra a pana ministra vnitra. Nezlobte se na mě, ale pokud chceme tu diskusi vést seriózně, tak bez toho, aby tito lidé tady byli a poslouchali tyto věci a byli schopni na ně odpovědět, tak si myslím, že to nemá úplně smysl. Takže dovolím si tento návrh teď přednést.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady procedurální návrh. Takže já vás svolám, budeme o něm hlasovat neprodleně. Ještě jednou zagonguji, máme tady procedurální návrh na přerušení projednávání programu schůze do přítomnosti pana premiéra Andreje Babiše a ministra vnitra Jana Hamáčka. Ano, máme žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. (Odmlka, znovu gonguje.) Dám trošku nadstandardnější prostor, aby se poslanci dostavili, jelikož tuším, že někdo mohl být na obědě, protože jedeme bez polední pauzy. (Vyčkává se na příchod dalších poslanců.)

Tak já tedy dám hlasovat, protože sice pan premiér přiběhl, ale pan ministr vnitra se nedostavil. Váš návrh je tedy hlasovatelný.

Takže já zopakuji, budeme hlasovat o tom, že je tady návrh na přerušení jednání do přítomnosti pana premiéra a pana ministra vnitra.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku.

Hlasování pořadové číslo 2: přihlášeno 141 poslanců, pro 71, proti 62. Návrh byl přijat. Přerušuji tedy jednání do přítomnosti ministra vnitra Jana Hamáčka.

Tak já jsem jenom dostal teď informaci, že paní ministryně Schillerová zavolala panu ministroví. Pan ministr již jde z kanceláře. Takže abychom měli nějaký časový horizont, budeme asi pokračovat během krátké doby.

(Jednání přerušeno od 13.02 do 13.04 hodin.)

Máme tady pana ministra Jana Hamáčka, takže zahájíme v pokračování přerušného bodu. Má zájem vystoupit pan premiér krátce. Tak prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já bych chtěl požádat ctěnou Sněmovnu, jestli můžu opustit Sněmovnu od 13.15 do 13.45 hodin, abych se rozloučil s estonským premiérem. Tak si myslím, že tu půlhodinu byste mohli přežít beze mě. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan premiér a nyní – ale vy jste ukončil svoje vystoupení. Pardon... (Poslanec Jurečka se před řečnickým pultíkem hlásí

o slovo, mimo mikrofon se domlouvá s předsedajícím.) O vašem návrhu se hlasovalo, nicméně, no dobře. Já vám dám prostor, dobře. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já myslím, že to bylo i minule při jednání a bylo mně umožněno pokračovat v mém projevu dále. Já děkuji za to, že tady je pan premiér i pan ministr vnitra. Prosím pěkně já totiž chci jednat reagovat na to, co tady z jejich úst zaznělo, a pak mám i regulérní faktické otázky, na které bych byl rád, kdyby i poté, co se pan premiér vrátí, až se rozloučí s estonským premiérem, kdyby pokud možno na ně odpověděl.

My se tady scházíme v atmosféře, která by tady vůbec nemusela být, kdyby nejenom nebylo toho příběhu, ale kdyby i ta komunikace ze strany pana premiéra od začátku byla jiná. Máme zde v minulosti vzory, kdy tady byly také obvinění politici i členové vlád, ale nepamatuji si, že by Jiří Čunek nebo exministryně a dnešní eurokomisařka Jourová komunikovali v takové vyhrocené rétorice vůči novinářům, vůči těm, kteří kladou otázky, a to je stejné i třeba v případě také trestně stíhaného hejtmana Martina Půty. Kdyby od začátku tady byl férový otevřený přístup – budu komunikovat, poskytnu všechny argumenty věcné, cítím se neviný – tak si myslím, že ta diskuse by se nikdy nevyhrotila do té dnešní podoby, ve které ji dnes bohužel máme.

Bylo tady hodně řečeno o tom, že tady je atmosféra, která přináší občanům této země ekonomický profit, že se daří dobře, že vláda díky tomu může říkat, že dobře funguje. Já bych byl velice rád, kdybychom tady také žili ve společnosti a v České republice, kdy nejsou jenom hlavními ukazateli kvality života naší společnosti a lidí jen ekonomické ukazatele, míra nezaměstnanosti či zvyšování důchodů a podobně. Protože všechny tyto kroky by chtěla dělat jakákoliv rozumná vláda, kdyby na to měla dostatek prostředků a nebyly tyto věci dluhem pro budoucnost. Nicméně také je důležité budovat určitou politickou kulturu ve společnosti, protože i politici jsou určitými vzory a definují určité standardy, které prostě budou v budoucnu také vytvářet tu laťku, kterou stále bohužel v posledních dnech a týdnech snižujeme.

Nicméně já si dovoluji se teď vrátit k těm otázkám faktickým, protože já se celou dobu snažím v té diskusi, která už tady běží přes dva a půl roku, se držet těch faktů. Kromě příběhu Čapího hnízda, kdy jsme slyšeli několik verzí příběhu o otázce, kdo tehdy vlastnil Čapí hnízdo a podobně, tak samozřejmě tyto věci jsou předmětem vyšetřování. Já to nechci komentovat, ale už tehdy to začalo budit určité rozpaky, jestli to, co vždy tady v této Sněmovně zaznívalo z úst ministra financí, bylo pravdou a jestli tomu můžeme věřit. Nicméně já mám teď ty skutečné otázky na oba pány, které jsem zmiňoval, a sice jestli Andrej Babiš mladší byl od okamžiku, kdy byl obviněn, na území České republiky, a když se tady na území České republiky v té době pohyboval, proč doposud za zhruba ten rok a půl nebyl vyslechnut, a jestli je možné, aby ministr vnitra či představitelé policie byli schopni říct, jakým způsobem a jak aktivně v této věci postupovali. Protože ty otázky veřejnosti jsou poměrně oprávněné, zdali opravdu za ten rok a půl bylo uděláno maximum v této věci.

Pak je tady také oprávněná otázka, když Andrej Babiš mladší napsal policii e-mail, že se cítí být unesen. Myslím, že tady média opravdu v těch zkratkách to pozměnila, a když jsem slyšel to vyjádření a četl, tak to bylo takto. Tak proč tehdy policie nekontaktovala přímo jeho, proč kontaktovala jeho matku a zároveň proč o tom nebyl zpraven dozorující státní zástupce a proč policie v rámci různých svých složek si tuto informaci nebyla schopna předat dál, proč tady jsou určité otázníky kolem tohoto postupu.

Dále by, myslím si, že nejenom mě, ale i veřejnost zajímala otázka, jak policie za ten poslední rok komunikovala se svými partnery v rámci schengenského prostoru, v rámci okolních států, jako je policie Slovenské republiky, Rakouska, ale také jak komunikovala s Interpolem, aby bylo jasné, že i v této věci komunikovat s Andrejem Babišem mladším a získat jeho výpověď udělali maximum. Protože je evidentní z těch informací, které máme, že

se na území asi i České republiky pohyboval mezi cestami na Krym, na Ukrajinu a do Švýcarska, odlétal z Vídně z schengenského prostoru, vracel se do schengenského prostoru, že policie evidentně, kdyby asi maximálně chtěla, tak by tu možnost určitě mohla dostat. A teď je otázka prověřit a vědět ta fakta, jestli to konání bylo opravdu s maximální snahou. Pak je to samozřejmě také otázka té věci, která je intimní, rodinná, soukromá, ale je bohužel vtažena do veřejného prostoru, a to je relevantnost těch odpovědí a objektivního přezkoumání zdravotního stavu.

To jsou mé konkrétní otázky, které bych byl rád, kdyby prostě zazněly, pokud nemohou zaznít dnes, aby zazněly i v příštích dnech. Protože se na ně oprávněně ptají občané České republiky a chtěli by vědět, že tady je spravedlnost prostě schopna dělat maximální kroky k tomu, aby byla vymožena, aby byla objektivní, aby platila vůči každému, ať už je to premiér, či občan České republiky.

Pane premiére, vy jste také tady říkal tři oblasti, že jsou určitými cíli. Říkal jste, že je tady cílem pád vlády. To určitě není cíl. My jsme jasně říkali, že je to především otázka objektivnosti a střetu zájmů vás v pozici premiéra. Vy jste tady zmiňoval v tom prvním bodě, kdo začal první debatu o dětech. Opravdu jsme ji nezačali my. Já se jí snažím vyhýbat. Vy jste byl první, kdo začal o nich mluvit v různých souvislostech.

Nikdo z nás z opozice nemluvil o tom, jestli jsou vaše děti, nebo váš syn a pan Protopopov agenti. To jste tady použil dnes vy. My jsme tady opravdu tuto otázku nevznášeli. Otázka, jestli to byl únos, kterou jste tady položil také vy, že se na to ptáme. Já tady zmiňuji tu faktickou věc, kdy je třeba jenom prověřit, jakým způsobem policie tehdy to podezření a to, že se váš syn cítí být unesen, prověřovala.

Hodně jste tady mluvil o tom, jak tato vláda a vy osobně jste pracovitý. Já opravdu respektuji a tady oceňuji vaše nasazení v rámci zahraniční politiky. Myslím si, že komunikovat, jezdit hovořit je správné. Samozřejmě pokud jsou v tom výsledky. To je potřeba pochválit. Ale byl bych nerad, aby to vyznělo v duchu, že předchozí vlády tady nikdy dobře nepracovaly. Já si myslím, že i naše koaliční vláda, které jsme byli součástí my tři koaliční strany, že také pracovala dobře. Že také premiér i její členové vlády se snažili komunikovat se zahraničními partnery a mnoho dobrého pozitivního se také podařilo prosadit. Měl jsem pocit, jako kdyby třeba premiér Klaus či premiér Zeman skoro ani nekomunikovali se svými protějšky v zahraničí, že tady nebyli američtí prezidenti či ruský prezident v minulosti. Myslím, že i oni měli velké úspěchy v zahraniční diplomacii. A ty je potřeba také vzpomenout, abychom byli korektní v té diskuzi.

Vy jste tady zmiňoval to, že my nemáme žádný program, že my máme pouze program antibabiš. Prosím pěkně, není to pravda. Myslím si, že třeba v oblasti zahraniční politiky zrovna hnutí ANO se v této Sněmovně opírá o opoziční politické strany například v podobě prosazení vojenských bezpečnostních misí v zahraničí.

My jsme tady v posledních měsících navrhovali velice pozitivní dopady pro občany České republiky. Protože říct jenom, že tady budeme podporovat snížení jízdného, že je to úžasná věc, která obyvatelům pomůže, no, nepochybně ano, ale jsou tady i palčivější témata. Před třemi měsíci, kdy se tady jednalo o zvýšení důchodů, které jsme taky jako KDU-ČSL podpořili, jsme navrhovali úpravu vdovských důchodů. Navrhovali jsme zvýšení důchodů pro ženy. Pro maminky podle dětí, aby se 500 korun měsíčně přidalo maminkám, které vychovaly dítě, za každé dítě. Vaši poslanci a vaše koalice toto odmítla. V situaci, kdy především ženy mají o dva a půl tisíce korun prokazatelně nižší důchody. Vy jste hovořil o tom, že jste důchodce, ale bohužel tyto podle mě také důležité systémové návrhy byly smeteny pod stůl.

Já jsem tady tento týden na rozpočtovém výboru navrhoval několik důležitých věcí, které by také významně pomohly domácnostem a občanům České republiky, a dokonce to byly věci, které máte ve svém programovém prohlášení vlády. Vy tam hovoříte o podpoře dětí přes další zvyšování slev. Já jsem tady přednesl návrh, který navrhoval zvýšení slev na první a

druhé dítě o 500 korun měsíčně a o 1 000 korun na třetí a další. Také návrh, který by odstranil dnes ten nesmyslný limit toho daňového bonusu 60 300, kdy poctivě pracující rodiče, kteří mají nízké příjmy, jsou trestáni za to, že mají víc než tři děti, protože ten bonus je zastropuje. Nebylo to přijato vašimi poslanci.

Navrhoval jsem tady návrh, který se týkal vzdělání, aby rodiny, které jsou nízkopříjmové, měly šanci, že jejich dítě získá lepší vzdělání než jejich rodiče. Česká republika podle poslední zprávy OECD v oblasti vzdělání je v této oblasti na chvostu. Jenom 22 % dětí z těchto rodin má šanci získat lepší vzdělání než jejich rodiče. Ve Finsku, o kterém jste tady mluvil, v severských státech, je ta šance větší než 50%. Tyto smysluplné návrhy, kdy jsem navrhoval zvýšení slevy na studující dítě na střední a vysoké škole o 12 000 korun ročně či o 6 000 korun ročně na středních školách, vaši poslanci také opět bohužel na rozpočtovém výboru nepodpořili. Věřím tomu, že ve druhém, respektive ve třetím čtení tu podporu tyto návrhy získají.

Je tady návrh skupiny poslanců, který navrhuje snížení DPH na dodávky tepla, protože tady hrozí v příštích měsících dramatické zdražení tepla pro 4, 2 milionů obyvatel této země. Tento návrh, který si myslím, že je prostě logickou odpovědí na nějakou situaci a nemusíme na něj pohlížet politicky, nebyl podpořen opět ze strany koaličních poslanců. Dostatečně – někteří pro to hlasovali, abych byl korektní.

Takže prosím pěkně, je tady celá řada smysluplných návrhů, které i vycházejí z vašich programových vládních priorit, které jsme tady přednesli, nemají žádnou souvislost s vaší osobou, nejsou to programové priority antibabiš, přesto bohužel nebyly podpořeny.

Vy jste tady řekl, že se řídíme rétorikou čím hůře, tím lépe pro opozici. Nemám z toho vůbec žádnou radost a nesouhlasím s vámi, že taková situace tady dnes je. My jako KDU-ČSL máme v této zemi nejvíc komunálních politiků ze všech stran, lidí, kteří se každý den střetávají ve svých obcích a městech s každodenními problémy a realitou života lidí, musí je řešit, od nefungujících kanálů až po zimní údržbu chodníků a podobně. My opravdu máme zájem, aby tato země fungovala, fungovala dobře, lidem se žilo dobře, byli v bezpečné zemi. Ale také aby tady fungovaly základní principy demokratického státu a bylo jasné, že se neútočí na média, na svobodu slova, že je tady garantováno to, že spravedlnost je opravdu spravedlností pro všechny a měří všem stejným metrem.

Takže prosím pěkně, kdyby bylo možné třeba v závěru dnešní debaty před hlasováním odpovědět na mé čtyři otázky, které jsem tady položil. Snažil jsem se i vyvrátit některé věci, o kterých jste tady vy hovořil, které nejsou pravda. My nemáme téma jenom antibabiš a já osobně jsem ho neměl nikdy. My jenom upozorňujeme na to, že jsou tady věci, které mají otazníky, a ty otazníky je potřeba v racionální diskusi argumenty vyvrátit a nemluvit a nemlžit o věcech, které faktickou rovinou s touto kauzou a s těmito problémy nesouvisují.

Děkuji mnohokrát za pozornost, děkuji za to, že jste si to vyposlechli oba členové vlády. Vážím si toho. Přeji pěkný den.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy mám jednu faktickou poznámku. Takže pan poslanec Petr Gazdík, který ovšem není přítomen, takže já jeho faktickou poznámku ruším. A nyní tedy vyzývám pana poslance Jana Lipavského a připraví se paní poslankyně Vrecionová. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych se vyjádřil k dnešnímu projednávanému bodu, tedy k vyjádření nedůvěře vládě. Své vystoupení shrnu do tří částí. V prvních dvou se budu věnovat zahraničně bezpečnostní politice této vlády a ve třetí části víceméně shrnu důvody, proč budu hlasovat pro vyjádření nedůvěře této vládě.

Pan premiér Babiš zde dnes, a říkal to i opakovaně v minulých dnech, že Česká republika je konečně vidět v zahraničí, že se setkal s mnoha významnými lidmi, jak nám roste ta prestiž. Já tomu samozřejmě rozumím, sebechvála je důležitá, ale pan premiér prosazuje v zahraniční politice především sebe a své vlastní zájmy, hraje domácí kartu migrace. A představte si, že jako premiér České republiky dostanete možnost usmířit si své dlouhodobě frustrované partnery, představte se, že vás toto řešení vlastně vůbec nic nestojí ani vás k ničemu nezaváže. No a pokud jste racionálně smýšlející člověk, tak nejspíš po takové nabídce skočíte. Pokud jste Andrej Babiš, s velkou pompou ji odmítnete.

Česko, které dlouhodobě odmítá jakoukoliv spolupráci v oblasti řešení migrační krize, dostalo poměrně jedinečnou příležitost vyjít vstříc našim zahraničním partnerům, ukázat gesto. Mohli jsme se připojit, nebo můžeme se stále připojit ke globálnímu paktu o migraci. Je důležité zdůraznit, že se jedná o deklaratorní, symbolický dokument, který Českou republiku k ničemu nezavazuje a je z právního hlediska nevymahatelný. Nezakládá žádné právo na migraci nebo imigraci, nelegalizuje ji snad, nezavádí kvóty, to jsou všechno ty pomluvy, které se zde šíří. Nicméně pracuje se stávajícím stavem a respektuje svrchovanost signatářských zemí. A šlo by skutečně o symbolické gesto, které s sebou nenese žádné finanční ani politické náklady, a ta symbolika je důležitá, protože se jedná o historicky první dokument, který zasazuje imigraci do globálního rámce. Řeší to jako světový problém. A samozřejmě ukazuje naši jednotu řešení otázek, řešení krizí a zároveň uklidňuje znepokojené africké země a demonstrovuje naše odhodlání k jakési další spolupráci.

Andrej Babiš toto však, toto nutné gesto, toto velmi dobré gesto odmítl. A tím se opět ocitáme v uražené menšinové opozici společně s Rakouskem, Maďarskem i se Spojenými státy, možná s Polskem, tedy v jakémsi klubu zemí, které jsou ovládnuty populisty. A paradoxně bývalý ministr, nyní vicepremiér vlády a ministr vnitra ještě v září říkal, že sjednaný text této smlouvy odpovídá tomu, co naše země prosazuje. Takže co způsobilo tu změnu? No, je to snaha ANO zalíbit se elektorátu levicových a pravicových radikálních stran. ANO a SPD. Bohužel, je mi to líto.

No a globální problém si žádá globální řešení. Samozřejmě je potřeba zefektivnit návratovou politiku, posílit spolupráci s těmi zeměmi, africkými především, v našem případě, jiné země mají jiné zdroje, směry. Takže to rozhodnutí je nejen populistické, ale také nelogické. A je v přímém rozporu s dlouhodobou politikou obou vlád, kterých byl Andrej Babiš do této doby součástí. Tak já doufám, že si pan premiér svoji chybu uvědomí, má ještě šanci to napravit.

Problémem nicméně je, že pan premiér prosazuje politiku, která je velmi unilaterální. On neprosazuje politiku, která by sjednocovala Evropu, která by vedla k silné Severoatlantické alianci, například. Takže jsme svědky prohlášení typu zrušit Frontex nebo snížit mu financování. Pak to bere zpátky, protože pochopil, že to asi nebylo úplně rozumné to říci. Byli jsme svědky té operní diplomacie, kde si může udělat selfičko s některými světovými lídry. Já mu to samozřejmě přeji, ale pak jsme svědky trapasu, kdy dáváme do Itálie sochu, která je v majetku státu, ještě památkově chráněná. Řada jeho vyjádření k Evropské unii vedla k tomu, že víceméně vyštípával velkého profesionála pana Chmelaře z pozice státního tajemníka. A pak jsme svědky prohlášení, že si vyjel do Ruska. Ale Krym není Rusko! Krym je Ukrajina. Krym je Ukrajina okupovaná Ruskem. To je vždy potřeba neustále zdůrazňovat. Toto se nezměnilo. A pak to jsou ty různé iniciativy, posílat drony do Středomoří nebo hysterická podpora Maďarska. Podle mého názoru toto není sebevědomá zahraniční politika. Taková, která by kultivovala Evropskou unii a mezinárodní prostředí, které Česká republika potřebuje k tomu, aby obstála ve světě, abychom zůstali jako demokratický a svobodný stát.

Co se týče obrany, tak já kvituji, že po čtyřech a půl letech hnutí ANO konečně nominovalo na post ministra obrany člověka, který je nejen kompetentní, ale nejede jenom tu mediální linku, ale snad odvádí i nějakou práci. Nicméně se musím ptát, co dělá vláda České

republiky jako celek pro obranu České republiky. Co dělá jako celek? Ten kontext je takový, že jsme součástí hybridní války, neustálého kybernetického konfliktu, jsme pod útokem dezinformačních kampaní. Připomínám novičok, neustále, to se stále nedořešilo, tato kauza. To je nedořešené. A jsme pod vlivem různých vlivových operací ze zahraničí, především z Ruska a Číny. A jak na to reaguje naše vláda? Nárůst rozpočtu na kybernetickou bezpečnost není relevantní. Jednotlivé instituce nemají dostatek finančních prostředků, aby ten problém mohly řešit. To je odpovědnost vlády, ta to měla navrhnout do rozpočtu. Nestalo se tak.

Když se podíváme, jakým způsobem bylo zaváděno GDPR, mohli jsme zde v Parlamentu přijmout některé pozměňovací návrhy, které by to výrazně zjednodušily. Nestalo se tak. Zbytečný zmatek. Ministerstvo zahraničních věcí má vyhackované emaily od Číňanů a od Rusů! Co dělá vláda? Nevíme. Pravděpodobně nic, anebo nám to zatím neřekla. Místo toho se dozvídáme, že na státní návštěvě prezidenta v Číně PPF podepisuje nějakou smlouvu s Huawei. S Huawei, který v jiných civilizovaných zemích, např. v Austrálii, je na hranici toho, aby byl zákaz používání těchto zařízení. Z velmi dobrých bezpečnostních důvodů.

A klíčovým prvkem v době informační války je vzdělaná společnost. Problém je, že pan Andrej Babiš nepotřebuje myslící občany, potřebuje ovce. Takže občanské vzdělávání bylo vykucháno, protože v zájmu holdingu není vést studenty k samostatnosti, kritickému myšlení a zodpovědného občanství.

To je vše realita, které jsme byli za tyto tři měsíce svědky. Dále jsme byli svědky toho, že se vláda pokusila zrušit etickou komisí oceňující protikomunistický odboj, to se naštěstí nestalo. Vidíme, jakým způsobem vládní strany obstruují registr smluv. Možná proto, že se bojí toho, jaké ČEZ nadělal ztráty v Bulharsku. Vidíme, jakým způsobem se politická scéna postavila k platům politiků. Museli jsme svolat mimořádnou schůzi, abychom tento návrh sice vlády minulé prosadili, ale jde to i za touto vládou, koneckonců.

No a jsme svědky jakési prapodivné anabáze s tendrem na stavbu jaderné energie, nových jaderných zdrojů. Usnesení vlády, které dalo Ministerstvu průmyslu a obchodu nějaké úkoly, bylo tedy prodlouženo, takže my vlastně nevíme, v jakém je to stavu, a maximálně máme vyjádření pana premiéra nebo paní ministryně. Nicméně není tedy jasné, jestli to jádro potřebujeme, nebo ne. Víceméně pořád není jasné, kdo to bude platit. A tím pádem není ani jasné, jestli nás vláda náhodou pod tlakem prezidenta nezaprodá na 70 let nějakému nedemokratickému režimu. Protože to je zakázka za 200 miliard, minimálně, na 70 let.

Takže abych to shrnul. Vláda Andreje Babiše je vláda střetu zájmů. Střet zájmů má druhý nejbohatší Čech a premiér v jedné osobě. Střet zájmů má ministr zahraničí, který si chová svého šéfa na dohodu o pracovní činnosti na ministerstvu, eurobrigádníka pana Pocheho. Právní stát trpí, ale moc neznamená nedotknutelnost. Proto budu hlasovat pro nedůvěru této vládě, protože věřím v demokracii a protože tato vláda porušuje své vlastní programové prohlášení.

Zaznělo zde, že se jedná o puč Palermo. Nejedná se o puč Palermo. Jedná se o puč Agrofert. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Vrecionovou a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji za slovo. Pěkné začínající odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Dovolte mi, abych i já zdůvodnila, proč dnes budu hlasovat pro vyslovení nedůvěry vládě Andreje Babiše. Nebudu dále veřejný prostor zamořovat dalšími spekulacemi o rodinné situaci a vztazích pana premiéra ani o zdravotním stavu jeho rodinných příslušníků. To mi ani nepřísluší. Nechci ani detailně rozebírat kroky současné levicové vlády, s nimiž hluboce

nesouhlasím. Velmi mi vadí populistické činy vlády, ale chápu, že volby vyhrálo dnes čistě levicové hnutí ANO. Toto dnešní jednání o důvěře, resp. nedůvěře vládě beru však především jako hlasování o nedůvěře v jednu osobu. V premiéra země Andreje Babiše. Beru toto hlasování jako hlasování o tom, zda v čele země má stát člověk zatížený podivnou historií, členstvím v KSC, pletkami s StB, podivnými podnikatelskými vazbami a aktivitami, snahami o ovlivňování médií, snahami o ovlivňování nezávislého vyšetřování dotačního podvodu.

Kauza posledních dnů totiž není o zdravotním stavu jednotlivých členů rodiny pana premiéra, přestože ji tam chce nasměřovat sám pan premiér, aby si mohl hrát na chudinku a odvrátil tak pozornost od podstatných věcí. Ostatně dnes ráno nám to předvedl. Není ani o médiích. Dokonce zatím není ani o tom, že druhý nejbohatší člověk země, který je toho času i premiérem, posílá svého údajně těžce nemocného syna na zotavenou na Ruskem okupované území Ukrajiny. Toto bych chtěla zdůraznit: Pan premiér opakuje, že byl v Rusku. Nebyl v Rusku. Byl na Ruskem okupovaném území Ukrajiny.

Ti, kteří dnes budou hlasovat proti nedůvěře této vládě, a tím podrží ve funkci zcela nedůvěryhodného muže, by měli mít na mysli, že těch kostlivců ve skříni premiéra může být mnohem více, než se nyní zdá. A jednou budou i oni zodpovědní za to, že premiérem země byl Andrej Babiš, člověk, který si hrál na Mirka Dušína, ve skutečnost je to ale Lord Voldemort české politiky.

Pro mě osobně je kauza posledních dní pokračováním debaty o tom, zda v čele země může stát policií obviněný premiér. Člověk, který je nyní navíc v podezření nejenom ze spoluorganizování dotačního podvodu, ale i z toho, že se pokouší mařit vyšetřování tím, že udržoval z dosahu vyšetřovacích orgánů spoluobviněného v kauze Čapí hnízdo, Andreje Babiše mladšího. Pokud je mi totiž známo, Andrej Babiš mladší i jeho údajný opatrovník z Ruska Petr Protopopov přiznali, že Andreje Babiše mladšího uklízeli z České republiky vždy, když se kauza znovu rozvířila.

Vyšetřování Čapího hnízda se neúměrně táhne. Již minulý rok pražská státní zástupkyně Lenka Bradáčová v tiskové zprávě připustila – nyní cituji: Je však zároveň nutno konstatovat, že délka dosavadního řízení je jen hraničně akceptovatelná. Jde nepochybně o trestní věc, komplikovanou a rozsáhlou, když současně lze zaznamenat procesní neochotu k součinnosti ze stran některých privátních subjektů, která zpomaluje postup řízení. Dozorující státní zástupce Jaroslav Šaroch dokonce připustil, že zvažuje rozdělení kauzy, protože se stále nepodařilo vyslechnout všechny obviněné.

Když už pominu stíhání z dotačního podvodu, tak i tato zdržovací taktika samotná by měla být důvodem k tomu, aby premiér rezignoval. Jak mají občané důvěřovat policii a soudům, když existují pochybnosti v případě samotného premiéra? Jak má být premiér vzorem pro občany země, když je podezřelý z dotačního podvodu a maření vyšetřování? Jak můžeme chtít po občanech, aby respektovali právní stát, když jim sám premiér nejde příkladem?

Pan premiér dluží nám, ale především samozřejmě veřejnosti řadu vysvětlení. Například na to, proč britská banka HSBC, která financovala i stavbu centrály Agrofertu v Praze Chodově, poskytla farmě Čapí hnízdo celkem tři úvěry. Protože měla po celou dobu za to, že za farmou Čapí hnízdo stál Babiš a koncern Agrofert. Proč pan premiér navštěvoval a kontroloval stavbu Čapího hnízda v době, kdy s ním údajně neměl nic společného? Proč byl držitelem domény capihnizdo.cz již od prosince 2007 Agrofert? Proč celý proces získání dotace pro Čapí hnízdo řešili lidé spjatí s Agrofertem? Těch otázek je samozřejmě mnohem více a lidé se na to ptají. A to je ten největší problém. Premiér je obviněný, nad vyšetřováním jeho kauzy je řada otazníků. Je evidentní, že lidé a firmy napojení na pana premiéra zdržují vyšetřování. Premiér však nevidí důvod k tomu, aby do doby vyšetření případu rezignoval.

Důvod pro konec Andreje Babiše nevidí ani komunisté. Pan premiér je dokonce přišel osobně navštívit a evidentně na jejich společném jednání vládla soudružská dobrá nálada. Inu,

jak se říká, stará láska nerezaví. A sociální demokraté? Ve středu nám sociální demokraté řekli, že jim sice problémy pana premiéra trochu vadí, ale vlastně ne zas tolik. No, aspoň víme, kdo je kdo.

Já jsem původně chtěla své vystoupení zakončit slovy pana dnes současného ministra Jana Hamáčka z toho jeho textu "Pane Babiši, ukončete tuto trapnost" z roku 2017. Ale náš pan předseda klubu mě předběhl, já mu odpouštím. Nicméně protože ten text je opravdu velmi dobrý, tak mi dovoluňte pouze krátkou citaci: Nejsme v banánové republice a politici musí být připraveni převzít politickou odpovědnost. Podezření jsou tak závažná, že jakýkoli jiný politik by už dávno složil funkci. Nikdo pana Babiše nevyhání z politiky. Ať využije čas k vyvrácení veškerých pochybností a pak ať jde žádat o důvěru voličů. Proto znovu opakují, pane Babiši, odejděte, pomůžete tak nejen České republice, ale i sobě. Každým dnem své agónie situaci jenom zhoršujete. Tato země si zaslouží stabilitu, ekonomický růst, občané si zaslouží politiky, kteří jim do očí nelžou. – Co vy na to, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího?

Děkuji za slovo. (Potlesk z řad ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Dobré odpoledne všem a nyní prosím do rozpravy pana poslance Ferjenčíka. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, odhlédněme nyní od podezření z maření vyšetřování, kterému čelí pan premiér v kauze dotačního podvodu, do kterého zatáhl i svoje vlastní děti, čímž je vystavil teď bohužel té velmi nepříjemné osobní situaci, nicméně to bylo jeho rozhodnutí je do toho zatáhnout a je to i jeho odpovědnost. Nicméně o tom já mluvit nechci. Já budu mluvit především o tom, co tato vláda dělá a především nedělá v ekonomické oblasti.

Když se podíváme na rozpočtovou politiku vlády, tak navzdory velmi dobré ekonomické situaci země navrhuje deficitní státní rozpočet, nezvládá realizovat investice, těch investic se realizuje o desítky procent méně, než je ve státním rozpočtu plánováno, a můžeme jenom doufat, že se ta situace aspoň o něco zlepší, ale už nyní je jasné, že ty původní sliby se rok od roku odkládají dál a dál do budoucnosti. Stejně tak vláda neřeší úspory chodu státního aparátu. Nevidíme žádný plán na to, jak zredukovat některé byrokratické agendy, jak slučovat práci úředníků do efektivnějších celků v případě, že dělají to samé např. napříč ministerstvy. Ministerstvo práce a sociálních věcí vybírá peníze na sociální pojištění, daňová správa vybírá daně a ti lidé dělají fakticky to samé, občané vyplňují stále stejné formuláře dvakrát a žádná úspora ani plán na ni tady nenastaly. Stejně tak vláda neřeší problém nedostatku odborníků, např. na Ministerstvu spravedlnosti jsou desítky neobsazených míst pro kvalifikované lidi právě proto, že stát jim nenabízí adekvátní hodnocení vůči jejich kvalifikaci. Stát není schopný získat aťžáky, právníky, projektové manažery, lidi, kteří jsou potřeba na to, aby se nějaké věci posunuly dopředu, a v důsledku toho se nakonec spousta agend outsourcuje na externí dodavatele, kteří to dělají daleko dražší, než by to mohli dělat zaměstnanci státu, přestože by byli adekvátně zaplacení a měli by lepší platy, než jim stát nyní nabízí.

Výběr daní – to je vlajková loď premiéra Andreje Babiše. Ale když se podíváme na ta čísla, tak ukazují, že ten výhled není zdaleka tak dobrý, jak pan premiér předstírá do médií. Když porovnáme plnění státního rozpočtu za první pololetí roku 2017 a první pololetí roku 2018, současný stav vykazuje horší čísla jak v oblasti DPH, tak v oblasti daní z příjmů právnických osob. Procentuálně klesá naplněnost rozpočtu oproti plánu ve srovnání s minulým rokem. Co je ještě více alarmující, že v oblasti daně z příjmů právnických osob dochází i k poklesu v číslech absolutních. Za první pololetí roku 2018 vybrala Česká republika na daních téměř o miliardu méně od právnických osob než za stejné období předchozího roku. Zatímco vláda rozjela daňový kombajn na živnostníky, tlačí další vlny

EET, máme tady zajišťovací příkazy a spoustu represivních opatření, kontrolní hlášení, tak zjevně velké firmy daňové povinnosti unikají a vláda není schopna vybrat od největších korporací ani tolik daní jako v minulém roce.

ANO hodně mluví o stabilním daňovém prostředí, předvídatelnosti, o státu vstřícném pro podnikatele. Podívejme se, jak to probíhá v praxi. Máme tady novelu daňových zákonů, daňový balíček, tisk 206, a ten se nepodařilo schválit tak, aby vstoupil v účinnost k 1. lednu. Je to vina poslanců ANO, kteří si odhlasovali předčasné prázdniny, abych vám odpovídal, paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, místo toho, aby se tímto zákonem zabývali včas, aby se stihl schválit. To je to vaše pověstné heslo, že makáte. Radši jste odjeli na prázdniny a podnikatele jste nechali na holičkách. V červenci skončila schůze Poslanecké sněmovny o dva dny dříve a tento zákon se kvůli tomu nestihl projednat, protože jste chtěli jet na prázdniny. (Poslanec Hájek nesouhlasí.) Odpovídám tady lidem ze sálu.

Další zásadní ekonomický problém této země, který vláda absolutně neřeší, je odliv zisků z této země. Ten dosahuje podle údajů Českého statistického úřadu za rok 2017 více než 8 % hrubého domácího produktu, podle různých metodik se to pohybuje mezi 300 a 400 mld. korun ročně, a reálně je to v tuto chvíli největší balvan na noze naší ekonomiky, který prakticky znemožňuje, abychom ten Západ někdy dohnali. Já bych čekal, že vláda v takové situaci udělá nějakou pracovní skupinu a začne vytvářet plán a soubor opatření, jak tuto situaci řešit, například jak zvýhodnit reinvestice, jak bránit odlivu peněz do daňových rájů, jak podpořit kontrolu výběru daní u největších korporací, jak na evropské úrovni spolupracovat, aby byl Facebook a Google adekvátně daněn. Místo toho se neděje vůbec nic, naopak často opatření na úrovni Evropské unie Česká republika bojkotuje. To je zcela zásadní problém naší ekonomiky, který vláda absolutně neřeší.

Andrej Babiš se často chlubí, že zažíváme čas bezprecedentní prosperity. Ano, je to tak. Nicméně podíl vlády na tom je spíše na úrovni "kdo nic nedělá, nic nezkaží". Tím, že vláda toho v ekonomické oblasti mnoho neudělala, zajistila určitou relativní stabilitu, například u daní, což samozřejmě podnikatelskému sektoru do určité míry pomáhá. Problém ale je, že v celé řadě oblastí zaostáváme. Zaostáváme v oblasti vzdělávání, kde třeba u učňovských oborů je situace tristní. A místo toho, aby vláda řešila problémy kvality těch škol, perspektivy jejich studentů, tak řeší to, že se omezí místa na školách jiných, o které je větší zájem. Zaostáváme v oblasti infrastruktury. Stavba vysokorychlostní železnice je v nedohlednu. Dobudování dálniční sítě slibuje ministr Ťok za dvanáct let, to už tady určitě vládnout nebude. Stejně tak úroveň veřejné správy je v tuhle chvíli jedna z největších brzd růstu ekonomiky České republiky. A opět žádné světlo na konci tunelu není v dohledu. Státní správa je stále stejně zkorumpovaná a vláda nedělá žádné kroky pro to, aby se situace zlepšila. A to jsou i ty věcné důvody, proč tato vláda moji důvěru nedostane.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní prosím pana poslance Blažka Pavla.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já vlastně využiju příležitost u tohoto bodu, abych se vyjádřil k některým aspektům, na které jsem upozorňoval několikrát. A teď došlo pouze k tomu, že pan předseda vlády Babiš a hnutí ANO sklízí plody toho, co nechci říct úplně, že kdysi zasévali, ale minimálně tomu nebránili.

Ono to spočívá například v tom, a to je asi to základní, co jsem chtěl říci, že když vstupovalo hnutí ANO do politiky, tak si pamatuju, jak třeba u nás na jižní Moravě byl pan Stropnický a kolem toho bylo heslo, které znělo "rovná práva pro všechny". No, proti tomu nelze nic mít. Ale ta rovná práva pro všechny, to není pouze o tom, že schválíme nějaké

zákony a budeme nějak regulovat stát, ale to je také o tom, abychom měli stejný přístup ke stejným věcem, které se odehrávají.

A tady jsem u jádra věci. V minulosti jsem tady několikrát, a uvedu příklady, upozorňoval nejenom já, ale myslím, že hodně já, na to, která se v mediálním prostoru zneužívají některé věci například z policejních spisů. A co udělal pan dnešní předseda vlády Babiš proti tomu, aby to nebylo? Nejenom že nic, on to dokonce rád citovával. Dnes si hrozně stěžuje na různé praktiky, které jsou v médiích, ale musíme si přiznat, a prosím, aby si to přiznalo i hnutí ANO, jak velmi často to proti svým odpůrcům používalo, četly se tady různé články od různých lidí proti někomu, existovaly různé složky, ale dokonce se opravdu podporovalo vynášení z policejních spisů a ty se tady citovaly.

Pan předseda Babiš se totiž řídí, je to taková zvláštní věc, takovým zvláštním způsobem myšlení, když se něco děje proti někomu a není to shodou okolností hnutí ANO, tak je to vždycky pravda, vždycky je to dobře a odhalují se darebáci, kmotří – a teď si doplňte, co chcete. Cokoliv se ale napíše proti panu Babišovi, tak je vždycky určité nepravda, je to vždycky určitá nějaká, jak on tomu vždycky říká, kampaň a podobné výrazy. Jenomže když i člen vlády, dokonce i pan místopředseda vlády, který byl předtím čtyři roky, připustí to, že se v mediální veřejnosti píše, jak on říká, různé nesmysly, a on je potom ještě opakuje, nemůže se divit tomu, že jednoho dne to postihne i jeho a teď vlastně čtrnáct dní neřeší nic jiného než toto.

Například jeho dnešní řeč. On tady řekl, že paní Slonková a pan Kubík jsou nájemní žoldáci, když u toho zůstanu. Jenomže paní Slonková se neobjevila ve Švýcarsku z vrtulníku najednou a nikdo o ní v životě nevěděl. Ona tu práci tak, jak ji dělá, a někdo si myslí, že dobře, jiný si myslí, že hůře, dělá minimálně dvacet let. Abyste mohli být nájemním žoldákem, musíte mít někoho, kdo si vás najme. A kdopak si najal paní Slonkovou? Já? Pan Andrej Babiš. Takže jestli si najímá nájemní žoldáky, když zůstanu u tohoto termínu, tak si potom nemůže stěžovat, když tito nájemní žoldáci také pracují proti někomu jinému, než on si původně myslel. Já si nemyslím, že jsou to nájemní žoldáci, ale musím zůstat v té rétorice, kterou měl pan předseda vlády. A proč si tam tedy pan předseda vlády bral paní Slonkovou? Je-li to nájemní žoldák, tak si ji bral asi proto, aby psala proti jiným lidem, než je on sám. Najednou je tedy někde jinde a teď je strašná tragédie, že tedy píše něco o něm, nebo řekněme proti němu.

A to je ten absolutně nerovný přístup. Kdyby paní Slonková zůstala v Mladé frontě, odhalila nějakou aféru v řadách třeba, teď řeknu klidně naši stranu, ODS, TOP 09, použila třeba skrytou kameru, tak jsem přesvědčen o tom, a to mně vadí na panu Babišovi, že by určitě nevystoupil a neřekl by: já se tím nebudu zabývat, to je kampaň, to by se nemělo dělat. Tady by to četl a křičel by: ukazuje se, jak ty tradiční strany atd., to už známe.

To znamená, a tady chci říci, panu Babišovi já vůbec neupírám pracovitost a tyhle věci. Přesto si troufnu říct, že do té funkce z tohoto pohledu nedorostl. Proto já dnes budu hlasovat proti této vládě.

A ještě to prosím vás trošičku zpodrobním. Já naprosto chápu, že existuje nějaká volební kampaň. Bohužel součástí těch volebních kampaní je něco, čemu se říká lidově házení špíny na konkurenci, ale pak je vyhlášen nějaký volební výsledek a lidé, kteří jsou úspěšní, se dostávají do výkonné moci, do velice vysokých ústavních funkcí. A tady už by neměli být loviči hlasů, ale měli by právě to, co slibovali, to znamená ten rovný přístup ke všem, speciálně dodržovat. Tvrdím, že pan Babiš to v tomto smyslu nedodržel vůbec nikdy, a naopak, a řeknu vám dva příklady, podporoval tyhle metody, které dnes sám kritizuje.

První případ, a já dopředu říkám, vůbec neznám pana bývalého policejního prezidenta Tuhého, nicméně si pamatuji velmi dobře, když tehdy vypukl ve vládě ten spor o to, co se děje v policii, tak to byli poslanci za hnutí ANO, kteří tady četli to, co se dostalo ven zcela nezákonně z policejních spisů, otiskoval to, kdo jiný než Lidové noviny, a četlo se to jako

důkaz toho, jako že ten Tuhý je darebák. A teď mně řekněte, jaký je rozdíl mezi tím, co řešíme dnes, pokud jde o novinářskou etiku, a pokud jde o to, co se odehrávalo předtím, s jediným rozdílem – týkalo se to někoho, kdo se nelíbil panu Babišovi. Jakmile se to týká pana Babiše, tak je to prostě nezákonné, strašné, nemravné atd.

Tady chci ještě říci, ten případ byl ještě horší v tom, a na to jsem také upozorňoval, tady dokonce došlo k tomu, že na Vrchním státním zastupitelství v Olomouci si vybrali jednoho jediného policistu, který to byl ochoten udělat, dali mu do ruky nějaký papír a ten to běžel říct novinářům, protože se to hodilo tehdy předsedovi vlády Babišovi. Můžu vám jenom říci, že už i soud řekl, že to nebylo ve veřejném zájmu. Novináři bohužel psali nepřesně, že soud řekl, že to bylo ve veřejném zájmu. Nebylo! Ten člověk nebyl odsouzen pouze proto, že se řeklo, že stupeň nebezpečnosti nebyl takový, aby šlo o trestný čin, a šlo o kárné provinění.

Pamatuji si, a to jsem si připadal tehdy úplně jako blázen, když jsem navštívil bezpečnostní výbor, jak jste tehdy běhali někteří poslanci za ANO, já je nebudu teď říkat, pro podpisy k panu Ištvanovi do knížky a podobné věci. Já jsem úplně zíral. Ištvan přišel jak John Lennon, a přitom to je právě jeho úřad, který tohle podporoval, nikdy to netrestal, a samozřejmě to pokračuje dál, tyhle praktiky.

Druhý příklad je, prosím vás, starý asi tři týdny. A tady bych dokonce řekl, že pan předseda vlády ve stejné logice zase tu funkci dokonce přímo zneužil, kdy měl tiskovou konferenci po vládě a začal číst nějaký papír o něčem, co se tehdy dělo v Brně, zejména o lidech v Brně. A zase se musím zastavit. Vytiskl si nějaký článek. Protože byl proti někomu jinému, než bylo hnutí ANO, tak to byla pravda. Byly tam samé nesmysly a já ještě řeknu, proč tam byly nesmysly a kdo ten článek psal. A pan Babiš si stoupne, ten článek přečte, aby to všichni věděli, a teď začne novinářský hon na lidi, které vlastně pan Babiš nikdy neviděl, a klidně je do tohoto vrhl a psalo se, co se psalo.

Ten článek, abyste jenom věděli, co všechno se vždycky hodí panu Babišovi, pokud jde o nějakou mediální hru, napsal prosím vás jistý Jan Urban. Když tady pan Faltýnek občas vyjmenovává různé kauzy, které se děly v minulosti, a vlastně pan Babiš také, tak často jmenují kauzu Diag Human. Tenhle Jan Urban, který se najednou hodil panu premiérovi doslova k házení bláta na některé brněnské představitele, tak tenhle Jan Urban byl kdysi skrytý agent pana Šťávy neboli majitele Diag Human, pak byl odhalen a napsal neuvěřitelné množství článků na obhajobu jednoho z největších tunelů státního rozpočtu v našich dějinách, a to je tunel, kdy za jeden dopis se měly zaplatit miliardy korun. A on to hájil asi deset let tajně, poté to hájil už veřejně. A teď náhled, když tenhle člověk, který v podstatě propaguje skutečně jeden z největších tunelů u nás, napíše nějaký, jak to teď říct, abych byl slušný, sled pitomostí a panu premiérovi se to hodí, on to klidně přečte. Tak se potom nemůže zase divit, když někdo jiný přečte to, co považuje on za sled pitomostí, a napíše to třeba Slonková. To je úplně to samé.

K Janu Urbanovi ještě. Já využiji té příležitosti. Jan Urban tehdy se pokoušel s panem Šťávou za pana ministra Fišera z České sociální demokracie vytáhnout tři miliardy korun na tzv. smír. Tehdy si najalo ministerstvo mě jako advokáta, já jsem tehdy napsal nějaký posudek a ty peníze ministr Fischer tedy neschválil a Zemanova vláda tohle rozhodnutí potvrdila. Od té doby Jan Urban o mě píše blbosti celou tu dobu, že se mstí za to. To je moje osobní věc. Ale už není věcí, když pan premiér od kohokoliv, jakýkoliv darebák co napíše, mediálně jemu se to hodí, klidně to přečte. Ale běda, když se to stane jemu! To je určitě strašně nespravedlivé. A to je vlastně ten důvod, a pan předseda vlády, který tu není, ale já bych mu to klidně řekl i osobně, musí pochopit, že pokud nechce, aby se některé jevy děly, musím bránit i tehdy, pokud se dějí jiným.

Takže pana Babiše, teď to řeknu jinak, pana Babiše jako předsedy vlády si budu považovat až tehdy, až zaznamenám, že na nějakého jeho velkého odpůrce bude spáchána nějaká kampaň a on řekne ne, tím se já nezabývám, to je kampaň. Zatím to neudělal nikdy, ani

jednou, naopak toho vždycky využívá. A to je například můj důvod pro to, proč budu dnes hlasovat proti této vládě.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám také děkuji a nyní prosím pana poslance Miholu, který je přihlášen do rozpravy. Máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, už tady zazněla celá řada argumentů, kdo a jak bude hlasovat pro vládu či proti vládě, či jaký zaujme postoj. Proč budu hlasovat já pro nedůvěru vládě České republiky? Ze stejných důvodů, jako jsem ji nepodpořil při hlasování o důvěře v červenci tohoto roku. Je to vláda, která se opírá o podporu KSČM, ať už to paktování nazýváme jakkoliv, a má ve svém čele trestně stíhaného premiéra. Tyhle dva důvody mi bohatě stačí. Víím, existují i opoziční strany, resp. hnutí, totiž SPD, ať jsem konkrétní, kterým právě tyto důvody vůbec nevadí.

Nechystám se tady tepat vládu jako celek. Vládne zatím relativně krátce a světová hospodářská situace jí spíše hraje do karet. Dovedu si navíc i z opozice vážít toho, co se pro občany této země povedlo. Ale prosím trochu pokory a sebekritiky, pane nepřítomný premiére. Nemám pocit, že by se například dramaticky pozitivně změnila situace na našich dálnicích, učitelé čekali navýšení mzdy o 20 % už dříve, budou mít o 15 % až od Nového roku, a tak bych mohl pokračovat, abychom byli spravedliví.

Ale opusťme hospodářství. Nedávno jsme měli 17. listopad, příští rok to bude 30 let od sametové revoluce, a naplňují se její ideály? Určitě si mnoho občanů myslelo, že k roku 2020 již budou komunisté na propadlišti dějin. Skutečnost je taková, že jsou nyní důležitým pilířem vlády, a to vlastně poprvé od revoluce.

Pan premiér si stěžuje na novináře. Já sám opravdu nemusím některé typy novinářského vyzvídání, zejména s pomocí skryté kamery a podobnými způsoby, ale buďme objektivní. Když si stěžujeme, tak bychom měli být přísní na všechny strany. A já jsem si úplně náhodou včera večer všiml duelu, myslím, že byl opakovaný, na Televizi Barrandov. Věřím, že se to panu premiérovi líbilo, mně by se to také líbilo, taková novinářská zpověď v televizi nebo v jakémkoliv médiu, protože přístup toho duelanta, nenapadají mě adekvátnější výrazy než blížící se slovům, jako je řitní alpinismus.

Říkáte –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vás poprosím o zdrženlivost v projevech. Děkuji.

Poslanec Jiří Mihola: To je terminus technicus, ne? Opravte mě, pokud jsem řekl něco vulgárního, ale jako když objektivita, tak objektivita. Myslím si, že přístupy jsou opravdu velmi různé, tak bychom měli být na všechny strany spravedliví, když už tedy chceme.

Říkáte, že děláte všechno pro to, abychom šli hodně dopředu. Ale i díky vám vedeme v Poslanecké sněmovně diskuse nad tématy, která spíše evokují podlamování důvěry v právní stát. Chtít danit to, co bylo ukradeno, je prostě na hlavu. Istanbulské úmluvy a podobné návrhy přispívají tak akorát k jitrění nálad ve společnosti, ničemu nepřispívají a nic nikam neposouvají.

Pane premiére, určitě je chvályhodná aktivní zahraniční politika. Jen bych v ní přidal pořádný důraz na lidská práva a demokracii ve světě. Zeptal jste se při těch setkáních s premiéry od Francie po Litvu, jak by oni postupovali ve vaší situaci? Ve většině zemí by trestně stíhaný premiér odstoupil, anebo by tu funkci nemohl vůbec zastávat. Nemyslím si, že

je zde tedy vládní krize, ale spíše krize morální. A víte, že se často zdůrazňuje, že u té morální krize potom začíná i ta krize ekonomická, která může také v nějaké dohledné době přijít, a doufám, že to bude co nejpozději. Velmi bych ocenil, pokud byste dovedl upřednostnit zájmy České republiky nad své zájmy a ambice a odstoupil. Určitě by to ocenil i váš koaliční partner, jak ostatně vícekrát ze strany ČSSD zaznělo. Asi by vás ani nepřekvapilo, kolik by najednou vzniklo koaličních půdorysů. Nepotřebovali bychom mít vládu menšinovou. Měli bychom vládu většinovou, stabilní, která by mohla naplno pracovat pro naše občany. Pak určitě vznikne šance, že bude líp nám všem občanům a v důsledku i vám.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Bauera, který je přihlášen do rozpravy.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážení členové vlády, pane premiére, vážené kolegyně a kolegové, zazněla tu řada pádných argumentů, proč by dnes měla vláda padnout. Pan premiér je odmítá a do médií vypráví, že nechápe, proč vůbec o nedůvěře vládě hlasujeme, když je vláda tak úspěšná.

Rád vám, pane premiére, prostřednictvím samozřejmě pana předsedajícího odpovím. Hlasujeme o nedůvěře vládě, protože nám Ústava neumožňuje hlasovat o nedůvěře premiérovi. Představme si na chvíli, že by to ale možné bylo a jak by to vlastně dopadlo. Důvěru by vám vyslovili vaši vlastní poslanci a komunisté. Dohromady 93 hlasů. Všichni ostatní si přejí, abyste z vlády odešel. Včetně pana předsedy Hamáčka a včetně pana předsedy Okamury. A možná by vás hodili přes palubu i komunisté. Už by se totiž nemohli tvářit, že státoporně udržují stabilitu vlády, museli by přiznat, že jsou jediní, kdo souhlasí, aby trestně stíhaný člověk byl premiérem České republiky.

Až dnešní hlasování skončí, tak se klidně běžte chlubit, že vláda je úspěšná. Já si to na rozdíl od vás ale nemyslím. Ale pak odstupte. Přeje si to velká většina demokraticky zvolených poslanců Parlamentu České republiky a přeje si to drtivá většina demokraticky zvolených senátorů České republiky. A když to uděláte, tak se možná za pár let nebudete muset plížit na Národní třídu o půlnoci jako nějaký zloděj a vaši kytku nikdo do koše nevyhodí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A prosím pana poslance Výborného, který je přihlášen do rozpravy. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, milé kolegyně, milí kolegové, dnešní jednání Poslanecké sněmovny o nedůvěře vládě není žádné divadlo. Opakovaně to zde zaznívá z úst poslanců vládní koalice. A skutečně toto není divadlo. Hlasování o vyslovení nedůvěry vládě je velmi vážná věc.

Velmi bych poprosil, abychom nezpochybňovali základní ústavní princip, kdy vláda je ze své činnosti odpovědná Poslanecké sněmovně. Stejně tak je zcela nepatřičné z mého pohledu hovořit o puči. Nikdo tady, pane premiére, vás nestaví ke zdi s pistolí u hlavy. Je právem poslanců vyvolat hlasování o důvěře vládě a toto právo je dáno Ústavou.

Dovolte mi vyjádřit se krátce k úvodní apologii pana premiéra, která zde zazněla. Ta míra nepochopení, o jaký problém se jedná, z mého pohledu už snad nemůže být vyšší. Poslouchám předsedu vlády a slyším slova, která vůbec nepatří nejenom na půdu Sněmovny, ale podle mého soukromého názoru ani do veřejného prostoru. Zde přece vůbec nejde

o rodinu premiéra. Zde vůbec přece nemáme právo hovořit a zkoumat zdravotní stav vašeho syna. Zde vůbec přece nemají být probírány vaše podnikatelské problémy. Jak to vidím já? Rodinné trable řešíme doma a své možné konflikty se zákonem necháme řešit orgány činné v trestním řízení.

Ptám se ale, co dělá premiér, klíčová osoba našeho ústavního systému pro minimalizaci střetu zájmu, ve kterém se nachází? Co dělá pro minimalizaci bezpečnostních rizik pro Českou republiku plynoucích z jeho vícero rolí, ve kterých se nachází? Co dělá on a vláda pro posílení důvěry v právní stát? Co dělá pro to, aby bylo zřejmé, že pravidla platí pro všechny stejně?

Dámy a pánové, bohužel nic takového neslyším. Mám dojem, že se zde zcela mýjíme v chápání problémů dneška. A to se pak debata skutečně vede těžko. A přitom je to tak jednoduché. Nikdo, a hovořím zde za poslanecký klub KDU-ČSL, nikdo neupírá právo vítězi vládnout, řídit a pečovat o náš stát. Jde pouze o to, připustit si, že hnutí ANO není stranou jednoho muže, vždyť k tomu je opakovaně vyzýváno i svým koaličním partnerem. A výmluva na to, že prezident republiky nectí žádné ústavní zvyklosti, neobstojí. Je podstatný rozdíl mezi tím někoho pověřit sestavením vlády a tím, že je někdo jmenován předsedou nové vlády. A bylo to tady dneska už zmíněno, tuto historickou zkušenost v rámci demokratické České republiky máme.

Dámy a pánové, jsme opakovaně napadáni, že nemáme program jako opozice, že jediným programem je jakýsi antibabiš. To není pravda. Opakovaně říkáme, že se chováme konstruktivně. Bylo to už v době debat o sestavení nové vlády po loňských volbách. Podporujeme vše, co vnímáme jako prospěšné pro občany České republiky. Bohužel, jednou z mála, to je to bohužel, jednou z mála ukázek, že je možná domluva na rozumném řešení pro statisíce občanů napříč politickým spektrem zde ve Sněmovně, je nedávno schválená novela insolvenčního zákona. 154 hlasů ve třetím čtení ve finálním hlasování je toho jasným důkazem. Proč to ale nejde u jiných věcí? Ptám se, proč vládní koalice nepřipustí i u jiných témata podobný konsenzus.

Poslanci KDU-ČSL, ač jsme opoziční poslanci, přišli za poslední rok s celou řadou návrhů, které mohly pomoci tisícům našich občanů, které byly jasným výrazem například prorodinné politiky. Například systém daňových bonusů za děti pracujících rodičů, podpora učitelů a náprava stavu u nich zcela nedůstojných platů. Mohl bych zde uvést konkrétní příklad opakovaně předkládané úpravy příplatků za práci třídních učitelů, která je opakovaně sabotována ze strany vládní koalice, stejně tak jako návrh řešit potenciální problém s budoucím růstem cen tepla. A mohl bych takto pokračovat dál a dál. A nejsou to jen návrhy poslanců KDU-ČSL, ale i poslanců dalších opozičních stran. Tomu se však vládní koalice pod rouškou tu údajné nekonceptnosti, tu jiných výmluv, urputně brání. Rozumím tomu. Prostě jsou to věci, které voliči ocení a přece je nemůže přinést opozice.

Proč jsem podpořil hlasování a vůbec zařazení tohoto bodu a vyvolání této mimořádné schůze o nedůvěře vládě? Protože existují principy, které musíme hájit padni komu padni, a jsou situace, kdy jako poslanci již nemůžeme mlčet s odkazem, že stejně nic nezměníme. Právní stát, ústavní pořádek, bezpečnost všech občanů, důvěra v politický systém, důvěra v nás, politiky. Nemůžeme se stát rukojmím jednoho člověka, ať je to kdokoli. Předseda vlády svým zatvzrelým přístupem dává bohužel špatný příklad všem občanům a poškozují to naši zemi. Slyšíme nářky, a často i z jeho úst, nad rozdělením společnosti, ale právě tato zatvzrelost má devastační dopad, doslova devastační dopad, na atmosféru ve společnosti, na důvěru v právo a spravedlnost.

Proto budu hlasovat pro nedůvěru současné vládě. Jako opozice máme povinnost nahlas říci, že některé věci se prostě v demokratické společnosti nedají přejít bez mrknutí oka. Václav Havel říkal, že některé věci děláme právě proto, že je považujeme za slušné a poctivé, a nikoliv s ohledem na výsledek. To platí právě dnes.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a prosím pana poslance Kopřivu, který je přihlášen do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, vážená veřejnosti, tady už zaznělo mnoho věcí, takže já je nebudu opakovat. Zaměřím se na ty agendy, které řešíme na výboru pro evropské záležitosti, případně na některé mediální výroky a na vystupování především pana premiéra, který, si myslím, že nám nedělá dobré jméno v zahraničí.

Tou první věcí, která mně na současné vládě vadí, stejně jako mi vadila už při těch předchozích hlasováních o důvěru, tak i teď potřetí, ten stav přetrvává, že zahraniční politika České republiky je nekoordinovaná a spíše mi přijde, že se stále více nekoordinuje a ten stav je horší a horší. Momentálně mi přijde, že zahraniční politiku České republiky řídí čtyři lidé – pan Petříček, pan Poche, pan premiér Babiš a pan prezident Zeman. Ti se občas zkoordinují, především pan premiér s panem prezidentem, kteří vytvořili jakýsi tandem v tom podlézání některým autokratickým východním režimům a i tou rétorikou třeba v rámci Evropské unie, ale myslím si, že i v mnohých případech, což se stalo, tak ta nekoordinace vedla k tomu, že vlastně zahraniční partneři nevěděli, s kým mají jednat za Českou republiku, nevěděli, jakou pozici Česká republika má, protože každý z jmenovaných pánů měl zkrátka jinou pozici, případně pozici neměl, případně to bylo časově nekoordinované. Takže to je ta hlavní věc, která si myslím, že České republice škodí jak v mimoevropské politice, tak v rámci unijní politiky, která je taková polodomácí, není ani úplně zahraniční, ani úplně domácí, nicméně je potřeba vystupovat aktivně a koordinovaně.

Když se podíváme z dlouhodobého hlediska na výroky pana premiéra, co se prezentuje tady voličům doma, tak hlavní prioritou údajně měla být migrace, s tím, že prohlásil, že si to vezme pan premiér sám na starost, že to nebudou řešit ostatní, že on je ten nejschopnější, což se tedy možná stalo, co se týče té kvantity, tak o tom opravdu mluvil nejvíce, až tedy pak zanikaly třeba některé problémy, které byly citelnější, aktuálnější, ale budiž, vytyčil si to pan premiér jako svoji prioritu, takže sice o tom asi na té evropské úrovni mluvil hodně, ale já se obávám, že ještě víc o tom mluvil tady doma a to, že nakonec ten stálý relokační mechanismus, ty takzvané kvóty, tak to, že se od nich upustilo, tak zkrátka z těch informací, které máme, když odhlédneme od těch mediálních prezentací pana premiéra, tak se to jeví spíše jako ústup těch ostatních evropských lídrů, kteří ty kvóty tlačili, a byl to spíš jejich ústup, a naopak z naší strany jsme nenabídli žádnou konstruktivní alternativu.

My jsme na výboru pro evropské záležitosti to projednávali mnohokrát, řekl bych více než desetkrát, a pokaždé, když jsme se zeptali pana premiéra před summitem Evropské rady, co Česká republika nabídne aktivně jako alternativu, tak jsme byli svědky takových jakoby obecných fabulací, neslyšeli jsme příliš konkrétních kroků, případně ty konkrétní kroky vymyslelo třeba Ministerstvo vnitra, že se někam poslali policisté nebo nějakí úředníci nebo nějaké vybavení, což ale v porovnání s ostatními členskými státy bylo přinejlepším srovnatelné, ne-li spíše v menší míře.

Takže mohli jsme vidět několikrát na tom výboru pro evropské záležitosti, že pan premiér pak raději předal slovo panu státnímu tajemníkovi Chmelařovi, který, to už tady také zaznělo, bohužel už není na své pozici, proběhla tam za nějakých nejasných okolností výměna, a zkrátka výsledek je takový, že sice výsledek odpovídá tomu, co bylo v zájmu této Sněmovny a České republiky, takže kvóty sice nejsou, ale rozhodně bych to nevnímal jako nějaký významný vyjednávací úspěch.

Dalším velkým úspěchem, který se prezentoval na evropské úrovni, byla už zmiňovaná reverse charge. Trvalo to několik let a já bych chtěl vládu pochválit, že to byla jedna z mála

věcí, která se podařila přímo prosadit, bylo to přímo z pera České republiky, což je nutno uznat, že takhle si představuji aktivní účast v rámci evropského prostoru, no jo, ale zase – za jakých to bylo okolností. Česká republika totiž, jelikož tu reverse charge nám některé státy blokovaly, což opravdu není úplně konstruktivní přístup a je správné se proti němu vymezit, ale přístup české strany, že jsme blokovali vlastně změnu, která by umožnila přesun elektronických publikací do snížené sazby DPH, což je, myslím, v zájmu všech, tak zrovna tato výměna, tento politický deal si myslím, že opět nás neuvrhl do úplně pěkného světla, že jsme vlastně natruc zase, podobně jako u té migrace, tak jsme vlastně blokovali něco, co bylo, nějakou jinou věc, která byla konstruktivní a ve prospěch všech.

Co se týče dalších evropských politik, tak samozřejmě pro mě jako pro piráta je důležitá ochrana síťové neutrality uživatelů u internetu a naopak nějaká smysluplná regulace velkých platforem a velkých poskytovatelů obsahu. Tady ty pozice české vlády bývají většinou racionální, to je pravda, a my můžeme vidět, že opět třeba na výboru pro evropské záležitosti rámcové pozice vlády, které k nám chodí na stůl, tak ty, které jsou racionální, tak jsou spíše jaksi mimo záři mediálních reflektorů, takže to jsou pozice, které píšou odborníci na úrovni vlády, na vládním výboru pro evropské záležitosti, a tam ty pozice často mají hlavu a patu.

Bohužel, bohužel například teď nedávno schválená směrnice o copyrightu, proti které jsme se vymezili a kterou schválili vlastně především evropští lidovci, Evropská lidová strana, která je vlastně v opozici vůči frakci ALDE v Evropském parlamentu, vůči frakci, ve které jsou europoslanci vládní strany ANO, tak my jsme se proti této směrnici na výboru vymezili a ptali jsme se vlastně na tu pozici České republiky. A bohužel jsme nenalezli úplně konstruktivní dialog zatím. Toto není prosím vás výtko. Tohle to je apel, že ta komunikace s výborem pro evropské záležitosti má nějakou jistou úroveň. Nicméně myslím si, že na té úrovni Evropské rady by pan premiér měl řešit všechna témata, i když chápu, že třeba copyright ho nemusí zajímat, tak ale někoho v této Sněmovně zajímá. A není to pořád jenom o migraci, těch témat je tam zkrátka spousta. A byť chápu, že jediná migrace se dá v Česku pěkně prezentovat, případně prosazená reverse charge, tak přesto bych chtěl apelovat, a je to jeden z důvodů, proč si myslím, že tato vláda není aktivní na evropské úrovni, že se pořád řeší ta samá témata. Pořád to je migrace. Ale když přijde na nějaká další témata, tak zkrátka k tomu Česká republika pozici nějakou má možná, ale už se to nezmiňuje, už tam vlastně neprosazujeme naše zájmy v jiných tématech. (Hluk v sále.)

Takže toliko k té účasti na evropské politice.

Zvlášť bych vypíchl potom migraci, migrační politiku. Ono už to tady zaznělo. Myslím si, že nepřijetí globálního paktu o migraci je velkou chybou. Jsem dokonce přesvědčený, že kdyby tento pakt měl v názvu protiimigrační, tak že by pan premiér stál v první linii a byl by ten, kdo ho chce co nejvíce, co nejrychleji přijmout. Bohužel ten pakt má v názvu pouze migrační, takže opět je to nějaká kouřová clona, je to nějaký slaměný panák, proti kterému se potřebujeme ohrazovat, vymezovat a kterého potřebujeme mlátit, byť zkrátka jeho přijetí dává podle mě perfektní smysl, protože je v zájmu jak České republiky, je v souladu s pozicemi přijatými touto Sněmovnou, co se týče návratové politiky, zrychlení těch řízení a podobně, tak je tento pakt v zájmu i toho zhruba půl milionu českých občanů, kteří žijí v zahraničí. Myslím si, že je to poškozující. A nepřijetí globálního migračního paktu Českou republikou jde proti zájmům České republiky.

Co se týče té migrace do Evropy, tak si myslím, že Česká republika bohužel neprojevuje příliš solidarity. A opět to souvisí s tím, stejně tak jako všichni nesouhlasíme s tím relokačním mechanismem, tak ale jsme měli nabídnout něco konstruktivního. A když jsme se na to vždycky ptali, tak odpovědí bylo, že my poskytujeme hmotnou a finanční pomoc těm zemím, odkud ti imigranti přicházejí, a tam, kde vznikají ty problémy. No jo, to je sice pěkné, ale když se podíváme na historii českých příspěvků na rozvojovou spolupráci a transformační spolupráci, tak na současný návrh rozpočtu na příští rok i na rozpočtový výhled, tak Česká republika zaostává. My jsme v tomto v podprůměru a to znamená, že přejímáme ten díl

zodpovědnosti spíše vlažně a jenom tak, aby se neřeklo. Ale stále mi tam chybí ta konstruktivní část, co my nabízíme, čím my přispíváme.

Poslední věcí, abych zbytečně nezdržoval, tak je kritika Frontexu, kterou jsme z úst pana premiéra slyšeli. A opět tam zazněla ta kritika, takže byla plná média toho, že se nelíbí Frontex, ale už vlastně jsme neslyšeli to "bé", tu alternativu, kterou za Českou republiku pan premiér nabízí.

Poslední oblastí, která také souvisí i s tou zahraniční politikou, ale koneckonců i s tou domácí, tak je oblast lidských práv. Já jsem tady na to interpeloval ještě pana ministra Pelikána, který odvedl dobrou práci, to si musíme přiznat. A bohužel byl z vlády vyštván, z vlády odešel, nebo spíš byl odejit. A my tedy stále nejen že nemáme ministra pro lidská práva, ale v této oblasti, a s tím souvisí třeba i koncepce občanského vzdělávání, to jsme tady také probírali nedávno, tak tam ty věci zkrátka drhnou. A v oblasti diplomacie opět jsme tady nedávno řešili cestu pana předsedy Sněmovny do Ruska, ale to se netýká vlády. Ale můžeme si připomenout aspoň to vystupování vlastně představitelů vlády a opět tedy především pana premiéra ve vztahu k Rusku, k Číně a k Turecku, což jsou z mého pohledu autoritářské režimy, kde úroveň demokracie a svobody a podpory občanské společnosti vážně, stále se degraduje, a vlastně při té diplomacii se vůbec nezmiňuje ten aspekt lidských práv. Teď jsme to naposled mohli vidět při cestě ministra zahraničí do Číny. Ups, ono zase nezbylo na lidská práva místo. Takže se před tím zkrátka zavírají oči. (Hluk z levé strany sálu.)

Ještě co se týče toho vztahu s Čínskou lidovou republikou, tam je myslím celkem zjevné, že ze strany vlády nikdy žádná jaksi invence nebo proaktivnost nebude v tomto ohledu, protože zkrátka pan premiér a pan prezident vytvořili jakýsi tandem, kde ta hradní strana, prostě není v zájmu toho týmu kolem pana prezidenta, aby se například otázka lidských práv v Číně řešila. Takže opět ta situace v Číně se zhoršuje. Momentálně i sám čínský režim přiznává existenci převýchovných táborů. Situace v Tibetu se nelepší. Environmentální situace se nelepší.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já už bych skutečně požádal levou část sálu o klid, je tam velký hluk oproti té pravé. Já pomalu neslyším, takže bych chtěl požádat, abyste případně přesunuli své jednání do předsálí. Děkuji.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji, pane předsedající. Hezky jsme takto oddělili tu poslední věc, která je podle mě nejzávažnější, a to, že čínský režim vytváří centrální jaksi vyhodnocovací systém, kde hodnotí občany podle jejich chování, sleduje každý jejich krok a potom ti občané podle toho mají přístup k právům, jako například cestování nebo nákup věcí a podobně. A o tomto bohužel se mlčí při českých státních návštěvách v Číně a vláda to podporuje otevřeně.

Poslední věcí, která opět zase souvisí i s lidskými právy i s evropskou politikou, koneckonců i s tou světovou, například s tím globálním paktem o migraci, ale i s dalšími věcmi, tak je ta rétorická rovina, vlastně ten příklon k lidem typu Viktor Orbán, kde vlastně to jiskření mezi naším panem premiérem a premiérem Maďarska je zjevné, a vlastně rétoricky ten příklon i pak prakticky, co se týče třeba intenzity stýkání se, tak vše nasvědčuje tomu, že opravdu vzorem v zahraniční a mnohdy i domácí politice pro českou vládu je Viktor Orbán. Já zkrátka v klubu s Viktorem Orbánem být nechci.

Z těchto důvodů já vládu nepodpořím, stejně jako jsem ji nepodpořil v minulosti. K tomu posunu tam zkrátka nedošlo, takže dnes budu hlasovat pro nedůvěru vládě. Děkuji za pozornost. (Potlesk a houkání poslanců ČSSD a ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. Jako první prosím pana poslance Kasala. Připraví se pan poslanec Skopec. A poprosím o klid v sále.

Poslanec David Kasal: Vážený pane předsedající, já nechci prodlužovat rozpravu, ale musel jsem vystoupit. Ač mám dvě vysoké školy, tak prostřednictvím pana předsedajícího, vážený pane poslanče, rozuměl jsem jenom některým částem. Nechci zdržovat. Rád bych vás požádal, jestli by bylo možno, že bychom si potom venku popovídali, a že byste mi vysvětlil nějaké další věci, které jsou k tomu. Máte každopádně velký dar, že jste řekl hodně slov, kterými jsem tedy vůbec nepochopil danou tematiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní prosím pana poslance Skopec.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji za slovo. Jedno vážné téma tam zaznělo, a sice migrační pakt, za který Piráti odsuzují vládu, že odmítla. Já bych vládu za to chtěl paradoxně pochválit, ale chtěl bych ji zkritizovat za něco jiného, a sice za rozmazanou pozici v této věci. My jsme přece jako opozice přinesli migrační pakt jako téma na tuto půdu Poslanecké sněmovny, jednali jsme o tom a ministr zahraničí, tehdy pan Hamáček, nám tady vysvětloval, jak je to vlastně nedůležitý, nezávazný pakt. Argumentoval s tím, že nezavádí migraci jako lidské právo, dokonce kolegové z hnutí ANO odmítli usnesení, ve kterém jsme navrhovali vyzvat vládu, aby od tohoto migračního paktu odstoupila, pokud by se ukázalo v jeho finální verzi, že skutečně migrační právo jako lidské právo zavádí, a pokud platí ta pravda, o které jsem přesvědčen, že se v tom paktu rozměňuje pojem legální a nelegální migrace. A tehdy jsme tu slyšeli od ministra stejné vlády, ministra zahraničí, směrem k poslancům velmi vážná slova o tom, kde říkal, že ten pakt je vlastně nedůležitý, ne nedůležitý, že je nezávazný, že to pro Českou republiku neznamena žádná závazky. Uběhlo několik týdnů, nevím, jestli se změnilo nějaké šetření mezi voliči, jestli vyšel jinak průzkum, a přišel pan premiér, který říká, že ten pakt odmítáme, protože zavádí migraci jako lidské právo.

Tak já se chci zeptat, komu máme v té vládě věřit? Máme věřit Ministerstvu zahraničí a ministru zahraničí, který ho reprezentuje, nebo máme věřit panu premiérovi, který říká po pár týdnech pravý opak toho, co tu říkal ministr zahraničí? To je přece v tak vážné věci naprosto neakceptovatelné. V zahraniční politice bychom měli hledat shodu napříč politickým spektrem. A když ji není schopna nalézt mezi sebou ani vláda a její jednotliví členové, tak jak pak můžeme vypadat ve světě v prosazování našich národních zájmů?

To je také jeden z důvodů, proč já nemohu hlasovat pro tuto vládu, protože v oblasti zahraniční politiky (upozornění na čas) se chová nezodpovědně a nevyzpytatelně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A prosím ještě s faktickou poznámkou poslance Ferance. Máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Dobrý den, pane předsedající. Pane premiére, dámy a pánové, reaguji velmi krátce na vystoupení pánů kolegů Kopřivy a pana Skopec, dvou spojenců v opozici. Konečně jsem reálně viděl, jak vypadá plán B. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní prosím pana poslance Zaorálka, který je přihlášen do řádné rozpravy. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Chtěl jsem tady připomenout jednu historii, o které píše španělský spisovatel Javier Cercas ve své knize, která

se jmenuje, kdyby se to mělo přeložit, tak nějak jako Autonomie jedné chvíle. Tento španělský spisovatel popisuje situaci ve Španělsku v roce 1981. To byl zajímavý rok, podle některých klíčový pro Španělsko, protože Španělsko sice setřásl frankistický režim, ale ten boj za demokracii ještě nebyl zdaleka rozhodnutý. Navíc se potýkali s dvacetiprocentní nezaměstnaností a patnáctiprocentní inflací, takže to byla dost taková nespokojenost s tím, že ta demokracie, kterou nastolili, je vlastně nefunkční, že ta demokracie není schopna splnit to, co slibovala, a vlastně není lepší než ten frankistický režim.

A tehdy se stalo v parlamentu španělském to, že do toho parlamentu v tyto vypjaté dny, kdy už se zdálo, že skutečně něco visí ve vzduchu a něco se stane, tak do toho parlamentu vtrhlo 200 po zuby ozbrojených důstojníků, vedených plukovníkem, a těch 200 plukovníků začalo rovnou střílet, řekli, že přebírají moc. Byl to prostě regulérní pokus o vojenský puč. Se španělskou demokracií to v této chvíli vypadalo velice špatně. Zajímavé je, co se stalo. Většina těch poslanců, co tam byli, tak skočili pod lavice, protože tam litaly kulky, tak co měli dělat? Schovali se.

A jak říkají historické anály, španělskou demokracii zachránili tři lidé. Nevím, jestli je přesně vyjmenuji. Jeden se jmenoval, tuším, García. García byl člověk, který byl politikem právě za Francova režimu. Ten druhý, to byl šéf komunistické strany, taky taková ne moc podařená figura, a ten třetí, to byl generál Mellado, který bojoval na straně Franca proti demokracii. A tito tři ne moc povedení chlapíci oproti těm ostatním poslancům šli přímo proti těm vojákům. A vlastně oni tři ten puč zvrátili. Takže se říká ve španělské historii, že tito tři, co vypadali tak divně, zachránili španělskou demokracii. Takoví tři velice nepravděpodobní hrdinové.

Víte, vzpomínám tuto historii proto, protože vlastně i nám jde o to, a mluvilo se o tom v posledních dnech, že chceme zachránit demokracii v této zemi, chceme ji uhájit. A já to beru vážně, protože jsem sociální demokrat. A abych to řekl stručně, jsem přesvědčen, že demokracie je poslední šance, aby v tomto světě nerozhodovaly jenom peníze, protože moc peněz je velká a jsou schopny zaplatit cokoliv. Jsou schopny, pokud by peníze určovaly všechno, tak to tedy dopadne tak, že se budou potápět města, že se nebude reagovat na to, co se děje kolem v přírodě a že na to všichni škaredě doplatíme. A právě politika, demokracie, to je jediná síla, která je schopna zabránit tomu, aby ten svět se neutopil buď v krvi, nebo v katastrofách, kterým nebudeme schopni čelit. Proto jsem přesvědčený demokrat a beru to vážně. Je to jediná šance. Možná je demokracie nedokonalá, ale je to jediná šance. A i v této zemi hledáme, abychom našli co nejvíc spojenců mezi těmi, kteří jsou ochotni v tomhle jít. A bylo by špatné, kdybychom si řekli, že spočteme počet demokratických sil a řekneme si, kolik je, a že už se vlastně nejsme schopni domluvit. Myslím si, že v této zemi je to pořád otevřená věc. A záleží na tom, kdo všechno je schopen a může být partnerem.

Tady to dneska vypadá jako vina sociální demokracie. Možná vina taková, že jsme i v roce 2013 vstoupili do vlády s Andrejem Babišem. Tak mi dovolu, abych vám řekl, co je pro mě smysl toho, co jsme dělali za ta poslední léta. A budu velmi stručný. Řeknu vám to na jednoduchých číslech. Jenom vyberu některá čísla. Když si vezmu vlády pana Topolánka, pana Nečase, tak v té době, co tady vládla pravice s těmito jmény, tak se minimální mzda zvýšila o 45 korun. V době, kdy jsme vládli my, sociální demokraté i s Andrejem Babišem, tak se k dnešku zvýšila o 4 850 korun. 45 korun a 4 850 korun. V době, kdy vládla sociální demokracie, když to porovnáme s vládou pravice, tak abych to zestručnil, tak mzdy rostly šestkrát rychleji v době, kdy jsme vládli my.

To je jenom několik ukázek politiky, která se řídila vždy tím, že to, co hrozí destabilizovat společnost, je nerovnost. A nejenom u nás. Nerovnost roste v Německu, nerovnost roste ve Spojených státech, nerovnost je hrozba stability všude kolem nás. A ta politika, kterou my jsme dělali, to byla služba demokracii v tomto ohledu.

Já jsem prostě přesvědčen, že tato země bude stabilní a demokracie v ní bude mít šanci, pokud bude co nejméně lidí, kteří mají pocit, že ta země je tady kvůli nim. To znamená, jestli dneska se snažíme dělat politiku, ve které znovu tlačíme tato témata, máme zájem o to, aby rostly platy, když roste země, že prostě nechceme být levnou ekonomikou, která stojí na levných mzdách, že to je pro mě to, co nám nejméně hrozí. Prostě naše třetinové mzdy oproti sousedům, nebo 60 %, když to převedeme na ceny, to je prostě pořád nedůstojná pozice.

A my chceme být přece důstojnými partnery v Evropě. A ta důstojnost a pocit, že jsme v tomhle něco dokázali, nejenom ti nahoře, ale celá společnost jako celek, to je podmínka politické stability a úspěchu demokracie v této zemi. Jestli dokážeme tyto věci dělat, jestli jsme to dokázali dělat čtyři léta ve vládě s Andrejem Babišem, tak jsme prostě pomáhali demokracii v této zemi. Pokud mám dnes pocit a zdá se mi, že jsme schopni tyhle zásadní věci prosazovat, protože lidé budou moci lépe se dostat na nemocenskou a nebudou kvůli tomu strádat, chápete, to, že dokážeme prosadit věci, které učiní život lidí důstojnější a budou se moci s tím státem identifikovat, to je boj za demokracii.

Takže já bych tady mluvil asi o úplně jiných tématech, než o kterých jste mluvili vy, ale za sebe vám říkám, já bych nepodpořil tu vládu, kdybych neměl stále silné přesvědčení, že jsme schopni dělat tuto politiku, kterou jsme dělali i v minulých letech a která ve svých důsledcích dává lidem pocit, že do té země patří.

Já bych rád odpověděl na některé otázky, které tady zazněly. Pan poslanec Stanjura se ptal, jaký je rozdíl mezi zahraniční politikou strany SPD a komunistické strany. To je dobrá otázka. On není vůbec žádný rozdíl. A právě proto komunistická strana nemá vliv a neurčuje, není součástí té vlády, a vlastně by tam neměla být ani SPD. Dokonce komunisté přímo řekli, že oni nebudou v té vládě proto, že se neshodují s jejich zahraniční politikou. Tak to přesně bylo řečeno. Ano, tam fakt rozdíl není. Ale právě proto žádná z těch stran se nepodílí na tom, co je tady podle mě součástí širokého demokratického konsenzu, který stále drží tato vláda. To je odpověď na tu otázku. Právě, ani jeden z nich nemá do toho co mluvit. A je to jasné, a dokonce to obě strany jasně deklarovaly. A do toho nebudou mluvit. To vám tady prostě garantuji. Jsem předsedou zahraničního výboru a jsem rád, že mám o tom s kým mluvit tady v této Sněmovně i ve vládě, protože jsou to principy, které chceme držet. To je také jeden z důvodů. Ale to je také něco, co souvisí s tou demokratickou dohodou v této zemi. Kdybych měl pocit, že ji nelze držet, že v těchto zásadních věcech to neplatí, tak bych dnes nehlasoval. A kdybychom se nedohodli, že odejdeme, tak bych nehlasoval. Protože já jsem přesvědčen, že to, co rozděluje tuto zemi, jsou věci, které se týkají těchto politik, sociálních, ekonomických. A jestli chceme hájit demokracii, tak musíme tuhle politiku dělat.

Já si nejsem jist, přátelé, mnozí, kteří dneska tady vystupujete, že byste vy byli ochotni tuto politiku s námi dělat. Jestli tady je dneska šance, tak v tom budu pokračovat. A není to proti demokracii. Je to snaha hledat pro ni partnery. A někdy, jak jsem řekl v té úvodní historice, ty partnery nacházíme i tam, kde se člověk diví a kde má pocit, že by chtěl nějaké lepší, s lepší historií, s čistší historií a nezatížené třeba zrovna trestním stíháním. To není zrovna šťastné. Ale já vás upozorňuji, že všude kolem nás, ve světě kolem nás nevznikají vlády lehce a jsou to vlády často složité a jsou zatíženy různými břemeny. Nevládne se lehce dneska v Evropě. Nevytvářejí se snadno vládní koalice, které by držely základní stabilitu a nějaký konsenzus společnosti. Dokonce ani ve Spojených státech amerických – dneska vidíte, se země velmi těžce rozděluje. Takže není jednoduché dneska projít. Není dneska jednoduché přežít pro demokracii.

A já vám říkám, já tady v té Sněmovně jsem proto, že chci, aby demokracie přežila i tuhle těžkou dobu, a hledám pro to spojence. I opozice v tom podle mě je naším spojencem. A já dneska chápu to, že jste vyvolali tady tuto debatu. Asi bych to udělal vlastně na vaší straně také, já se k tomu přiznávám, však mě znáte. Takže já se tomu nedivím. Ale přesto na vás apeluji. Jsme stále, máme, doufám, přece z různých úhlů, ale jde nám o to, aby v této zemi se s ní dokázala většina lidí identifikovat. A já věřím, že ta vláda bude schopna jít tím směrem.

Kdybychom se rozhodli, že budeme hlasovat, já bych pro ni ruku zvedl. Ale protože jsme se dohodli, že odejdeme, tak budiž. Jenom říkám, že pro mě to důvod je pokračovat, navzdory tomu, co tady padlo, a navzdory pochybám, které máte. Já jim rozumím, přesto si myslím, že jsou podstatné věci, které je třeba, aby se v nich pokračovalo. A já tady vidím stále největší šanci. (Potlesk z levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji panu poslanci. Vaše řeč vyvolala šest faktických poznámek v tuto chvíli. Jako první paní poslankyně Němcová, poté pan poslanec Skopeczek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Moje faktická poznámka se týká té nekonzistentnosti v tom, co tady říkal můj pan ctěný kolega Lubomír Zaorálek. Jestliže zprvu mluvil o hodnotách, které mají tvořit demokracii, a potom tyto hodnoty zaměnil za tu materiální stránku, kdy vyčísloval zejména tedy ty materiální úspěchy jejich vlády, a ta hodnotová věc, u které dnes stojíme a o které mluvíme, o které se bavíme, která postihuje demokracii úplně v jejích kořenech, to znamená, předseda vlády trestně stíhaný, tomu vy se vyhýbáte obloukem. Vy jste se naučili, vy teď mluvíte v takovém modu, kdy sice letmo se toho dotknete, ale okamžitě přeskočíte k úspěchům vlády. Mně to připomíná takovou tu komunistickou sebekritiku, kdy vždycky tak naznačili, že něco úplně nešlape, ale potom nám vysvětlili, jaké budou úspěchy příští pětiletky. A já s vámi naprosto nesouhlasím v tom vašem závěru, že demokracie naše narušena a ohrožena není jenom proto, že se podařilo v některých materiálních aspektech na tom být lépe než před pěti nebo před deseti lety.

A když už jsme u těch vašich odvolávek k minulým vládám, tak mě také velmi baví to, jak zapomínáte na své vlastní vlády. Jak to, že když už tedy se bavíte o tom, čím vším prošla česká společnost, kdy byly jaké mzdy a kdy byly jaké jiné parametry, jak to, že se nedotknete třeba toho, co by mělo sociální demokraty zajímat nejvíce. Jak to, že za dob vaší vlády, kdy byl ministrem práce a sociálních věcí pan Škromach, byla nezaměstnanost deset procent? Proč se tady k tomu nepřihlásíte, proč o tom nemluvíte? To přece se vám teď nehodí, takže nám tady věšíte na nos všechno možné jenom proto, abyste odvedli kouřovou mlhu včetně střelení ve španělské parlamentu. (Potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní prosím pana poslance Skopeczka, připraví se pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeczek: Já jsem chtěl reagovat ve stejném smyslu. Vy jste tady obhajoval demokracii, ale velmi rychle se to přeměnilo v obhajobu socialistických opatření, která jste tu za poslední roky měli šanci zavést. Tak já vám jenom připomenu vedle toho výčtu úspěchů, že jsme 110. na světě, co se týče daňového zatížení, 116. na světě z hlediska vládních regulací. Vy si zkrátka myslíte, že se k té prosperitě můžeme prodotovat, regulacemi dostat, přerozdělováním zvýšit blahobyt lidí. Ale dotacemi ani přerozdělováním ještě nikdy žádné bohatství, pane kolego, nevzniklo. Stejně jako jste tady zmínil nízké mzdy a myslíte si, že to spraví administrativní zvyšování minimálních mezd. Já tu výjimečně souhlasím s kolegou z Pirátů, který zmínil velký objem odlivu kapitálu na dividendách. To je dáno tím, že je u nás velmi slabý domácí kapitál, že nepomáháme našim malým a středním podnikatelům, aby se z nich stávaly velké mezinárodní korporace a ty dividendy zůstaly tady. A co udělá vaše vláda? Vaše vláda není schopna, není ochotna zvýšit výdajové paušály, ale minulý týden schválí rekordní pobídku ve výši půl miliardy korun BMW, firmě, která má větší obrát, než je rozpočet České republiky. Tak to je ta odpovědná hospodářská politika. To je fakt fajn. (Potlesk z levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana poslance Blažka, připraví se pan poslanec Jurečka s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Blažek: Tak já také v reakci na pana kolegu Zaorálka. On umí výborně hovořit. Jenže jestliže tady říká, že podporuje tuto vládu z těch a z těch důvodů, no na to má právo. Ale musel by to udělat. Ale tady se o žádnou podporu nejedná. Já tady mám pana Babiše, tak abychom si to volně přeložili, co se tady dneska odehrává. Menší strana se spojila s vítězem voleb, to já uznávám, aby získala ministerská křesla, ale když dojde k nějakému problému, my nic, ať si to ten, kdo nás do té koalice vzal a ta křesla nám umožnil, ať si to vyřeší sám. A my si ta křesla zase necháme a vlak jede dál. Tak to, abychom si rozuměli, žádná podpora vlády se dnes nekoná. Vy odejdete. To je úplně jiná věc. Ale dá se to takto říci. A budiž této koalici nebe milostivo, protože si myslím, že takto důvěra mezi partnery nevzniká. To je v dobrém i ve zlém. Pokud si to socdem představuje, že to bude jenom v dobrém, přeji vám hodně štěstí a s Andrejem Babišem zvlášť.

A snad ještě jednu věc. Pan kolega Zaorálek říkal, že existují peníze a dá se koupit všechno. Tak jsem si vzpomněl – on má rád ty historické výroky – tak jenom o tom přemýšlejme, jak se to dá říct krásně dvojsmyslně. Když byl Danton kdysi obžalován a dostal potom trest smrti, tak jedna z věcí, co mu kladli za vinu, byla korupce. A on tehdy řekl nádhernou větu, nádherně dvojsmyslnou. On tehdy řekl, a to je o těch penězích, on řekl: "Já určitě korupčník nejsem, protože neexistuje cena, za kterou lze koupit Dantona." Tak přemýšlejte, jak je to krásně dvojsmyslné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. A prosím pana poslance Jurečku, připraví se pak poslanec Peksa s faktickou poznámkou.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já musím také ještě doplnit některé své postřehy k projevu pana kolegy Zaorálka. Protože kromě toho, že rétoricky to byl velice zdatný projev, ale víceméně, když si vezmu začátek a konec, tak si ty věci vzájemně spolu potom logicky odporují.

Jednak i ta demokracie, o které jste tolik hovořil, má logicky i své hodnoty, které nelze měřit jenom ekonomickými parametry. I členové vaší strany, která je tady nejstarší, bojovali za minulého režimu, ať už třeba v rámci Charty a podobně, a byli perzekvováni a bojovali za hodnoty, které jsou právě těmi hodnotami, jako je určitá morálka, svoboda slova, humanismus a podobně. Prostě ekonomicky nevyčíslitelné hodnoty. A ty také tvoří tu základní kostru demokraticky a svobodně fungující společnosti v tomto státě. A já mám pocit, že vy jste prostě tady schopen přijít, říct, jak za tyto věci bojujete, jak jsou důležité, do toho to zamícháte s těmi základními ekonomickými potřebami, které jsou také důležité, já je nezpochybňuji, ale nakonec řeknete, že vy byste tu vládu nepodporoval, ale vlastně nakonec odejdete. Vy byste ji nepodporoval – vy jste řekl, že byste ji nepodporoval, kdyby ty vaše základní demokratické principy ta vláda nenaplnovala, a vlastně potom hrdinsky odejdete.

Takže já si myslím, že tady každý poslanec je sám za sebe. Zrovna při hlasování o důvěře či nedůvěře vládě je to opravdu podle mě klíčové rozhodnutí osobního svědomí a svobody každého z nás. Tak si také uvědomme, kam tady těmito věcmi posuneme tu laťku. A já si prostě myslím, že tady za čtyři roky bude klidně možné a možná i společensky přijatelné, jestli tak půjdeme dál, že tady budeme mít možná opravdu, jak říká někdy pan prezident, premiéra, který bude třeba jmenován a bude mu dekret předáván ve vězení při návštěvě. Já to říkám absurdně, ale my se tady tímto způsobem k tomu posunujeme. To jsou věci, které byly v minulosti nemyslitelné. Tady končili členové vlády za titul JUDr. nebo za špatné citace části

diplomových prací, ale my se najednou dostáváme úplně někam jinam. A vy bohužel jako sociální demokraté k tomu intenzivně svítíte. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Chtěl bych požádat řečníky, aby i pokud reagují na předřečníky, se na ně neobraceli přímo. Prosím pana poslance Peksu s faktickou poznámkou. Poté pan poslanec Fiala.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji za slovo. Pane kolego Zaorálku prostřednictvím pana předsedajícího. Já to zkusím vzít stručně. Vy jste tady zmiňoval, že není dobré, aby se ta politika točila jenom kolem toho, kolik má kdo peněz. Máte jedinečnou příležitost zůstat v sále a zahlasovat pro nedůvěru vládě, kterou řídí jeden z nejbohatších Čechů. On tuto vládu využívá, jakým způsobem ji využívá. Je to pro něj nástroj na čerpání evropských dotací, které dále rozšiřují jeho majetek. Máte tedy příležitost ukázat, že vám o tu demokracii skutečně jde, a můžete mít dobrý pocit z toho, že jste udělal něco proti tomu, aby padaly celoevropsky preference sociální demokracie, jak to nyní pozorujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím pana poslance pana místopředsedu Petra Fialu a připraví se paní poslankyně Mračková. Prosím, pane poslanče.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Reaguji také na pana poslance Zaorálka. Nebylo mi úplně jasné, kam mířil tím historickým exkurzem ze Španělska v roce 1981. Ale rád bych se s ním o tom bavil. Když už to zmínil, tak jenom připomenu, že rozhodující, a to se tak obecně považuje i v literatuře, rozhodující moment pro potlačení toho puče bylo vystoupení španělského krále Juana Carlose I., který si oblékl vojenskou uniformu a jako nejvyšší velitel přikázal vojákům, ať se vrátí do kasáren a přihlásil se k demokracii a k demokratické ústavě a vyzval k dodržování té ústavy.

A to si myslím, že je podstatné. Protože, pane poslanče Zaorálku prostřednictvím pana předsedajícího, měřítkem demokracie a demokratičnosti přece není to, o kolik se zvýší minimálně mzda nebo jaká se dělají sociální opatření. Minimální mzdu dokáže zvýšit i nedemokratický režim. Ale měřítkem demokracie třeba je, nakolik jsou chráněny instituce demokratického státu, nakolik jsou chráněny ústavní instituce a nakolik je chráněna třeba každá ústavní funkce.

Já jsem ve svém vystoupení mluvil o tom, proč jsme přesvědčeni, že je v tuto chvíli ohrožena ochrana ústavní funkce předsedy vlády a že je ohrožena těmi osobními problémy a střetem zájmů, který má současný předseda vlády. A v zájmu demokracie nepochybně je chránit ústavní pozici předsedy vlády. A tady musím říct, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, že vaše strana, Česká strana sociálně demokratická, právě v té ochraně ústavní funkce předsedy vlády selhává. My to respektujeme, ale neohánějte se tady prosím demokracií, když právě tímto svým postojem k ní příliš nepřispíváte. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. A prosím paní poslankyni Mračkovou, připraví se pan poslanec Zaorálek.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené poslankyně, poslanci, myslela jsem, že nebudu vystupovat. Přesto si ale dovoluji reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana Skopečka a na jeho poznámku ohledně zodpovědné hospodářské politiky a ohledně pobídky, kterou uzavřela v tomto týdnu vláda, nebo respektive schválila, s příchodem společnosti BMW do České republiky.

Vůbec mě udivuje, že z vašich úst něco takového tady může zaznít. Já bych chtěla zdůraznit, že pokud společnost BMW přijde do České republiky, tak tady bude investovat 2,55 miliardy korun na toto technologické centrum, na vývoj vozidel a asistenčních systémů. Je to první high-tech u nás v Karlovarském kraji. A já si naopak myslím, že vláda velmi zodpovědně přistupuje v rámci zákona o pobídkách, komu tu pobídku dá a ne, tak jak tomu bylo v minulosti, že někdo získal pobídku na montovny, kterých tady již v naší republice máme mnoho. Myslím si, že tohle je právě ta cesta, abychom našli ta výzkumná centra. Protože z hlediska výzkumu, vývoje a inovací bohužel náš kraj a myslím si, že celá Česká republika, má ještě co dohánět.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. V tuto chvíli máme ještě tři faktické poznámky. Jako první pan poslanec Zaorálek. Poté pan poslanec Skopeček.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Děkuji. Kdybych měl víc času, ale tak alespoň toto. Chtěl bych zareagovat na pana poslance Fialu. Pocit, kdy jsem měl největší hrůzu z toho, jak se otřásá pověst instituce premiéra, to bylo při pádu vlády Petra Nečase. Tehdy jsem měl opravdu velmi silný pocit poškození prestiže této funkce. A co se týče dalších, jenom stručně. Když se bavíme o těch hodnotách.

Podívejte, u sociální demokracie, o tom snad mohu mluvit, protože o tom něco vím, tím klíčovým tématem pro sociální demokraty v tom dávnověku před sto lety bylo skutečně něco ne tak materiálního. Bylo to volební právo. To bylo nejsilnější téma sociální demokracie, volební právo. Protože, rozumíte, máte různé množství peněz a ti, co mají víc, ovlivňují společnost více. Ale to právo, to měli všichni, každý jedinec, i ti chudí. Ti všichni měli právo mluvit. To bylo to, co srovnávalo vlastně ty šance. Že najednou někdo mohl hlasovat plně jako občan.

Takže volební právo bylo to největší téma. Ale s tím, jak asi tušíte, souvisí i ta další věc. To je potom, že berete vážně výsledky těch voleb. Protože ty volby jsou potom základem demokracie. Víte, jak je nebezpečné nerespektovat výsledky voleb? A my jsme se tady přece ocitli v této zemi v normálním konfliktu. Každý z vás, kdo je politolog, to musí vědět. Ten konflikt je legitimní výsledek voleb, kdy někdo, byť byl obviněný a stíhaný, tak dostal 30 %. A dokonce v nedávných komunálních volbách se ten výsledek opakoval. Takže ať se nám to líbí, nebo ne, my bychom chtěli... Jak to, že my všichni, kteří tady nejsme trestně stíhaní, jsme nebyli lepší? Jak to, že my, kteří nemáme toto břemeno, jsme ho neporazili? No tak je to někde špatně. To mě taky mrzí. Ale bohužel se to stalo. A tohle je legitimní výsledek voleb.

My jsme v konfliktu prostě. Ten výsledek je v konfliktu s tím, že ten dotyčný má takhle nárok být premiérem a zároveň nese tady tuhle zátěž. A tento konflikt najdete v Izraeli, najdete ho v Korutanech, dokonce ve Spojených státech je dneska vyšetřovaný prezident, kterému možná hrozí impeachment. To není konflikt jenom v Česku, to je i v jiných zemích světa. A jde o to, abychom toto unesli. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas pro faktickou poznámku. Dobré odpoledne, budeme pokračovat ve faktických poznámkách. V pořadí Jan Skopeček, Helena Langšádlová, Pavel Blažek, Miroslav Kalousek, Miroslava Němcová, Marek Výborný. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Já zareaguji na paní hejtmanku prostřednictvím pana předsedajícího. No, v tom je ten náš rozdíl v přístupu k hospodářské politice. My máme 110. nejvyšší daně na světě, 116. nejsložitější vládní regulace a je zřejmé, že pokud nepřijde

nějaká pobídka, kdo by sem přišel do takového prostředí podnikat. Takže my musíme vybrat od našich malých podnikatelů daně. My těch 500 milionů nejdříve musíme od někoho sebrat, od našich malých domácích podnikatelů, abychom to mohli dát bohaté zahraniční firmě, aby sem vůbec šla podnikat. Protože proč by sem šla podnikat, když máme 110. nejvyšší daně? Proč by sem šla podnikat? Vždyť máme 116. nejsložitější vládní regulace a v zákoníku práce, v jeho přeregulovanosti jsme na tom ještě hůř?

Náš recept je jiný. My chceme daňové prostředí zjednodušovat, daně snižovat, tak aby sem zahraniční investoři přicházeli bez toho, že bychom jim zahraniční pobídky mohli dávat. Aniž bychom nejdříve museli složitě a velmi vysokými daněmi ty peníze brát u malých a středních podnikatelů, od kterých chceme, aby vyrostli jednou v takové firmy, jako je BMW. Ale pokud je budeme zdaňovat a přesouvat to rovnou k těmto bohatým firmám, nikdy z nich velké mezinárodní úspěšné korporace neuděláme. V tom je ten náš rozdíl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Helena Langšádlová s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já jsem přesvědčena, že tyto peníze neměla dostat velká korporace. A když už vláda má takovou potřebu rozdávat, tak jsem pevně přesvědčena, že to měli dostat naši malí a střední podnikatelé, protože tím si vybudujeme konkurenceschopnost, tím budeme mít diverzifikovaný trh, tím zajistíme stabilitu naší ekonomiky a tím zajistíme naši prosperitu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Také děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Pavel Blažek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Opět zareaguji na pana kolegu Zaorálka. Tam byla ta zmínka zase o premiéru Nečasovi, a jak to otrásovalo úroveň toho úřadu. Já jsem tady mluvil velmi smířlivě o mediálních vlnách, jak je nemám rád. Teď prosím vás, čím byla ta důvěra otřesena? No lživou tiskovou konferencí pánů Šlachty, pana Ištvana a pana Komára, kde do celého světa vytrubovali lži o tom, že vláda má někde plné trezory zlata, dolarů a nevím čeho všeho možného. A to potom chápu. A tohle všichni opisovali, co jim samozřejmě zbývalo.

Druhý aspekt, proč bych to nesrovnával, spočívá v tom, že pokud mě paměť neklame, tak asi po třech čtyřech dnech Petr Nečas odstoupil z té funkce. Čili tohle taky úplně nesedí, tohle srovnání.

Ale jenom prosím vás, když už jste i vy nechali u moci úřady, které šíří naprosto vědomě lži, a pak se to opisuje, tak je aspoň nedávejte za příklad. To je přesně ono. Tyhle orgány způsobily tu mediální vlnu. Za pět let nebyly schopny prokázat ani jednu věc u soudu v této věci a byly to ony, kdo to způsobily. Ale byla to zase mediální vlna. A já jsem tady mluvil o tom, že nemám rád mediální vlny, nepodléhám jim. Byť jsem nebyl nikdy předseda vlády, tak jsem nebyl v žádné mediální vlně já osobně, ale v malých vlnkách jsem si užil občas, to je pravda. A nemám to rád, vím, jak se to dělá. Ale tyhle projevy to jenom podporují. Prostě státní úřady si něco vymyslely, všichni tomu věřili, ano, pak to otrásovalo důvěrou v tenhle úřad, ale takhle to tedy bylo. To nebyl úplně povedený citát, resp. povedené přirovnání. (Potlesk některých poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Opět reakce na pana poslance Zaorálka, který řekl, že cítil intenzivní ohrožení ústavní funkce premiéra v době Petra Nečase. Já byl jeden z ministrů Nečasovy vlády a patřil jsem mezi ty, kteří mu tu demisi doporučovali. A nutno říct, že ji také Petr Nečas zvážil a tu demisi podal. Na rozdíl od pana premiéra Babiše. A k tomu je nezbytné dodat, že věci, ze kterých byl v té době viněn Petr Nečas, svou intenzitou i společenskou nebezpečností působily nesrovnatelně menší než to, z čeho je viněn a stíhán pan premiér Babiš.

Stejně tak mohli jsme mít pocit ohrožení ústavní funkce premiéra v době Grossovy aféry, byť tam nepadlo žádné trestní obvinění. Co udělali tenkrát, pane poslanče Zaorálku prostřednictvím předsedajícího, ministři a poslanci KDU-ČSL? Ministři KDU-ČSL podali demisi a poslanci KDU-ČSL hlasovali pro nedůvěru vládě. Grosse tenkrát podrželi komunisté, takže to nebylo úspěšné, ale přesto hlasovali pro nedůvěru vládě a byli ochotni pokračovat na koaličním půdorysu jenom tehdy, když se vymění premiér. Což nakonec sociální demokracie musela udělat. Já netvrdím, že výměna Paroubka za Grosse bylo nějaké štěstí, ale v tu chvíli přece nešlo o tu nebo onu osobu. V tu chvíli šlo o principy a právě o ochranu ústavní funkce předsedy vlády. To je přesně to, na co vy rezignujete.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A ještě jedna faktická poznámka pana poslance Marka Výborného. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím k panu kolegovi Zaorálkovi. Já k vám mám velký respekt, nebo možná jsem měl velký respekt coby odborníkovi na zahraniční politiku. Pravda, po vašich výrocích k našim zahraničním misím to je trošku zpochybněno, ten můj respekt. Nicméně domnívám se, že moc dobře víte, jaký je náš ústavní systém. Do Poslanecké sněmovny je poměrný volební systém, tzn. sem nekandidoval Andrej Babiš. Sem kandidovalo hnutí ANO 2011. A váš výrok o tom, že tady nerespektujeme výsledky voleb, se opravdu nezakládá na pravdě!

Samozřejmě, že od začátku říkáme, že respektujeme vítěze, tím je hnutí ANO. Mělo taky nezpochybnitelné právo na to jmenovat, navrhnout premiéra. Nicméně váš výrok tady dělá ze 77 poslanců hnutí ANO němé stádo. A já nechci být jejich advokátem, ale z mého pohledu to opravdu není němé stádo, které by táhlo za svým bačou, který sedí za mnou. Tak to opravdu není.

Čili hovořit o tom, že někdo nerespektuje výsledky voleb, neodpovídá ústavnímu systému České republiky. My respektujeme výsledek voleb, říkáme to opakovaně. A je jenom zodpovědností hnutí ANO, zda je hnutím jednoho muže, anebo je schopno vygenerovat další osobnosti do vedení vlády České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Pavla Žáčka, připraví se pan Mikuláš Peksa. Pardon, omlouvám se, pane kolego, omlouvám se. Víím, že je tady přednostní právo předsedy klubu Pirátů pana poslance Michálka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, někteří z vás si možná pamatují, že když jsem tady vystupoval naposledy, když se projednávala důvěra vlády, tak jsem tady upozornil na to, jakým způsobem pan premiér využívá svoje média. Dneska bych rád ukázal, proč jsme proti této vládě.

My jsme kandidovali do voleb s tím, že chceme svobodnou, vzdělanou a digitálně propojenou společnost, modernizaci státu, a koalice ANO, ČSSD s podporou KSČM rozhodně není schopna tohoto docílit. Dovolil bych si nazvat tu koalici, hlavní problém v této koalici je, že má komunistický styl vládnutí. Když se podíváme na noviny, které vydává, dokonce mají stejnou barvu, Mladá fronta DNES, tak tisknou jako Rudé právo. Když se podíváme na to, jakým způsobem se plní programové prohlášení vlády, tak to vypadá, jako když se plnil plán během komunistického režimu a předstíralo se, že se plní na 120 %. Jak se vláda sama vychvaluje, že se všechno daří. No a za třetí, pan premiér má poněkud rétorický styl Milouše Jakeše.

Nyní bych to rozebral podrobněji.

Myslím si, že k tomu plánu je potřeba se zaměřit na ty nejzásadnější věci, které naše občany pálí. Podle průzkumu veřejného mínění jsou to otázky nadměrné byrokracie, korupce, stavu silnic a nájmu a cen bydlení. Shodou okolností jsou to záležitosti, ve kterých ANO nevládne jeden rok, ale už tam má svoje ministry pět let. Pět let měli na to, aby ukázali, co v těchto věcech dosáhnou. Bohužel, když se podíváme na výsledky vlády, a já jsem si je velmi pozorně přečetl, je to tato 50stránková prezentace, tak celá řada těch tzv. výsledků jsou nedodělky, případně je to pouhé přerozdělování peněz ve stylu, že se zvýšily důchody, zvýšila se minimální mzda – no tak to by přece snad měla být samozřejmost, že když roste ekonomika, tak se zvyšují důchody a minimální mzda. Že z té prosperity těží celá společnost, to by nemělo být něco, čím se vláda chlubí. Ale tato země potřebuje kroky, které je potřeba odpracovat. A to se tady právě neděje. A to je ten důvod, proč zaostáváme, a stejně jako za komunismu ta země ekonomicky i morálně zaostávala, tak teď to bude pokračovat tak, jak to je za vlády Andreje Babiše. A pravděpodobně i další tři roky.

Pojďme se tedy podívat na ty jednotlivé tři body. Za prvé je to byrokracie, kterou považují občané za problém. Samozřejmě jedním ze způsobů, jak se s tím vypořádat, je digitalizace. My jsme tady slyšeli od vlády, že bude tabulka, že to bude dashboard, kde budou výsledky vlády, kolik ministr dopravy postavil kilometrů dálnic, jak se daří plnit ty různé plány, sliby ve volebním prohlášení. Nicméně když se podíváme na ten přehled výsledků, tak jak jsou v této brožurce, tak si myslím, že musíme splakat nad tím výdělkem.

Například v části Moje daně. Podnikatelé samozřejmě oprávněně kritizují, že musí platit daně a odvody na třech různých místech. ANO vládne na ministerstvu už pět let, je to téměř pět let, co tam jsou, a víte, co je napsáno ve výsledcích vlády, pokud jde o tu digitalizaci ve výběru daní? Tak pozor, ten zásadní výsledek je, že zjednodušení a elektronizace daňového systému je prioritou Ministerstva financí. To je výsledek, který předkládá tato vláda na oficiální tiskové konferenci, a dodnes jí to visí na webových stránkách. Hned druhý výsledek je, že dokonce po jmenování vlády byl ustaven projektový tým a na podzim ministerstvo představí zvolenou variantu. Takže to jsou výsledky, které má tato vláda v oblasti digitalizace a zjednodušování.

Další příklad skvělých výsledků v oblasti digitalizace. Pan premiér uspořádal tiskovou konferenci s estonským premiérem, který je jeho přítel, a vyfotili se spolu. No není to úžasný výsledek v oblasti digitalizace, vyfotit se s estonským premiérem? Pravděpodobně mu tam pan premiér ukázal – tady ho nevidím, asi někam utekl... (Z pléna se ozývá: Tady je! – Premiér Babiš stojí vedle stolů vlády a hovoří s ministryní.) Takže pan premiér pravděpodobně ukázal estonskému premiérovi svůj slavný papírový díř jakožto výsledek pětiletého období digitalizace v České republice.

Myslím si, že kdyby někdo předstoupil s takovými výsledky v Agrofertu před pana premiéra, že k cíli, který dostal zadán, během pěti let uspořádal jednu tiskovou konferenci a napsal do tiskové zprávy, že to je jeho prioritou, tak by ho pan premiér okamžitě z Agrofertu vyhodil. Takže v tomto ohledu se obávám, že vláda nesplnila to očekávání občanů, že bude řídit stát jako firmu, a ty výsledky se tady vůbec nedostavují.

Nyní se dostanu k druhé prioritě, kterou uvádějí občané v tom průzkumu, a to je boj proti korupci. Samozřejmě všechny velmi pobaví, že pan předseda vlády sám sebe, trestně stíhanou osobu, která ještě teď navíc má další skandál s mařením vyšetřování, jmenoval do čela Rady vlády pro boj s korupcí. Tak to samozřejmě, to je záruka toho, že tady se konečně bude s korupcí bojovat.

Podíval jsem se na podstatný dokument, který se týká střetu zájmů Andreje Babiše. Je to tento velmi důležitý graf. (Ukazuje graf s názvem Dotace Agrofert.) Tento graf každému ukazuje, jakým způsobem se zvyšují dotace do holdingu Agrofert. Zdrojem jsou výroční zprávy společnosti Agrofert. V roce 2011 byly dotace do Agrofertu, do koncernu, 0,6 mld. Kč a následně za angažmá pana premiéra v politice to zázračným způsobem roste, takže premiér v roce 2017 pobírá 2 mld. Kč ročně. 2 mld. Kč ročně, které by mohly jít na veřejné služby a kterými se premiér obohacuje na úkor všech ostatních daňových poplatníků. Tak to si myslím, že je naprostý výsměch boje proti korupci.

A můžu říkat další a další příklady, jak tato vláda bojuje proti korupci, takzvaně. Když jsme předložili a odpracovali návrh na zveřejňování smluv ČEZu, tak to tady poslanci ANO mnohokrát a mnohokrát dokolečka blokovali. Předložili jsme nominační zákon, opět vláda to svojí vládní mašinou tady zamítla, předložila upravený návrh. Dokonce naposledy teď tento týden na výboru poslanci ANO zamítli náš návrh na omezení zneužívání dozorčích rad jako politických trafik. Tak já se jim nedivím, samozřejmě. Kdybych měl v pražských strukturách spolustraníky, jako je třeba paní Plesníková z ANO, která bere nebo brala 220 tis. Kč měsíčně – 220 tis. měsíčně, to je víc než premiér, brala paní Plesníková za to, že byla místostarostka a měla dozorčí radu v Pražské plynárenské, což je firma, kterou vlastní hlavní město Praha, a dosadili ji tam, aby měla trafiku –, tak bych taky opravdu nechtěl, aby se regulovaly dozorčí rady ve státních firmách.

Těch příkladů je celá řada. Neexistuje rozklikávací rozpočet státu. Na Ministerstvu pro místní rozvoj máme policejní razii. Je pravda, že vláda udělala jednu věc, zřídila aukční systém. Dobře. Tak jako jedna věc v tom 50stránkovém dokumentu jako výsledek, to považuji za velmi chabé.

Když se podíváme na to, co vláda uvádí jako svoje výsledky v tom oficiálním dokumentu v oblasti Ministerstva vnitra, boje proti korupci. Přečtu doslova: Provedli jsme několik úsporných a optimalizačních opatření. – To jsou konkrétní výsledky vlády, které uvádí sama ve svých materiálech v oblasti boje proti korupci, v oblasti Ministerstva spravedlnosti tam není vůbec nic.

Třetí část se týká, teď když jsme u toho hodnocení, plnění plánu, jak plníme plán výstavby silnic, v dopravě. Doprava je další ministerstvo, kde ANO sedí už skoro pět let. Jaké jsou výsledky, které prezentuje vláda ve svých materiálech? No, člověk by očekával, že když tam jsou pět let, tak už ty projekty mají připravené a každý měsíc se dokončuje několik desítek kilometrů silnic. Bohužel v tom informativním materiálu, který vláda připravila, není ani jedno slovo o tom, kolik silnic bylo dokončeno, otevřeno, zprovozněno, předáno do užívání. Jediné, co tam je, je, že zahájili práce na nových úsecích dálnic a obchvatů v délce 28 kilometrů. Takže pouhé zahájení práce. Opravdu po pěti letech si myslím, že v případě dálnic je to poněkud málo.

No a ta poslední část se týká nájmu a cen bydlení. To je problematika, která je obzvlášť citlivá zejména pro naše seniory, pro mladé rodiny s dětmi, protože dochází k dramatickému nárůstu cen bydlení. Například v Praze se mluví o 35 %. O 35 % rostou ceny bydlení v Praze. No a co nám slibuje ANO, které už pět let obývá Ministerstvo pro místní rozvoj? Ten konkrétní výsledek? Že probíhají práce na novém stavebním zákoně. Takže to je ten konkrétní výsledek. Já se obávám, že opravdu nejsme daleko, abychom se tady plácali po zádech, jako to bylo za komunismu, jak se daří plnit plán. Ve skutečnosti ty pokroky jsou naprosto mizerné. Opět my jsme se snažili řešit tuto věc, my jsme předložili konkrétní návrh na snížení

daně z nabytí nemovitosti, my jsme iniciovali, aby se řešila digitalizace stavebního řízení, ale bohužel ta odezva je velmi vlažná.

Já proberu tento konkrétní příklad toho zrychlení stavebního řízení, jak funguje, jak docílíme toho, že naše stavební úřady budou pracovat rychle, a tudíž trh bude schopen rychleji reagovat na poptávku a zvyšování cen bydlení. Tak před pěti lety na Ministerstvu pro místní rozvoj vznikla studie, jak by se dalo stavební řízení zdigitalizovat. Zdigitalizovat, že jo. Pak se pět let na tu studii prášilo a někdy před prázdninami Ministerstvo pro místní rozvoj zadalo, že se má studie aktualizovat, ale máme slíbeno, že do konce listopadu by měla být aktualizována studie. Takže to jsou ty konkrétní výsledky, které tato vláda má v oblasti snižování cen bydlení, tak abychom řešili bytovou krizi. To, že se připravuje nebo aktualizuje nějaká studie. Ale občané samozřejmě čekají na reálné výsledky, tzn. to, abyste ukázali, jak se zrychlila doba stavebního řízení, která je v rámci státní správy. Jenomže tohle vy nikdy ukázat nemůžete, protože tu dobu vůbec neměříte. Takže to je základní manažerské pochybení. Vůbec nesledujete, jak dlouho trvá ta doba stavebního řízení, a tudíž to nemůžete centrálně ani žádným způsobem řídit.

Pokud jde o výstavbu bytů v gesci státu, jako jediný konkrétní výsledek je uvedeno, že vznikne 400 nových pečovatelských bytů. K tomu mám snad jenom dvě poznámky. To, že něco vznikne, není výsledek – opět. A to, že vychází nějakých ubohých 30 bytů na krajů, rozhodně nepomůže našim seniorům v rozsahu, kolik seniorů, kteří by potřebovali dům s pečovatelskou službou, máme. Takže ani v této oblasti, kde ANO má už pět let svého ministra, nedochází k žádnému pokroku.

Ostatně řekl to poměrně výstižně i politolog Kamil Švec dneska na ČT1, že vláda žádné hmatatelné výsledky nemá. Jediné, co dělá, že se spoléhá na své marketéry, spoléhá se na propagandu, a jak už je tradiční u předsedy vlády, svoje chyby promítá do ostatních a tvrdí, že proti němu jede nějaká propaganda, že proti němu je spiknutí, že proti němu jede kampaň a podobně. Kdyžtak jsem tady vzal nějaké kapesníky, aby si pan premiér mohl ve svém fňukání utřít slzičky. (Nesouhlasné hlasy z řad poslanců ANO. Výzvy, ať se poslanec Michálek chová slušně. Bouchání do lavic.)

Nyní jsem zhodnotil plnění plánu ze strany ANO, které je na velmi mizerné úrovni. V podstatě to ukazuje naprosté manažerské selhání, kdy Andrej Babiš jako předseda vlády se svými ministry není schopen zacházet takovým způsobem jako v Agrofertu, že neplní vůbec závazky, které občanům dali. Myslím si, že to je zásadní manažerské selhání. Myslím si, že to povede k zaostávání našeho státu. Ukázal jsem to na celé řadě resortů, kde ANO vládne už pět let. A myslím si, že to je dost nefér vůči našim dětem. (Neklid ve střední části sálu.) My bychom měli odevzdat Českou republiku v kondici, ve které stát bude lepší, než ve které jsme ho přebírali. (Nesouhlasné hlasy v řadách poslanců ANO.)

V současné době jim odevzdáme stát, který je zaostalý. A myslím si, že vedle toho už jsou pouhou třešničkou na dortu všechny ty lži, podvody, členství v KSČ, spolupráce s StB, podpora komunistů vládě, mediální manipulace, střet zájmů i rodinný příběh Andreje Babiše. Nikdy v historii tady nic takového nebylo možné. Dokonce i, prostřednictvím pana předsedajícího pane premiére, váš známý, bývalý premiér Gross, u něho šlo jenom o jeden milion korun, u vás jde o daleko větší sumy.

Inu, řekl jste, že neodstoupíte a že vás budeme muset porazit ve volbách. My tuto výzvu samozřejmě přijímáme. (Výkřik smíchu z řad poslanců ANO.) Když jsem před třemi roky říkal paní primátorce Krnáčové, že ji porazíme ve volbách, tak se smála. A já vám přeju, užijte si to, smějte se, máte na to ještě maximálně tři roky.

Díky za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů. Nesouhlasné hlasy z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Jakub Michálek. S přednostním právem nyní tři faktické poznámky. Nejdříve Helena Válková, pak David Kasal, pak Patrik Nacher. Paní poslankyně, máte slovo, k faktické poznámce. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, po takovém projevu se mi nemluví snadno. Rozhodně nepůjdu na tuto rétoriku. Nebudu nikoho urážet, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Nebudu poměřovat pomyslné viny Grosse, Nečase, Babiše. Od toho jsou tady orgány činné v trestním řízení, pokud si hrajeme na právní stát, zdá se mi, že Piráti si na něj hrají, hrají si na něj více či méně úspěšně.

Chtěla bych jenom upozornit, že se tady velice hezky smíchávají tři roviny problémů. Už jsem o tom hovořila i s kolegy na klubu. Je to rovina etická, právní a politická. A vždycky, když tedy někoho slyšíme, sleduji, kolik z té jedné složky do toho koktejlu namíchá argumentů, které se mu právě hodí. Pan místopředseda, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, Fiala říkal něco o ochraně, a právě proto jsem vystoupila, ústavního činitele. Role premiéra je jistě nezpochybnitelně v oblasti výkonné tou nejdůležitější funkcí. Nepochopila jsem ovšem, asi jsem málo právně zdatná, zda tedy myslel nějaké konkrétní porušení Ústavy, nebo zda to bylo v rámci toho koktejlu spíše ve prospěch politiky a etiky. To bych byla ráda, kdyby mi odpověděl, případně kdyby mi odpověděl někdo z jeho strany.

Mám jenom faktickou poznámku. Myslím si, že smát se budeme opravdu všichni až poté, až budeme dělat konečnou bilanci. Já doufám, že se zasměju, až uvidím, kolik z toho revolučního nadšení zůstane na konci volebního období Pirátům. Zatím jsem žádný konkrétní výsledek kromě toho pokřikování na ty, kteří už tady delší dobu jsou, nezažila. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil čas pro faktickou poznámku. Nyní pan poslanec David Kasal také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane místopředsedo. Já se taky vyjádřím k mému předřečníkovi panu předsedovi Michálkovi. On vždycky, když začne svůj projev, nejdřív musí někoho trochu pošpinit, aby ho k něčemu přirovnal. Já jsem chtěl být hodný. Kolegovi Kopřivovi jsem říkal, že mu nerozumím. Tak to teď upravím. Mně ten jeho projev připadal jako z pionýrského nebo SSM aktivu. To je jedna poznámka.

A druhá poznámka. Máte samozřejmě právo kritiky. Ale říká se, že Piráti jsou nový vítr. Tak jsem na to zvědavý, protože jsem zvědavý, kdy váš nový pan primátor odstoupí ze Správní rady VZP, na které včera byl. A nekumulujete funkce? (Bouřlivý smích a potlesk v řadách poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Patrik Nacher také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já jsem tedy myslel, že dneska vystupovat nebudu. (Smích a veselost v lavicích poslanců ANO.) To jsem říkal na zastupitelstvu, ale musím, protože tady kolega Michálek jmenoval Prahu a já se řídím heslem, kterým se řídí hráči mariáše, že ukázaná platí.

Tak odpovím i kolegyni Válkové, co zatím Piráti předvedli, že nic nepředvedli. My jsme tam nějaké tři týdny. Tak co předvedli? Kumulace funkce, trafiky a komunikace s opozicí, to jsou tři témata, která jsou nejčastější.

Takže kumulace funkcí. Jak již bylo řečeno, někteří kumulují, v radě je jeden místostarosta, jeden starosta, jak jsem se dozvěděl, a teď nevím, od jakého piráta, abych pak nebyl nařknut, že je to takzvaná kumulace malá. (Veselost a potlesk v řadách poslanců ANO.) Já bych se tady na mikrofon zeptal, co je kumulace střední, co je kumulace velká. Já tomu samozřejmě rozumím. Ono skloubit ten předvolební slib a potom s někým dělat koalici je těžké.

Trafiky. Připomenu. My jsme v roce 2014 začali s třemi uvolněnými předsedy výborů plus kontrolní, nyní jich je devět, plus kontrolní, což je dohromady deset. Dokonce je poprvé v historii po roce 1989 uvolněn místopředseda výboru. To tady ještě nebylo.

Ano, slyším ty argumenty, že všichni piráti budou takhle placeni z magistrátu a nebudou v dozorčích radách. Nicméně ani toto neplatí, protože byl příslib, a to je ten třetí bod, komunikace s opozicí, že opozice dostane prostor v těchto kontrolních orgánech, což jsou dozorčí rady v městských firmách. Ani tam to neplatí, protože podle mých informací je to opět proškrtáno. To znamená, že opozice pravděpodobně nezíská vůbec nic. O pozici ve výborech jsme se bavili na zastupitelstvu čtyři hodiny. Ten poměr měl být 5:4, nakonec nabídla koalice změny 6:3. (Předsedající upozorňuje na čas.) Omlouvám se, nestihl jsem to všechno. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončila doba pro faktickou poznámku. Pan poslanec Ferjenčík také s faktickou poznámkou. Poté pan kolega Jurečka, Výborný, Feranec – také faktické poznámky. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl stručně reagovat na předřečníky.

Za prvé. Kolega Michálek nikoho neurážel. (Smích v řadách poslanců ANO.) On jenom konstatoval fakta. Je potřeba rozlišovat fakta a urážky. To, že ta fakta jsou značně urážlivá, není vina kolegy Michálka. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Pan primátor Hřib odstoupí z dozorčí rady ve velmi blízké době. (Bouřlivý výbuch smíchu v řadách poslanců ANO.) Je potřeba předat nějakým způsobem tu agendu. (Opět veselost v řadách poslanců ANO.) Myslím si, že ve chvíli, kdy vaši lidé kumulovali tyhle funkce ještě půl roku po volbách, tak to někomu vyčítat po dvou týdnech je trochu pokrytecké.

A za třetí, co se týče té koalice, tak prostě trafiky, o kterých mluvil kolega Michálek, se v Praze realizovaly přes dozorčí rady městských firem, kde zástupci hnutí ANO brali násobně více než ti předsedové výborů nebo uvolnění zastupitelé. Takže počkejme si na ten výsledek, jestli dojde k navýšení financí ze strany města, nebo k úspoře, a neporovnávejte tady čísla, která se porovnávat nedají. Paní Plesníková prostě brala 220 tisíc, a kdyby tam seděl uvolněný zastupitel, tak bere 80. Takže vy jste tam schválně dali neuvolněného, aby bral 220.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marian Jurečka také s faktickou poznámkou. Máme ještě pět faktických poznámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já mám prosbu. Nešlo by tady se vyjadřovat bez té jízlivosti, posměšků i osobních urážek? Nemohli bychom zůstat v té faktické rovině, kterou jsme tady docela i nějaký čas dnešního dne drželi?

A teď ta faktická poznámka k paní poslankyni Válkové prostřednictvím pana předsedajícího. Prosím pěkně, když zní z úst bývalé ministryně spravedlnosti, že tady pan Michálek ve svém projevu mluví o tom, a vy to komentujete, že si tady on hraje, a pak jste řekla: hrajeme na právní stát. Já a KDU-ČSL si tedy na žádný právní stát hrát nechceme. My ho tady fakticky chceme naplňovat, ten právní stát. To jsou velice nebezpečná slova, která tady říkáte jako bývalá ministryně spravedlnosti, a v okamžiku, kdy je to doplněno i jedním výrokem vašeho pana předsedy, současného premiéra, který řekl, že tady v ČR si může objednat kdokoli jakoukoliv kauzu na kohokoliv, tak to já nevím, co si o tom ti lidé, kteří nás tady dneska sledují a obecně nás sledují, mají vlastně myslet. Prosím pěkně, važme, co tady říkáme, jaká ta slova mají význam, aby ti lidé měli vůbec pocit, že tady je nějaká důvěra v nás jako v politiky a v právní stát. Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Výborný s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dvě věci. Já navážu na kolegu Jurečku. Skutečně z úst bývalé ministryně spravedlnosti, paní kolegyně Válková prostřednictvím pana místopředsedy, říkat, že si tady – a to je úplně jedno, jestli to říkal kolega Michálek, nebo jestli to bude říkat někdo z KSČM, prostě žijeme v právním státě. Tohle nemůžeme tady zpochybňovat slovy, že tady je nějaká hra na právní stát. Kdybychom na toto přistoupili, tak věřím, že to bylo jenom přehnutí nebo špatná formulace, protože ministru spravedlnosti, který sedí tady po mé pravé ruce, by asi běhal mráz po zádech, kdyby něco takového tady platilo.

A druhá věc, milé kolegyně, vážení kolegové, já nechci zpochybňovat právo tady od toho pultíku říkat cokoli, jenom bych poprosil, pojďme neřešit problémy obce Praha, protože já mám informaci, že jedno ustavující zastupitelstvo trvalo 16 hodin do 7 do rána. Já bych se tohoto nerad tady dočkal! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Milan Feranec také s faktickou poznámkou, připraví se kolega David Kasal také k faktické poznámce, potom paní kolegyně Válková. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jenom reaguji na pana kolegu Michálka. Už několikrát zaznělo, a je to takový pirátský hit – rozklikávací rozpočet. Já budu rád, když nám pomůžou i v té státní správě s tím rozpočtem. Doufám, že to nebude tak jak v Mariánských Lázních, kde už pět let to město řídíte a nelze se tam rozklikat k ničemu. Já jsem si to zkoušel teď, do jaké úrovně je zpracován rozklikávací rozpočet při rozpočtu 350 milionů. Nezvládli jste to za pět let! Ale děkujeme za každou dobrou radu od vás. Děkuji. (Pobavení a potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegu Ferancovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana kolegy Kasala. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jenom k panu poslanci Ferjenčíkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Tam se žádná agenda nepředává. Tam

jednou za měsíc rozhodujeme v pracovní skupině. A já jsem se s kolegou Hřibem bavil a neměl jsem žádné známky toho, že by chtěl odstupovat. Tak si nejdřív ověřte informace!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Heleny Válkové. Připraví se kolega Třešňák a Plzák. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já tedy nevím, jestli mám plakat, nebo se smát. Já myslím, že všichni asi vědí, co jsem říkala. Předpokládám určitou minimální laťku inteligence anebo snahu to pochopit. A zrovna u těch, kteří hovořili a kteří se mě na to zeptali, jak to tedy myslím, tak vím, že ta laťka je nejenom splněna, ale i překročena. Takže to beru jako další zpochybňování toho, cokoliv řekneme, je obráceno proti nám.

Já jsem samozřejmě měla na mysli to, že když někdo vystoupí a argumentuje a používá určité konkrétní věci, které staví do světla velmi nepříznivého pro premiéra, tak mám podezření, jestli dodržuje nejenom ty etické standardy, ale i někdy ty právní limity. A my tady skutečně žijeme v právním státě. Já bych byla poslední, která by ty právní principy nedodržovala, a bez ohledu na to, jestli jde o bývalou ministryni, nebo o člověka, který je právník, a dívám se úmyslně teď doprava, protože předpokládám, že zleva tedy to pochopili úplně všichni. Ale ta hra na právní stát je právě o to nebezpečnější, protože vy děláte vše pro to, abyste právě tyto principy právního státu svým vystupováním – dnes to, co jsem zažila – zpochybnili. Takhle jsem to myslela!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Třešňák, zatím poslední faktická poznámka. Doufám, že se kolega Žáček dostane ke slovu. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Třešňák: Já si dovolím zareagovat na pana poslance Ferance prostřednictvím pana předsedajícího. Já mám dojem, že toto téma tady někdo otevřel už před rokem, také jsem na něj odpovídal prostřednictvím faktické a odpovím znovu. Města velikosti Mariánských Lázní opravdu používají nástroje, které jim dodá Ministerstvo vnitra, jsou k dispozici a nemusí si je draze kupovat. To, že oficiální softwarové nástroje, které používá Ministerstvo vnitra a je schopno dodat obcím, jsou takto nedokonalé, za to skutečně nemůžeme my. Nicméně existují i neziskovky jako například Otevřená města, a my rádi například teď už budeme využívat nový softwarový nástroj CityVizor a já věřím, že ten detail toho rozklikávacího rozpočtu tam do budoucna bude. Nicméně pokud chceme takto odbíhat od tématu a zabývat se Mariánskými Lázněmi a dalšími obcemi, můžeme se bavit třeba o obci Prameny, která má asi 80 obyvatel, klidně, můžeme tu být ještě déle. Díky. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy pan poslanec Pavel Žáček, připraví se pan poslanec Mikuláš Peksa. Pardon! Paní ministryně financí se mi přihlásila s přednostním právem, tak ještě vás jednou požádám o posečkání. Slovo má ministryně financí paní Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, také jsem si myslela, že nebudu vystupovat dnes, ale prostě musím.

Pane předsedo Michálku, já jsem naše vztahy považovala za korektní doteď, ale to, co jste tady před chvílí předvedl, určitě korektní nebylo a já vás hned vyvedu z omylu. Budu mluvit především za rezort Ministerstva financí.

Nestalo se poprvé, že pirátská strana si najde na stránkách vlády, Ministerstva financí, budu mluvit za to, co znám, co se mě týká, nějaký materiál a ten naprosto neseriózně využije prostě v nějaké interpretaci, která se nezakládá na pravdě. A to se stalo i teď, pane předsedo. Stalo se to tak, že jste využil materiál, který na vládě dáváme dohromady, sami jsme si ho vymysleli, přišel s ním vládní zmocněnec pro digitalizaci, že si budeme sledovat plnění vládního prohlášení, a který rezort chce, tak si tam může přidat i svoje úkoly. Já například, protože mám ráda přehled, říkám, nepovedeme to dvakrát, tak jsem ty úkoly tam přidala. To není žádný podrobný materiál, žádný manuál, ze kterého vyplývá, co na těch úkolech je všechno odpracováno. Za prvé, ten materiál je informativní, sleduje plnění v jakýchsi časových horizontech a samozřejmě jeho rozšiřování se dále bude vyvíjet. Pokud budu já informovat o projektech Ministerstva financí, budu tak činit formou tiskových konferencí, případně webových stránek Ministerstva financí, případně na svých sítích.

A teď k projektu Moje daně. Je to moje absolutní priorita, projekt Moje daně. Sestává se ze tří základních částí. První je legislativní část, o té se teď bavit nebudeme. Vy jste mluvil o digitalizaci. Druhá je nový ADIS neboli ENDIS, na čemž se pracuje, ale je to běh na delší trať, protože přesoutěžít systém, který máme ve vendor locku 30 let, to skutečně bych vám nepřála, a my to uděláme. Než vy se dostanete – já doufám, že to nikdy nebude – k moci, tak my to budeme mít hotové. (Pobavení a potlesk v řadách ANO 2011.)

Pro mě absolutně největší prioritou je online finanční úřad. To jsem řekla mockrát a dělám na tom. 13. prosince 2017 jsem byla jmenována ministryní financí poprvé, hned jsem sestavila v lednu projektový tým. Ten projektový tým funguje, nechávám si pravidelně interpretovat výsledky. Udělám začátkem roku 2018 – nebudu dělat tiskové konference jenom tak, abych tady mlátila prázdnou slámu, to prostě není můj styl. Tu tiskovou konferenci udělám v momentě, a bude to začátkem roku 2018, kde budu prezentovat jasné funkcionality a výstupy toho projektového týmu. Za ten necelý rok jsme dosáhli toho, že jsme zmapovali procesy a vybrali jsme jednu ze tří nejvhodnějších variant, protože to není moc jednoduché, protože tady máme ADIS, na ADISu je vendor lock, klíče ovládá IBM, jednáme s nimi, samozřejmě je to velmi složité a tím vás nebudu zatěžovat, a v podstatě museli jsme se rozhodnout, kterou cestou půjdeme. Tu cestu jsme vybrali už někdy v září tohoto roku a teď připravujeme otevřené výběrové řízení, kde jsem pracovní termín dala do konce ledna 2018. Počítám, že to bude dříve.

Ten portál, pro vaši informaci, bude umožňovat propojení s portálem občana, jednoduché bezpečné přihlášení, uživatelsky přívětivé plnění povinností, bude rozdělen na autentizovaného uživatele, neautentizovaného uživatele, využíváme daňové informační schránky, kterou už dnes Finanční správa má léta k dispozici. Využijeme tzv. elektronického podání a mám tady podrobně popsanou celou řadu funkcionalit, které jsou připraveny, zpracovány a provedeny. Prosím, kdykoliv se na mě obrátíte, podám vám informace, nebylo by to poprvé, co jste se na mě obracel, nakonec s panem poslancem Ferjenčíkem se sejdem příští týden, pokud se nemýlím, abychom mu ukázali ten rozklikávací rozpočet a vysvětlili mu, jak vlastně funguje Státní pokladna, která stála 7 miliard, a já jsem ráda, že ji máme, a vadí mně, když některé fondy třeba do ní nejsou zapojeny, protože tam vidíme každodenně, jaké cash-flow státu probíhá.

A ještě jedna věc: Ministerstvo financí stálo za jediným digitálním projektem minulé vlády a to je EET. Připomenu, že jsme ho vybudovali za šest měsíců. Za šest měsíců. A ve veřejné správě digitální projekty v podstatě není nic jednoduchého. Měli jsme na krku celou řadu trestních oznámení, kontrolních výborů Poslanecké sněmovny a já nevím čeho všeho. A ten systém funguje, nic, žádné trestněprávní důsledky z něho vyvozeny nebyly, naprosto bezproblémově a hlídací psi nás kontrolují odleva doprava. Prosím, informujte příště korektně. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí a mám tam tři faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Michálek, poté Stanjura a pan poslanec Jurečka. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, určitě bych si nedovolil uvést tuto slavnou Poslaneckou sněmovnu v omyl. Já jsem zkrátka navštívil pouze stránky vlada.cz a na titulní stránce v kategorii Důležité dokumenty jsem si rozkliknul Výsledky vlády prosinec 2017 – červen 2018. Tím jsem získal tento dokument, tisková konference k výsledkům vlády, a tam bylo napsáno přesně to, co tady paní ministryně v zásadě i řekla, že výsledkem je to, že to prohlásila na svoji prioritu, že ustavili projektový tým a že začali pracovat na výběrovém řízení. Já si pod výsledkem představuji něco, co je užitečné občanům, co je jim dodáno, stejně jako když si koupíte v obchodě nějaký spotřebič, třeba ledničku, tak výsledkem je to, že ji máte doma a funguje, a ne že vám někdo slíbí, že ji vyrobí. Je potřeba rozlišovat plány, přání a výsledky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjury. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vystoupení paní ministryně financí byla klasická kouřová mlha. Podívejte se, jaký máme návrh programu, a my tady debatujeme o plánech Ministerstva financí na Moje daně. Nebudu tady reprodukovat tristní prezentaci tohoto projektu na rozpočtovém výboru, a to jsem velmi umírněný ve výrazech, když to takhle řeknu. Ale tady nejsme kvůli tomu, abychom posuzovali plány Ministerstva financí, a musím říct, že pan předseda Michálek je opravdu zloduch, protože si čte materiály, které jsou na vlada.cz, a ještě je používá. To je opravdu nepřijatelné, paní ministryně.

A musím říci, že je třeba vládu pochválit, že přišla na takový geniální manažerský postup. Oni sami sebe kontrolují. Mně to přišlo, že to je normální, že si kontrolují úkoly, které dám. Na každé radě, na každém zastupitelstvu je standardní bod kontrola usnesení, kontrola úkolů, ale tady jsme museli počkat a po pěti letech vláda ANO přišla na to, že se budou sami kontrolovat, a přečtete si to. To by ani opozice tak nestrhala vládu jako oni sami, a pak se diví, že z toho citujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Mariána Jurečky a dál se připraví k faktické poznámce Ondřej Profant. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Omlouvám se, ale protože paní ministryně Schillerová řekla tady důležitou informaci, která není úplně pravdivá, že Ministerstvo financí za to minulé období udělalo jediný digitální projekt tehdejší vlády, a to bylo EET, tak já se podívám na stránky Ministerstva zemědělství, kde je 13. 6. 2018 tisková zpráva, tzn. je to z období, kdy už jsem já nebyl ministr, a ta tisková zpráva se týká projektů, které jsem na ministerstvu dva roky připravoval jako nástroj, který má výrazně pomoci zemědělcům dokázat zlepšit svoji činnost z hlediska ochrany půdy před erozí a zlepšování vodních zdrojů. A v té tiskové zprávě se hovoří o tom, že tzv. nástroj protierozní kalkulačky získal druhou cenu v rámci prestižní soutěže, dokonce cenu poroty, která oceňuje právě počiny, které se týkají příspěvku státu v oblasti pomoci řešit klimatické změny tak, aby tyto věci byly komfortní, a právě tato aplikace, kterou Ministerstvo zemědělství přes svůj Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy realizovalo a financovalo, je právě digitální aplikací s takovýmto oceněním. Takže prosím pěkně budme objektivní v tom. Já vím, že někdy ministr má pocit, že to, co dělá, je

v tom, řekněme, ponořen a vidí věci toho resortu, ale byly i určité jiné resorty, možná i ostatní ministři, kteří jsou v té vládě už pět let, by řekli, že také měli své aplikace, myslím, že i Ministerstvo životního prostředí bylo také oceněno v této soutěži, takže rozhodně to nebyl jediný digitální počín této nebo minulé vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Profanta. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Profant: Vážená paní ministryně financí prostřednictvím pana předsedajícího, vám se podařilo v jednom projevu říct, že problém je, že trpíte vendor lock-in k IBM v případě ADISu, a dále jste pokračovala tak, že se vám podařilo udělat EET, které je prohloubením tohoto vendor lock-in. Takže vy se sama tady přiznáváte, že ten vendor lock-in budujete! O těch sedmi miliardách na pokladnu, která ani neumí zobrazit rozpočet, nemluvě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní tedy opravdu pan kolega Pavel Žáček. Máte slovo, pane poslanče. (V sále je velmi rušno.)

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Trpělivost přináší růže, tedy aspoň doufám. Já bych se od těch kouřových clon, od těch přízemních mrazíků listopadových střední Evropy a z té mlhy snažil dostat na slunný Krym. Rád bych se vrátil trochu k tématu, proč jsme zde. Rád bych pohovořil, a nechci samozřejmě opakovat to, co již zde bylo řečeno, i co se týká nezávislosti a nestrannosti činnosti naší policie, bezpečnostních rizik a těchto podobných věcí. Nebojte se, zejména kolegové z výboru, nebudu opakovat, co jsme si včera říkali na výboru, byť ten bod schválen nebyl, naopak bych chtěl ukázat jednu souvislost, která zde ještě vyřčena nebyla, která se samozřejmě týká v souvislosti se střetem zájmů pana premiéra, jeho vyšetřování a vyšetřování jeho rodinných příslušníků.

Veřejnost, média i my si lámeme hlavu, proč a jak se Andrej Babiš junior ocitl na Krymu, zda šlo o bezpečnostní riziko, či nikoliv, byť byl doprovázen zaměstnancem či bodyguardem Agrofertu aspoň po část té své cesty.

Jak všichni víme, Krym byl v únoru 2014 anektován Ruskou federací, a to v rámci rozpoutání konfliktu na východní Ukrajině v intencích ruského plánu vybudování nové části země zvané Novorusko. V reakci na tuto agresi byly přijaty sankce proti Ruské federaci, kterých se jako Česká republika účastníme, k nim jsme se připojili, pochopitelně. Byla přijata rezoluce Organizace spojených národů o územní celistvosti Ukrajiny. Ukrajina reagovala na tento akt zákonnou normou upravující přístup na Krym z vlastního území pomocí několika kontrolních bodů a naopak kriminalizací vstupu nebo přechodu hranice z Ruské federace na Krym. Přímě na Krym.

Doplňuji, a to je k těm bezpečnostním aspektům, že autoritou za situaci na hranicích je pohraniční stráž či pohraniční vojsko, která je součástí Federální služby bezpečnosti, známé FSB, která je hlavním gestorem vnitřní bezpečnosti Ruské federace. A pro názornost a jakýsi politický pohled doplním, že na Krym jezdili legitimizovat anexi, pokud je známo, pouze představitelé KSČM. Komunistický europoslanec Kohlíček a senátor Doubrava. A pochopitelně byli ze strany ukrajinských orgánů označeni za to, že spáchali nezákonný vstup na Krym na okupované území Ukrajiny.

Proto otázka zní: Proč pan Babiš junior nezamířil například ze Švýcarska na západ? Například do Francie, kde by mohl navštívit některý z majetků, restaurací pana Babiše. Proč zamířil na východ? Myslím si, že otázkou, a také to již zde bylo naznačeno dopoledne nebo ráno, je schengenský prostor a právní situace v schengenském prostoru. Schengenský prostor

je prostor, který zajišťuje průchod, volný pohyb osob s tím, že je uzavřena dohoda, že je možné bez kontrol na vlastních hranicích nebo na vnitřních hranicích uvnitř schengenského prostoru se pohybovat. Na druhou stranu je zde podmínka, že v těchto státech je možno kdykoliv zadržet, zatknout, předvést osobu, která je hledaná v kterémkoliv zúčastněném státě, a to na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného soudem.

A tady jenom chci zmínit, že Švýcarsko je sice v Schengenu, ale není členem EU. Čili pokud by Policie ČR vyhlásila například po některé z osob pátrání, tak by nebyl problém v rámci EU ho zadržet, což ovšem neplatí ve státech mimo schengenský prostor, kterým je např. Rusko nebo Ukrajina. V případě Švýcarska a švýcarského občana by to bylo možné asi na základě mezinárodní právní pomoci, na základě bilaterálních smluv, pokud jsou uzavřeny, což je samozřejmě složitější cesta. Trvá delší dobu a muselo by to být na základě věci reciprocity. Pokud je ovšem tato věc dotačním podvodem, tak pochopitelně švýcarské federace, ale ani Ukrajiny či Ruska se tato věc netýká. Zde je možná odpověď na to, proč byl k té cestě zvláštní zvolen Krym.

A v závěru bych se chtěl zeptat. Věřím, že snad se jednou dozvíme, jak to bylo doopravdy. Ale zároveň se obávám té odpovědi, protože se může potvrdit, že nejde o pouhou spekulaci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Žáčkovi. Nyní pan poslanec Mikuláš Peksa. Připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Vážené dámy, vážení pánové, je tady několik základních faktů, které nejsou jenom otázkou morálky, ale otázkou základních vlastností bezpečnosti a právního státu. Trestně stíhaný premiér tak pravidelně neřeší jenom vládní agendu a prosazování našich národních zájmů v zahraničí, ale věnuje nesmírné množství času opakovaným pokusům o vysvětlení svých kauz. To mu rozhazuje peníze a silná slova, aby si zajistil popularitu. A místo toho, aby se zodpovídal kritice a spojení ve vlastní straně a byl třeba nahrazen kolegou, jsme svědky vystoupení, kdy chirurg z minutového rozhovoru viděného v reportáži určuje schizofrenii a zapřísahává se, jaké je to všechno spiknutí proti jeho vůdci a majiteli.

Tady si nehrajeme jenom o Česko. Premiér Andrej Babiš je jedním z dvaceti osmi politiků, kteří mají právo vetovat zásadní rozhodnutí EU. No, a jaké zájmy tam hájí. Tak zatím jenom ty svoje. Česko je proti stropování dotací, protože z toho žije holding pana premiéra. Masivní střet zájmů, který momentálně prošetřuje Evropská komise. Takže ve výsledku máme na klíčové pozici Česka i EU člověka, který se hodlá osobně za každou cenu udržet u moci, je velmi snadno vydíratelný a je trestně stíhaný. A tady se jedná o výsostně osobní problém Andreje Babiše, který si za všechny jednotlivé body může sám a sám, protože žádní konspirátoři za něj dotace nečerpali, žádní novináři nemění donekonečna jeho vyjádření a nevytvářejí stále nové verze toho, jak to všechno bylo.

Takže pokud panu premiérovi skutečně záleží na dobru naší a na silné vyjednávací pozici v Evropě, tak je skutečně čas přenechat místo někomu jinému, protože právní stát ČR by neměl být takto zpochybňován, jako se to děje v jiných zemích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Mikuláš Peksa. Nyní pan poslanec Bohuslav Svoboda. Připraví se kolega Martin Kupka. (Hluk v sále.) Požádám sněmovnu o větší míru klidu pro vystoupení. Pokud vedete jiné diskuse, prosím v předsálí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezký dobrý večer, dámy a pánové. Já na rozdíl od všech ostatních, kteří to říkají, jsem byl přesvědčen, že budu mluvit. Bohužel po té celodenní nebo celoodpolední diskusi to, co budu říkat, je něco jiného, než jsem původně chtěl.

Nejsem v politice tak dlouho, ale sedím v Poslanecké sněmovně druhé volební období, takže vím, že není žádný projev, který by o něčem přesvědčil druhou stranu. To všechno je zbytečné. Nikdo se nenechá přesvědčit. Každý má svůj názor. Někdy svůj, většinou tedy názor svého politického uskupení. To, co tady zaznívalo, je opravdu ale velmi zajímavé. A finálně se dozvím, to bylo pro mě překvapivé, že sociální demokrat nám říká, že největší nebezpečí pro naši zemi je to, že nastoupí oligarchové a bohatci do jejího vedení, a proto s nimi uzavřeli koalici. To je krásný boj proti něčemu, když se tedy připojím k tomu, kde je prospěch a peníze.

Víte, ten život je zvláštní. Já jako lékař bych mohl mluvit o řadě věcí medicínských. Tady mohl bych jako vlastně takový otec a zároveň dědeček hovořit o dětech. Já jsem si své užil, když mi moje dítě se ženou, když bylo dvouleté, sledovali, fotili ho a posílali mi fotku. Uvědom si, co všechno s ním můžeme udělat. To já mám všechno za sebou. Nechci o tom hovořit. Chci hovořit o jiné věci.

Chci hovořit o tom, že jsme Poslanecká sněmovna a máme nějakou zodpovědnost. Zodpovědnost vůči svým voličům, vůči svému svědomí, vůči svým dětem. Historie je zvláštní. Jistě je možné, že představitelé státu řeknou "přinesl jsem vám mír". Nebo "pan prezident všechny mé návrhy přijal". Ale historie se neptá. Historie ví. A ta historie jednou bude vědět, jak jsme dneska hlasovali. Bude to vědět hned o každém z nás. A bude vědět, kdo hlasoval špatně. Zvažte si to všichni. Ví, že volám do hluchého lesa, ale zvažte si všichni svoji odpovědnost sami k sobě, ke svému svědomí, k svým voličům a k svým dětem. Historie se skutečně neptá. Jednou nám všem ten účet vystaví.

Snažme se chovat, vážené poslankyně, vážení poslanci, jako ženy a muži, abych to genderově vyvážil, a být jednou stateční. Já se pokusím jít příkladem. Já budu hlasovat pro vyslovení nedůvěry této vládě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Nyní pan poslanec Martin Kupka, přihlášený do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, na úvod dnešního jednání se pan premiér pokoušel odejít od podstaty problému. Tou podstatou je přece od začátku neslučitelnost trestního stíhání a výkonu funkce premiéra. Celá řada dalších řečníků jasně popsala, v čem je to neslučitelné, kde vzniká problém. A ukazuje se mimo jiné i v tom, že místo toho, abychom řešili závažnější problémy České republiky, tak tu dnes znovu debatujeme o tom, zda je možné, aby premiéra České republiky vykonával člověk, který je zároveň trestně stíhanou osobou.

O to zastření problému se snaží i sociální demokracie, která pokrytecky vyzývá k plánu B, zároveň ale dává za pravdu opozici, když upozorňuje na to, a velmi hlasitě, že premiér se skutečně ocitá ve vážné kolizi a má vážné osobní problémy spočívající v onom trestním stíhání.

Úkolem politika je dívat se do budoucna. Pokud se tedy dnes nic podstatného nestane a nepodaří se dojít k nějaké změně, co to bude znamenat pro Českou republiku a pro českou vládu v nadcházejících měsících? No, nepochybně to, že s každým novým zjištěním a s každým novým posunem v trestní kauze Čapí hnízdo se objeví znovu vládní otřes a vládní krize. Troufnu si také tvrdit, že s každým jmenováním významného představitele Policie České republiky, nebo dokonce policejního prezidenta, nebo dokonce se jmenováním státních

zástupců se ta otázka bude otevírat znovu, protože se ten neúnosný střet zájmů, ta neslučitelnost trestně stíhané osoby a výkonu člena vlády prostě přesně ve všech těchto krocích promítá.

Tak mám obavu, že se sociální demokracie odsuzuje k tomu a odsuzuje i Českou republiku k naplňování skrytého plánu P, neboli pořád dokola. Ale to není perspektiva, kterou bychom si měli přát a která by pomohla České republice.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. V tuto chvíli to byl poslední vystupující v řádné rozpravě k tomuto bodu. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení. Faktická poznámka, pan poslanec Jurečka. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, já budu stručný. Já se jenom chci zeptat – protože teď tady zrovna chybí pan ministr Hamáček, který se mě po mém vystoupení, když jsem kladl ty otázky, ještě doptával na nějaké zpřesnění, tak jestli bude ještě schopen on, případně pan premiér na některé otázky reagovat.

Také ještě jsem si vlastně uvědomil jednu věc. Možná je teď prostor se proto i zeptat, asi ideálně pana premiéra Babiše. Když si přečtu část etického kodexu ANO 2011 z roku 2014, tak v bodě 10 se uvádí: Reprezentant, proti němuž je zahájeno trestní stíhání, neprodleně rezignuje na volený mandát, na svou funkci ve hnutí a na členství ve hnutí. Co se stalo, že se tak od roku 2014 slevilo z původních idejí a pevných principů hnutí ANO, že se tento etický kodex a tato jeho část změnila? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím o klid v sále. Ještě jednou se zeptám, má někdo zájem o vystoupení v řádné rozpravě. Jestliže tomu tak není, končím rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečné slovo ze strany navrhovatelů. Není tomu tak.

Já tedy připomenu, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě hlasuje podle jmen. K přijetí usnesení, kterým se vyslovuje vládě nedůvěra, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců.

Máme řádně zvolené ověřovatele, kteří už sedí na svém místě, pan poslanec Stanislav Berkovec a paní poslankyně Jana Černochová.

My tedy nejprve přistoupíme podle § 74 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Kontrola lístků se jmény poslanců už byla provedena. Chvilka strpení, vylosujeme jméno. (Poslanci ČSSD opouštějí sál.)

To jméno je Juříček Pavel. Je omluven.

Já myslím, že je možný dvojí postup. Buď bychom pokračovali následujícím, ale jestliže nikdo nemá námitky, vylosuji nové jméno. Bude to pro všechny jednodušší. (Výkřiky ze sálu: Ne!) Ne? Dobře, tak jestliže pan Juříček je v pořadí 76., tak následuje Adam Kalous. Jako první bude dotazován pan Adam Kalous. (V sále je velký hluk.) Ještě jednou poprosím o klid v sále!

Připomínám, že podle § 74 odst. 4 jednacího řádu se vyvolaný poslanec postaví, vysloví "pro návrh" nebo "proti návrhu". Jestliže se zdržuje hlasování, řekne "zdržuji se". Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování. Poprosím, aby každý vyvolaný poslanec své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych ho mohl já zopakovat do stenozáznamu tady na mikrofon.

Přikročíme k hlasování. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě nedůvěru."

Nyní vás budu vyvolávat a prosím o vyslovení se.

Zahajuji hlasování a poprosím pana poslance Adama Kalouse, aby se postavil a vyslovil své stanovisko.

Adam Kalous: Proti návrhu.

Miroslav Kalousek: Pro návrh.

Vít Kaňkovský: Pro návrh.

David Kasal: Proti návrhu.

Václav Klaus: Pro návrh.

Jiří Kobza: Pro návrh.

Jiří Kohoutek: Pro návrh.

Tomáš Kohoutek: Proti návrhu.

Lukáš Kolářik: Pro návrh.

Martin Kolovratník: Proti návrhu.

Vladimír Koníček je omluven.

František Kopřiva: Pro návrh.

Barbora Kořanová: Proti návrhu.

Radek Koteň: Pro návrh.

Josef Kott: Proti návrhu.

Pavel Kováčik: Proti návrhu.

Věra Kovářová: Pro návrh.

Lenka Kozlová: Pro návrh.

Robert Králíček: Proti návrhu.

Karel Krejza: Pro návrh.

Jana Krutáková: Pro návrh.

Roman Kubíček: Proti návrhu.

Jan Kubík: Proti návrhu.

Martin Kupka: Pro návrh.

Jaroslav Kytýr: Proti návrhu.

Helena Langšádlová: Pro návrh.

Jana Levová: Pro návrh.

Jan Lipavský: Pro návrh.

Leo Luzar: Proti návrhu.

Zuzana Majerová Zahradníková: Pro návrh.

Taťána Malá: Proti návrhu.

Přemysl Mališ: Proti návrhu.

Tomáš Martínek: Pro návrh.

Jaroslav Martinů: Pro návrh.

Karla Maříková: Pro návrh.
Jiří Mašek: Proti návrhu.
Květa Matušovská: Proti návrhu.
Eva Matyášová: Proti návrhu.
Ilona Mauritzová: Pro návrh.
Radka Maxová: Proti návrhu.
Marcela Melková: Proti návrhu.
Jiří Mihola: Pro návrh.
Jakub Michálek: Pro návrh.
Jana Mračková Vildumetzová: Proti návrhu.
Vojtěch Munzar: Pro návrh.
Patrik Nacher: Proti návrhu.
Miroslava Němcová: Pro návrh.
Ivana Nevludová: Pro návrh.
Marek Novák: Proti návrhu.
Monika Oborná: Proti návrhu.
Tomio Okamura: Pro návrh.
Ladislav Okleštěk: Proti návrhu.
Roman Onderka: (Nepřítomen.)
Zdeněk Ondráček: Proti návrhu.
Zuzana Ožanová: Proti návrhu.
Jana Pastuchová: Proti návrhu.
Petr Pávek: Pro návrh.
Daniel Pawlas: Proti návrhu.
Markéta Pekarová Adamová: Pro návrh.
Mikuláš Peksa: Pro návrh.
František Petrtýl: Proti návrhu.
Vojtěch Pikal: Pro návrh.
Pavel Plzák: Proti návrhu.
Zdeněk Podal: Pro návrh.
Ivo Pojezný: Proti návrhu.
Ondřej Polanský: Pro návrh.
Jan Pošvář: Pro návrh.
Milan Pour: Proti návrhu.
David Pražák: Proti návrhu.
Ondřej Profant: Pro návrh.
Věra Procházková: Proti návrhu.

Pavel Pustějovský: Proti návrhu.
Karel Rais: Proti návrhu.
Vít Rakušan: Pro návrh.
Michal Ratiborský: Proti návrhu.
Jan Richter: Proti návrhu.
Olga Richterová: Pro návrh.
Miloslav Rozner: Pro návrh.
Radek Rozvoral: Pro návrh.
Miloslava Rutová: Proti návrhu.
Pavel Růžička: Proti návrhu.
Jan Řehounek: Je omluven.
Petr Sadovský: Proti návrhu.
Jan Schiller: Proti návrhu.
Karel Schwarzenberg: Pro návrh.
Roman Sklenák: Nepřítomen.
Jan Skopeček: Pro návrh.
Antonín Staněk: Nepřítomen.
Pavel Staněk: Proti návrhu.
Zbyněk Stanjura: Pro návrh.
Jiří Strýček: Proti návrhu.
Bohuslav Svoboda: Pro návrh.
Lucie Šafránková: Pro návrh.
Karla Šlechtová: Proti návrhu.
Lubomír Španěl: Pro návrh.
Julius Špičák: Proti návrhu.
David Štolpa: Proti návrhu.
Dan Ťok: Proti návrhu.
Petr Třešňák: Pro návrh.
Karel Tureček: Proti návrhu.
František Vácha: Pro návrh.
Kateřina Valachová: Nepřítomna.
Vlastimil Válek: Pro návrh.
Jiří Valenta: Proti návrhu.
Helena Válková: Proti návrhu.
Petr Venhoda: Proti návrhu.
Jiří Ventruba: Pro návrh.
Ondřej Veselý: Nepřítomen.

Radovan Vích: Pro návrh.
Adam Vojtěch: Proti návrhu.
Jan Volný: Proti návrhu.
Lubomír Volný: Pro návrh.
Radek Vondráček: Proti návrhu.
Ivo Vondrák: Proti návrhu.
Miloslava Vostrá: Proti návrhu.
Petr Vrána: Proti návrhu.
Veronika Vrecionová: Pro návrh.
Marek Výborný: Pro návrh.
Tomáš Vymazal: Pro návrh.
Rostislav Vyzula: Proti návrhu.
Jan Zahradník: Pro návrh.
Lubomír Zaorálek: Nepřítomen.
Radek Zlesák: Proti návrhu.
Pavel Žáček: Pro návrh.
Ivan Adamec: Pro návrh.
Věra Adámková: Proti návrhu.
Hana Aulická Jírovcová: Proti návrhu.
Andrej Babiš: Proti návrhu.
Andrea Babišová: Proti návrhu.
Margita Balaštíková: Proti návrhu.
Dana Balcarová: Pro návrh.
Lukáš Bartoň: Pro návrh.
Ivan Bartoš: Pro návrh.
Jan Bartošek: Pro návrh.
Jan Bauer: Pro návrh.
Martin Baxa: Pro návrh.
Jiří Běhounek: Nepřítomen.
Petr Beitzl: Pro návrh.
Josef Bělíca: Proti návrhu.
Pavel Bělobrádek: Pro návrh.
Marek Benda: Pro návrh.
Ondřej Benešík: Pro návrh.
Stanislav Berkovec: Proti návrhu.
Jan Birke: Nepřítomen.
Stanislav Blaha: Pro návrh.

Jiří Bláha: Proti návrhu.
Pavel Blažek: Pro návrh.
Marian Bojko: Pro návrh.
Richard Brabec: Proti návrhu.
Milan Brázdil: Proti návrhu.
Andrea Brzobohatá: Proti návrhu.
Jaroslav Bžoch: Proti návrhu.
Lukáš Černohorský: Pro návrh.
Jana Černochová: Pro návrh.
Alexander Černý: Proti návrhu.
Monika Červíčková: Proti návrhu.
Jan Čížinský: Pro návrh.
Jiří Dolejš: Proti návrhu.
Dolínek Petr: Nepřítomen.
Dostálová Klára: Proti návrhu.
Lenka Dražilová: Proti návrhu.
Jaroslav Dvořák: Pro návrh.
František Elfmark: Pro návrh.
Jaroslav Faltýnek: Proti návrhu.
Kamal Farhan: Proti návrhu.
Jan Farský: Pro návrh.
Milan Feranec: Proti návrhu.
Dominik Feri: Pro návrh.
Mikuláš Ferjenčík: Pro návrh.
Petr Fiala: Pro návrh.
Radim Fiala: Pro návrh.
Eva Fialová: Proti návrhu.
Vojtěch Filip: Proti návrhu.
Jaroslav Foldyna: Nepřítomen.
Stanislav Fridrich: Proti návrhu.
Alena Gajdůšková: Nepřítomna.
Petr Gazdík: Pro návrh.
Pavla Golasowská: Pro návrh.
Miroslav Grebeníček: Proti návrhu.
Stanislav Grospič: Proti návrhu.
Josef Hájek: Proti návrhu.
Jan Hamáček: Nepřítomen.

Tomáš Hanzel: Nepřítomen.
Milan Hnilička: Proti návrhu.
Jaroslav Holík: Pro návrh.
Radek Holomčík: Pro návrh.
Jan Hrnčíř: Pro návrh.
Tereza Hyťhová: Pro návrh.
Milan Chovanec: Omluven, nepřítomen.
Jan Chvojka: Nepřítomen.
Ivan Jáč: Proti návrhu.
Jakub Janda: Pro návrh.
Miloslav Janulík: Proti návrhu.
Monika Jarošová: Pro návrh.
Pavel Jelínek: Pro návrh.
Martin Jiránek: Pro návrh.
Aleš Juchelka: Proti návrhu.
Stanislav Juránek: Pro návrh.
Marian Jurečka: Pro návrh.

A nepřítomný Pavel Juříček, kterým jsme zahájili hlasování.

V tuto chvíli jsme se vypořádali s hlasováním, jestli se nepletu. Obracím se na ověřovatele, zda je všechno v pořádku. Je tomu tak. Hlasování tedy skončilo. Ptám se ještě do pléna, zda všichni přítomní poslanci byli čtení, případně zda nejsou nějaké pochybnosti o průběhu hlasování. Jestliže tomu tak není, tak poprosím ověřovatele, aby stanovili čas, který budou potřebovat k zjištění výsledků.

Poslankyně Jana Černochová: Deset minut.

Předseda PSP Radek Vondráček: Výborně. Přerušuji tedy do 16.35 hodin jednání schůze.

(Jednání přerušeno v 16.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.35 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v přerušené 23. schůzi. Já vás poprosím, abyste se usadili na svých místech. Poprosím o klid v sále a poprosím o vystoupení určených ověřovatelů. Paní poslankyně Černochová nám sdělí výsledky hlasování. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Dobrý podvečer, dámy a pánové. Hlasování se zúčastnilo celkem 182 poslanců, pro návrh hlasovalo 92 poslanců a poslankyň, proti návrhu hlasovalo 90 poslanců a poslankyň. Nikdo se nezdržel.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Já tedy konstatuji, že Poslanecká sněmovna návrh usnesení nepřijala. Paní poslankyně, páni poslanci, tím jsme projednali stanovený pořad 23. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím.

Na závěr mi dovolu, přinesli mi teď nalezenou zřejmě náušnici. Tak, kolegyně, zkontrolujte si ucho (smích a neklid v jednacím sále), nebo obě, zda někomu nechybí náušnice, případně je tady u mě na stolku. (Potlesk, zahvízdání, potlesk.)

V pondělí 3. prosince zde proběhne v jednacím sále konference pod záštitou místopředsedy Poslanecké sněmovny Tomáše Hanzla. Já vás tedy poprosím, abyste si veškeré materiály ze svých lavic uklidili, nebo také dojde k jejich skartaci.

Já vám všem děkuji a přeji vám hezký víkend.

(Schůze skončila v 16.37 hodin.)